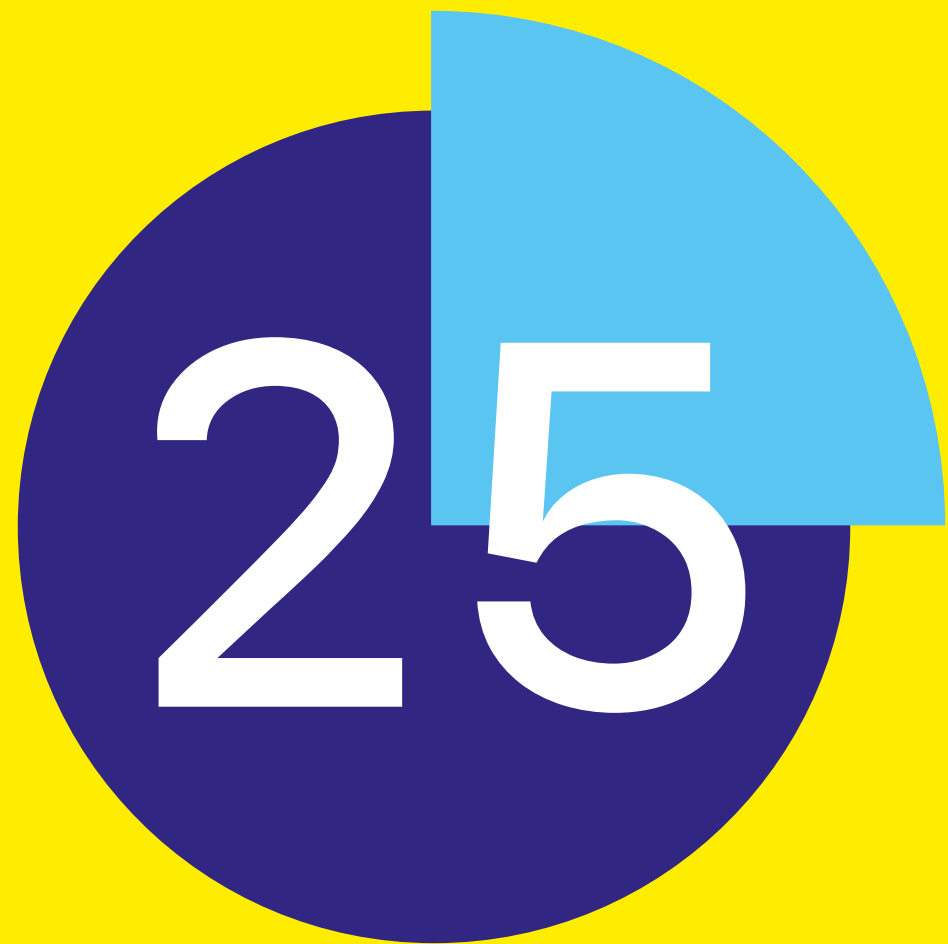

Almanach 25 let jsme spolu

Cyrilometodějské gymnázium
a střední odborná škola
pedagogická Brno

Obsah

Úvodní slovo 3

Škola 7

Studium 23

Lidé 45

Poradenství 121

Aktivity 133

Zahraniční kontakty 153

Úvodní slovo

ředitel školy Štěpán Policer

Milí přátelé,

vítejte na stránkách almanachu, který vznikl jako malá radost, chcete-li jako dárek k výročí čtvrtstoletí obnovené činnosti naší školy.

Představuji si, jaké asi byly podmínky, dobové události, společenská nálada a děti v době, kdy sestry cyrilometodějky zakládaly naši školu. A pojďme ještě dál. Jaké to asi měli Cyril s Metodějem – kteří vytvořili živnou půdu pro naše duchovní kořeny, kulturu i vzdělanost –, když připravovali misi na Velkou Moravu. V jejich projektu 3P, tedy připravit – přinést – předat, vnímáme v každé zmíněné položce aspekt výchovy a vzdělání. Konání našich sester – žákyň soluňských bratří – je tedy tím nejcyrilometodějštějším konáním, za které jim patří velký dík. Uvědomuji si, jak mnoho se od té doby změnilo a stále mění a že právě tento moment je pro nás všechny velkou výzvou. Jsme stále na cestě, a je to tak dobře. Vše, co přichází, pro nás může být hnací silou, která nás posune kupředu, budeme-li chtít. V této souvislosti mi dovolu, bych citoval slova našeho milovaného učitele národů, který říkal: „Cílem vzdělání a moudrosti je, aby člověk viděl před sebou jasnou cestu života, po ní opatrně vykročoval, pamatoval na minulost, znal přítomnost a předvídal budoucnost.“ Jak pravdivé a jednoduché. Stačí mít otevřené oči pro přítomnost a naslouchat výzvám, které život přináší.

Jsem si jistý, že nikdo z nás ve škole nemůže říct, že bychom byli se sebou již hotovi. Tato publikace tedy není chlubením, co vše jsme

již dokázali, ale spíše nabídkou, abychom se s vděčností podívali zpět do minulosti, zaměřili se na to, čím ve škole žijeme nyní, a také co bychom rádi v budoucnu.

A tak přeji nám všem, abychom dokázali čerpat z našich cyrilometodějských kořenů a z bohatství, které historie naší školy nabízí. Abychom v přítomnosti nikdy nezůstali stát na místě a měli v sobě vždy dost radosti, nadšení a sil žít naplno tady a teď. A abychom dokázali vidět, jakým směrem se mají ubírat naše příští kroky, vždyť právě „cesta je cíl“.

To je on!

Škola

Kdo jsme

Poslání

Tvoříme otevřené společenství, ve kterém se zaměřujeme na kvalitní vzdělávání, usilujeme o příznivé podmínky pro rozvoj nadání každého jednotlivce a snažíme se žít v souladu s křesťanskými hodnotami.

Kam směřujeme

Společně rosteme, nepřeslapujeme na místě. Svět kolem nás i naše společnost se neustále proměňují, proto i my průběžně vyhodnocujeme naše strategie a cíle, abychom pružně reagovali na vyvstávající potřeby. Naší vizí je zmíněný společný růst, sdílení zkušeností a vzájemná inspirace.

Partnerství

Máme úctu k Bohu, k sobě i k ostatním. Snažíme se hledat individuální cestu ke každému člověku. Žáky se smyslovým nebo tělesným znevýhodněním či žáky s nadáním vnímáme jako obohacení školního společenství. Vycházíme vstříc každému s jeho dary a potřebami. Usilujeme o bezpečné, přátelské, kultivované a estetické prostředí, ve kterém se daří rozvíjet vzájemnou důvěru.

Odpovědnost

Klademe na žáky takové nároky, abychom podporovali jejich rozvoj a tvořivost, důsledně je vedeme k pracovitosti. Záleží nám na druhých a světě kolem nás. Motivujeme studenty, aby se zapojovali do dobrovolnictví.

Otevřenost

Učíme se jednat otevřeně a slušně. Snažíme se řešit konflikty s vědomím, že často vznikají z nedostatečné komunikace, učíme se respektovat názory ostatních a hledat společné cesty.

Spolupracujeme s rodiči i odborníky mimo naši školu. Sdílíme s dalšími školami naše pozitivní zkušenosti, protože věříme, že mohou být také pro ostatní inspirací, která pomáhá proměňovat celou společnost.

Čistě vědecky / autorská inscenace specializace DV PL2, 2018

Střed se hroutí zevnitř / maturitní inscenace, Lucie Dvořáková, PL4, 2019

Svět kamínků / maturitní inscenace, Beata Kňazovčíková, PMP4, 2020

Paní Láryfáry / divadlo pro děti podle příběhů Betty MacDonaldové – spolupráce G6 a PMP2, 2018

Iluze / maturitní inscenace z dramatické výchovy PMP, Kateřina Koudelová, PMP4, 2021

Poznamenaná / maturitní inscenace z dramatické výchovy PMP, Marie Plačková, PMP4, 2021

Monika Navrátilová, Tanečnice, 2021 – quilling

Barbora Špalková, Moje největší přání, 2021 – koláž

Tomáš Javora, Kostel sv. Jakuba, 2018 – kresba olejovým pastelem

Aneta Stará, Emoce, 2019 – keramika

Historie školy v datech

Půda před rekonstrukcí

Krov

Vybavení počítačové učebny

Nová učebna matematiky

8. 9. 1928

Sestra Marie Růžena Nesvadbová zakládá Kongregaci sester sv. Cyrila a Metoděje, která má své kořeny na Velehradě na Moravě – v místě, jež bylo v 9. století centrem působení slovanských věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, spolupatronů Evropy, apoštolů jednoty a společenství. Od svých počátků až do dnešní doby sestry z této kongregace působí nejen v oblasti sociální (péče o děti s mentálním postižením, pomoc lidem v tíživé životní situaci) a pastorační (výuka náboženství, příprava ke svátostem, pastorence nemocných), ale rovněž i ve výchovně-vzdělávacím procesu, tj. ve školství.

Květen 1945

Po osvobození republiky je budova na Lerchově 63 zabrána Rudou armádou, která zde zřizuje vojenský lazaret, a tím dovršuje její zpusťování.

Říjen 1945

Po svízelných čtyřměsíčních jednáních vojáci Rudé armády konečně budovu opouštějí a na gymnázium se opět může obnovit vyučování. Trvá však ještě několik měsíců, než se podaří válečné škody zcela odstranit.

17. října 1940

Budovu gymnázia obsazuje říšská branná moc pro vojenské účely. Školní rok je dokončen v prostorách státního gymnázia na Legionářské ulici.

Školní rok 1961/1962

V budově na Lerchově 63 vzniká státní gymnázium, dnešní Gymnázium Matyáše Lercha, které se postupně rozšiřuje i do sousední budovy státní Základní devítileté školy na Lerchově 65 (někdejšího ústavu pro děti s mentálním postižením a současně i generálního a noviciátního domu kongregace).

Školní rok 1996/1997

Po rozsáhlých opravách zahajuje k 1. 9. 1996 v budově Lerchova 63 svou činnost Cyrilometodějská střední pedagogická škola a gymnázium, nabízející obory osmileté všeobecné gymnázium a čtyřletá střední pedagogická škola (obor výchovná a humanitární činnost). Jelikož státní gymnázium opouští prostory až k 30. 6. 1996, začíná se s výukou v budově sousední Cyrilometodějské církevní základní školy, která funguje již od školního roku 1992/1993. První ředitelkou Cyrilometodějské střední pedagogické školy a gymnázia se stává Mgr. Michaela Bloudková.

Školní rok 2001/2002

Brněnské biskupství jmenuje P. Pavla Holešinského 1. spirituálem školy, který je od září roku 2002 vystřídán P. Petrem Benešem, t. č. kaplanem u sv. Tomáše v Brně. Na pedagogické škole je otevřen nový čtyřletý obor pedagogické lyceum.

Školní rok 2010/2011

Obor výchovná a humanitární činnost, který zaniká při reformě zavedením rámcových vzdělávacích programů, je vystřídán oborem předškolní a mimoškolní pedagogika, aby pokračovala tradice pedagogické školy.

Školní rok 2015/2016

Na pedagogické škole je otevřena dvouletá zkrácená večerní forma studia oboru předškolní a mimoškolní pedagogika.

Školní rok 2017/2018

Dochází k započetí realizace projektu IROP „Vybudování odborných učeben a zajištění bezbariérovosti školy“. Obsahem projektu je vybudování a vybavení odborných učeben přírodních věd, cizích jazyků, informačních technologií, přírodovědné laboratoře a kabinetů. Spirituálem školy se stal P. Ing. Jaroslav Němec SDB.

V letech 2017 – 2021 byly formou šablon realizovány dva projekty financované v plné výši z rozpočtu EU, zaměřené na osobnostně profesní rozvoj pedagogů CMGaSOŠPg Brno. Celková výše dotace je 2 971 322 Kč.

Ve školní klubovně byla s přispěním Jihomoravského kraje vyměněna okna a instalována nová kuchyňka.

Projekt z programu Erasmus+ „Zlepšení metodologických kompetencí učitelů anglického jazyka“ umožnil pěti pedagogům školy účast na jazykových kurzech ve Velké Británii.

Škola hostí celostátní Hudební festival středních pedagogických škol a vyšších odborných škol pedagogických. Na uspořádání festivalu byla získána dotace Jihomoravského kraje, MŠMT a města Brna v celkové výši 500 tisíc Kč.

Školní rok 2019/2020

Svého rozšíření se dočkala školní jídelna, následuje také vybudování kabinetů, sborovny a nové studovny (pro vyšší gymnázium a pedagogickou školu). CMGaSOŠPg Brno se stává fakultní školou Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Zřizovatel školy jmenuje Mgr. MgA. et MgA. Štěpána Policera ředitelem školy na dalších 6 let.

Za přispění Jihomoravského kraje je rekonstruován gymnastický sál, byla nakoupena elektrická piána pro hudební kroužky a vybavení pro sportovní a hudební volnočasové aktivity.

Na rekonstrukci učebny pro dramatický a pěvecký soubor přispívá město Brno 54 tisíc Kč, díky nimž je pořízena a namontována stropní konstrukce pro divadelní osvětlení.

Abyste bylo možné cvičit i venku, je získán díky dotaci 300 tisíc Kč z rozpočtu města Brna venkovní posilovací stroj pro bezbariérové sportoviště.

Zvrat ve způsobu výuky přináší epidemie koronaviru, jejímž následkem od března do května probíhá distanční výuka. Vyučující i žáci se musí naučit pohybovat a spolupracovat v online prostředí.

Školní rok 1933/1934

Poté, co je v roce 1924 na Lerchově 65 kongregací vybudován ústav pro děti s mentálním postižením (dnešní budova Cyrilometodějské církevní základní školy), doplněný roku 1929 generalátem a noviciátem kongregace, spolu s internátem pro mimobrněnské studentky budoucího gymnázia, přistavuje kongregace sousední budovu Lerchova 63, kde otvírá první třídu Řádového dívčího gymnasia. Jeho prvním ředitelem je ustanoven Msgr. Dr. Metoděj Marvan, doktor filozofie a docent církevního práva na diecézním bohosloveckém učilišti v Brně. Zpočátku zde vyučují jen laičtí profesoři, od roku 1936 se do výuky zapojují i sestry, které postupně obsáhnou všechny vyučované předměty.

Srpen 1941

Po prvních maturitách na jaře 1941, kdy je 28 oktavánek donuceno odmaturovat v pronajatých místnostech státního gymnázia v Legionářské ulici, je činnost školy zastavena úplně. Gymnázium je zrušeno a studentky jsou přiděleny jinému brněnskému gymnáziu, aby zde dokončily své studium.

Únor 1949

Zemská školní rada v Brně oznamuje, že se gymnázium zestátňuje, a to s platností od 1. září 1948.

Listopad 1949

Budova gymnázia i s jeho veškerým vnitřním vybavením je přidělena velitelství Sboru národní bezpečnosti (SNB) za účelem zřízení vlastní školy s internátem.

90. léta

Po sametové revoluci v roce 1989 dochází v 90. letech k opětovnému vzrůsení života školy. V rámci restitucí církevního majetku je budova na Lerchově 63 spolu se sousední budovou Lerchova 65 (současná Cyrilometodějská církevní základní škola) kongregaci vrácena a sestry mohou opět začít naplňovat své poslání.

Školní rok 1997/1998

Již po roce je Mgr. Michaela Bloudková nucena z rodinných důvodů funkci ředitelky gymnázia opustit. Vystřídá ji Mgr. Ing. Jiří Haičman, který v té době vyučuje náboženskou výchovu na nedalekém Biskupském gymnázium a který je z důvodu nutnosti obsadit místo ředitele školy ve velmi krátkém čase – přes letní prázdniny – do funkce ředitele kongregací jmenován bez výběrového řízení. Škola se může konečně přestěhovat do vlastní budovy a téhož roku na podzim je ve 2. patře zřízena školní kaple zasvěcená Panně Marii, Matce křesťanské jednoty. Na výzdobě kaple se podílejí významní brněnští umělci (Jan Šimek, Milivoj Husák, Karel Rechlik a Petr Baran).

Školní rok 2006/2007

Dochází ke změně názvu školy na současnou podobu Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno.

Školní rok 2013/2014

V souvislosti se změnou školského zákona vypisuje kongregace na návrh školské rady výběrové řízení na pozici ředitele školy. Na základě jeho výsledku je na období 6 let do funkce jmenován Mgr. MgA. et MgA. Štěpán Policar.

Školní rok 2016/2017

Činnost školy je rozšířena o nově vzniklé Školní poradenské pracoviště a volnočasové školské zařízení Školní klub Kotva. V červnu 2017 je po dvouleté generální rekonstrukci slavnostně otevřen a brněnským biskupem Vojtěchem Cikrlem požehnaný nový Sportovní areál sv. Josefa. CMGaSOŠPg Brno se stává fakultní školou Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity v Brně.

Školní rok 2018/2019

V tomto školním roce dochází k dokončení kolaudací projektu IROP ve výši 46 247 295 Kč. Nová půdní přístavba je zároveň s nově zrekonstruovanou školní kaplí vysvěcena Mons. ThLic. Vojtěchem Cikrlem, biskupem brněnským, na svátek Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, dne 18. ledna 2019. Následně jsou s podporou Jihomoravského kraje ve výši 100 tisíc Kč opraveny přilehlé prostory školní klubovny.

Školní rok 2020/2021

V souvislosti s pandemií onemocnění covid-19 a opětovným uzavřením škol přechází škola počínaje 14. říjnem 2020 znovu na distanční výuku. Distanční výuka trvá s krátkou třítydenní prosincovou přestávkou až do 24. května 2021, kdy je prezenční výuka opět obnovena.

Pro školní cimbálovou muziku je z dotace města Brna ve výši 60 tisíc Kč pořízen cimbál.

Volnočasové aktivity žáků školy byly v posledních pěti letech podpořeny v rámci menších projektů z rozpočtu JMK a města Brna celkem ve výši 310 000 Kč.

A co se chystá?

Těšíme se na to, že díky environmentálnímu projektu Méně odpadu nás baví, který zahrnuje environmentální aktivity žáků a učitelů, pozorníme a budeme se snažit produkovat méně odpadu.

Linii Cyrilometodějské základní a střední školy snad již brzy doplní škola mateřská.

Žehnání nových učeben

Venkovní posilovna

Elektrická piano pro
hudební kroužky

Vizuálizace plánované
CM mateřské školy

CM VIZE aneb Plujeme stále kupředu

Kapitán sice může mít jasnou představu o plavbě své lodi, ale žádná loď nemůže plout efektivně kupředu, pokud se její posádka průběžně nepotkává, nevyhodnocuje svou dosavadní plavbu a neřídí kormidlo společným směrem. K takovým poradám aktivních kantorských námořníků dochází na naší škole několikrát do roka, podle toho, jaká témata jsou zrovna na stole. Tedy každý je podle svého zájmu zván, aby zasedl ke kulatému stolu a přiložil ruku k dílu.

Začali jsme před několika lety tím, že jsme se nejprve zkusili ujednotit na společném snu naší ideální CM školy, aby naše loď nebloumala ve stojatých vodách, ale měla stálý vítr v plachtách. Druhá fáze pak znamená společné hledání prostředků a strategií, jak naše sny naplnit. A mnohé se bohudíky opravdu plní. Takže, milí plavčíci a námořníci:

Víte o svých darech a talentech a nechcete je nechat ležet ladem? Potom je tu pro vás připravený program Quo vadis a jeho mentoři. Chcete posílit svou studijní motivaci? Využijte naše stipendia.

Je pro vás důležitý akcent na osobnostní růst? Přidejte se k nám v projektu Doopravdy. Cítíte povolání k dobrovolnictví a službě druhým? Připojte se k našim animátorům. Rádi byste se rozvíjeli v duchovní oblasti? Pak je tu pro vás přichystán duchovní program a lidé, kteří jsou připraveni vás duchovně doprovázet.

Zdá se vám, že jsou témata předmětů mezi různými sekcemi příliš samostatně rozdrobená? Pojdte s námi projektovat a hledat společné průniky.

Připadá vám, že by se někde vyplatilo ubrat v množství učiva a dát přednost jeho skutečnému pochopení, vyzkoušení a zažití? Nebojte se s námi sdílet návrhy změn ve školním vzdělávacím programu, vždyť „méně je často více“.

Chybělo vám moderní vybavení a odborné učebny? Zavítejte na naši půdní vestavbu.

A kdo se chce najíst v krásné nové jídelně, tak... DOBROU CHUŤ! :)

A na čem nyní pracujeme? V posledním škol-

ním roce jsme absolvovali několik pracovních setkání, na kterých jsme společně zkoumali hodnotící koncepty, které by naši školu jako celek přiblížily potřebám doby. Postupně získáváme vhled do komplexnosti témat zpětné vazby a hledáme takové pojetí hodnocení, které žákům i vyučujícím bude dávat jasnou informaci, kde se na své cestě ve vztahu k cíli nacházejí, ale také je bude motivovat v dalším učení. Druhou velkou oblastí, kterou máme rozpracovanou, je projektové vyučování. Jedná se o velkou proměnu v tradičním pojetí výuky, dává nám však smysl, a proto o ni usilujeme a věříme, že nám pomůže zefektivnit pedagogický proces.

Jsme otevření podnětům zvenčí – to, jakou cestou půjde naše škola, může ovlivnit i Tvůj nápad. Tak přijď nebo aspoň napiš či zavolej: Přidej se k nám.

Šťastnou plavbu!

Štěpán Policer

Haiku

Haiku vznikla v rámci předmětu Literatura pro děti a mládež PMP2v, Tvůrčí psaní

Hoří naděje
chytá se změna hlasu
doživotní start

není semínko
troubějí serenádu
nesmysl kvete

pošetilý list
utrhne hodný divák
odložený start

Monika Eiblová

Naději míti
vždy nutným krokem prvním
je ke zklamání

Listí opadlo,
stromy holé závidí
kabátek dubu

Olena Targonska

Popsaný ten list,
nevědět však vůbec nic,
A pořád chci víc.

Já nerozumím,
co básník chtěl tím říci,
neznám hranici.

Karolína Fejtová

Smutek, štěstí, cit.
Je důležité je mít.
Svoboda padá.

Slyšen je náš hlas
Zdá se mi bezdnadějný
Ve tmě zřím světlo.

.....

Oděna bíle
Jako víla se vznáší
Všichni jsou šťastní

Slibuje lásku
věří v odpuštění
a šťastné konce.

Lucie Fildánová

Vzpomínka
Vůně kadidla,
svíc mihotavá záře,
tichá modlitba.

Semínko
Zdánlivě mrtvé,
však z kypré, vlhké země
vyroste život.

Naděje
Světlo v temnotách,
maják na břehu moře.
Nedá utonout.

Start
Startovní výstřel
přetrhl napjatý klid
a svět dal se v běh.

Divák
Plyšová křesla,
zní gong, pohasla světla –
příběh začíná.

List
List z javora spad,
má barvu temně rudou,
to podzim je tu.

Zlom
Prudká ta změna,
citelné ochlazení –
náladu mění.

Ivana Kopřivová

Tajnou lásku mám.
Když večer slunce padá,
na ni myslívám.

Láska ztracená.
Srdce mě pořád bolí.
Proč už nejsi má.

Po světě chodím.
Žal v sobě pořád nosím.
Srdci to povím.

Svíčka lásky má.
Hoří, jen když je pravá.
Proč se zhasíná?

Pavel Karlík

Semínko

Semínko moje
Semínko zasazené
Nejistota je

Budoucnost bytí
Dlouhé očekávání
Pokračování

Kristýna Weiserová

Vzpomínka

Stíhaní! Tempo!
Vřelé objetí mámy
Lidé bez masky

Všechno tu bylo
Volné pohybování
Upadám na zem

Kristýna Weiserová

Studium

Čtvrtstoletí je pořádný kus historie, a tak se hodí vydat se na prohlídku školy, jako když o prázdninách navštívíte zámek a už se těšíte, že se vám ukážou místní strašidla. Obujte si přezůvky, jdeme na to...

Vítáme vás na Cyrilometodějském gymnáziu a střední odborné škole pedagogické, kterou založily sestry cyrilky (tenkrát pod zkratkou CMSPgŠaG). Snaží se být školou rozvíjející se na základě sounáležitosti a respektu k rozličným darům, které obohacují celek svou pestrostí a originalitou. Školou, která je komunitou plnou života, radosti a vzájemného přátelství. Od začátku má škola dva hlavní pilíře – gymnázium a střední pedagogickou školu – takže opravdu má co nabídnout. Nevěříte? Pojdte to prozkoumat.

Osmileté gymnázium

Osmileté všeobecné gymnázium má široký záběr, co se týká věkového složení i spektra poznání. Vidíte tu studentíky, kteří ještě loni byli na prvním stupni základky, i mladé lidi plné vizí do budoucnosti. Nakoukneme do světa různých vědních disciplín a múz, nebojte se, že by vás všeobecnost nudila.

Otevíráme dveře a je tu tercie a hodina **fyziky**. Nadšení studenti sedí ve skupinách a chystají se na praktické měření elektrického proudu a napětí. Na lavici mají připravené vodiče, žárovku, baterii a elektronické pomůcky Vernier LabQuest®, voltmetr a ampérmetr. Ke svému měření mají k dispozici protokol s po-

stupem měření a nakreslenými schématy zapojení jednotlivých obvodů. Každý člen skupiny má možnost zapojit si reálný obvod a ověřit si v praxi, co zaznělo při výkladu. Během hodiny prochází třídou učitel, kontroluje zapojení obvodů a reaguje na případné dotazy studentů. Bud' hned napoprvé, nebo po několika zvláštních pokusech se žárovka konečně rozsvítí. Měření končí vypracováním protokolu, důležité jsou zejména výsledky a závěry z naměřených hodnot. Studenti s Vernierem pracují zejména v cvičeních předmětu Laboratoře.

Tak jako se každý pořádný zámek pyšní astronomickou věží, i my jsme patřičně hrdí na zá-
novní odborné učebny **přírodovědných předmětů**, ve kterých se nacházejí interaktivní tabule, 3D dataprojektor, mikroskopy a další nezbytné pomůcky. K experimentování zejména v chemii slouží moderní laboratoř s veškerým potřebným vybavením včetně digestoře.

Vida! Studenti kvarty právě připravují pro sekundány jarmark pokusů! Inspirovali se ve vědeckém centru VIDA, které si na nás jakožto na živém materiálu také zkouší účinnost svých programů. Jedním z nich jsou například Dva dny se zvířaty, během nichž se studenti scho-
vávali mezi exponáty, ale cvičení záchranářští psi je vždy našli. Studenti si posvítili (dokonce UV lampou) na pavouky a štíry, kteří luminovali.

V nejvyšším patře školy trůní i královna věd, **matematika**, obývá učebnu v královské fialové barvě. Hned po ránu tu spatříte disku-

tující studenty, jsou to terciáni s kvintány a sextány, takže jste možná zmateni, čím hodina to vlastně je. Starší studenti totiž vedou matematický kroužek pro své mladší spolužáky. Eliško, jaké to je?

„Momentálně vedu kroužek pro primu a sekundu. Na podzim jsme prošli mocniny a jejich praktické využití, jako je zapisování velkých a malých čísel pomocí mocnin desítky. Na jaře jsme začali s lineárními rovnicemi a směřujeme k jejich soustavám a slovním úlohám využívajícím právě jejich řešení.

Vedení kroužku mě naučilo mimo jiné jak pracovat s menšími dětmi (což se snad každým společným setkáním zlepšuje), lepšímu plánování a také spojování „rutinních“ početních postupů se zábavnými matematickými úlohami. Nejvíce mě však těší to, že primáni a sekundáni ocení mou práci nadšením do řešení nových příkladů.“

Matěji, jak to vidíš ty?

„Vedení kroužku byla velká výzva, do které jsem se vrhl přímo po hlavě. Vidina předávat svůj zápal do matematiky dále a posouvat mladší studenty byla až příliš lákavá, než abych mohl odmítnout. Přitom se já sám postupem času učím, jak kvalitně předávat informace, jak si uchovat zábavné hodiny a nikoho od matematiky neodradit. A přestože je kroužek na sedmou ráno, držíme si vysokou účast. Největší odměnou je tak pro mě zápal studentů a jejich zajímavé podněty a komentáře. V kroužku jsme po dohodě pokračovali

i v období online výuky, jedeme teď celý rok. Probrali jsme všelijaké matematické konstanty od pí až po zlatý řez, určitou část hodin jsme věnovali přípravě na matematickou olympiádu či MaSo a jiné soutěže.“

Na první pohled se může zdát, že jsme stále ještě v patře čísel a logiky, ale není tomu tak. Přemístili jsme se do hodiny **němčiny**, která se zprvu může jevit jako abstraktní jazyková matematika, jež přináší výsledky jen pozvolna. Skutečným cílem však je, aby se němčina stala médiem přemýšlení o světě kolem nás, neomezila se jen na běžné situace každodenního života, nýbrž pojala na odpovídající úrovni i oblast kultury. Užívat jazyk v komunikaci s rodilými mluvčími a vypořádat se s tématy, která nelze pojmout šablonovitě, nám mimo jiné umožňuje spolupráce s brněnským Rakouským institutem a salcburskou univerzitou. Solnohradští studenti historie a učitelství němčiny jako cizího jazyka si například připravili bohatý materiál zaměřený na významné momenty ve společných dějinách Německa, Rakouska a českých zemí v 19. a 20. století, z něhož si pak studenti septimy vybírali témata pro zpracování vlastní prezentace na závěr projektu. Taková zkušenost může být nejen příležitostí ukázat, co studenti už umí, ale také průlomem: studenti se mohou rozmluvit, propojit si poznatky dosud oddělené nebo prostě a jednoduše dospět k vnitřní motivaci němčinu do určité úrovně dotáhnout.

Ještě intenzivnější zkušeností bývá semestrální pobyt na partnerském gymnáziu Sa-

cré-Cœur ve Vídni či poznávací cesta do Bádenska-Württemberska, jež se uskutečňuje díky dlouholetým přátelským vazbám na Ackermann-Gemeinde, společenství sdružující Němce vysídlené po 2. světové válce z Československa.

Parlez-vous français? Potom se nebojte, že by tu bylo málo příležitostí k rozvoji francouzštiny. Ač nejmenší jazyková skupina na naší škole, není **francouzština** vůbec troškařka, čile spolupracuje s místní pobočkou Alliance française, která nabízí nejrůznější besedy a kulturní akce a každoročně v listopadu organizuje mezinárodní jazykové zkoušky DELF Scolaire. Již několik let se daří skupině oktávánů dosahovat certifikátu v úrovních B1/B2, a to i těm nematurujícím.

Ještě než k tomu však dojde, můžeme vidět, že se septimáni právě připravují na lednové poměrování svých frankofonních sil v úrovních B1/B2. Jednotlivé části tradiční konverzační soutěže budou prověřovat úroveň jak ústního projevu (hodnotí se jazyková pohotovost a kreativita, bohatost slovní zásoby, výslovnost, gramatická správnost a plynulost vyjadřování), tak i úroveň písemného projevu a porozumění slyšenému textu. Mohou se rovněž zúčastnit prestižní mezinárodní překladatelské soutěže Juvenes translatores, pořádané Generálním ředitelstvím pro překlady Evropské komise.

A komu snad překlady nevoní, může se spolu s mladšími francouzštináři rozpomenout na leden, kdy se line školními kuloáry díky každoroční gastronomické soutěži vůně proslulého tříkrálového koláče Galette des Rois. Bon appétit!

Než půjdeme dále, nakoukněme ještě na chvíli mezi naše **latináře**. Jsou to studenti sexty, kteří se více či méně radostně věnují tomuto klasickému jazyku. Možná vás napadá proč, když se jím přece nikde nedomluví... To si mnozí z nich na začátku studia říkají také. Jakmile však alespoň trochu proniknou do tajů latiny (a že je do čeho pronikat!), přijímají tento jazyk smířlivěji. Seznámí se totiž nejen se základními principy jeho fungování, ale také třeba odhalí, kdo a proč například pronesl okřídlené rčení „alea iacta est“, s radostí si zazpívají „In Pragensi ponte“ či vylustí z nápisu letopočet... Latina zkrátka rozšiřuje obzory.

A co kdybychom nyní místo další učebny zaklepalí na dveře našeho nejpočetnějšího kabinetu? Pobývá v něm toho času devět rozličných osobností, které nezřídka hovoří víc anglicky než česky a mají řadu různých zájmů. Například náš rodilý mluvčí Chris hraje v kapele, jejíž dva singly vyhrály hitparádu na Radiu Proglas. Standa pravidelně pořádá skautské tábory, Tom hraje ve volném čase fotbal, a to i se studenty naší školy, Daniela zpívá ve sboru. Martina se vášnivě věnuje tajům italského jazyka a díky jejím kontaktům v Itálii se jí podařilo navázat partnerství s italskou školou a zapojit naše gymnázium do mezinárodního programu eTwinning.

Dobrá znalost **angličtiny** je naprosto klíčová pro budoucí úspěch mladých lidí, a proto našim studentům ve spolupráci s jazykovou školou P.A.R.K. umožňujeme připravit se na mezinárodně uznávané certifikáty, které z větší části

nahradí maturitní zkoušku z angličtiny. Svoji připravenost k jazykové zkoušce si studenti mohou ověřit pomocí tzv. mock (cvičného) testu, díky němuž několikrát během studií získávají detailní zpětnou vazbu o jazykovém pokroku.

Pojďme ještě nakouknout do počítačové učebny. Sedí tu spolu sekundán, kvartán a kvintán a každý u svého počítače řeší logaritmické a exponenciální rovnice v angličtině. Jsou to studenti, kteří studují kurz Algebra, zprostředkovaný Centrem pro talentovanou mládež, a využívají toho, že jim jejich plán pedagogické podpory umožňuje se na jednu společnou CTM hodinu týdně potkávat a přitom řešit a konzultovat náročné výzvy, které jim online studium v angličtině přináší. S kurzy mají studenti naší školy již sedmiletou zkušenost a získávají v nich nejen odborný základ ve vybraném vědním oboru, ale také se výrazně zlepšují v angličtině, učí se samostatně si organizovat čas a přebírají zodpovědnost za své vzdělávání.

Kdyby se vám zdálo, že na gymnáziu mlčí múzy, není tomu tak. Jedna ze tříd nacvičuje vystoupení Svěrákovy miniopery pro základní školu. Jiná třída právě schází ze schodů a vydává se do muzea zkoumat život a dílo Leoše Janáčka.

Co znamená v názvu školy slovo „Cyrilometodějské“? Nejde jen o návaznost na kongregaci našich sester zřizovatelek, ale i o tradici, ve které se snažíme pokračovat – jako bratři ze Soluně chceme srozumitelným způsobem mluvit o víře a křesťanských hodnotách. Proto jen zlehka pootevřeme dveře **křesťanské výchovy**. Skupinka studentů sedí v kruhu

a diskutuje. Platí tu tři pravidla: jsme plně přítomní, projevujeme odvahu a přijímáme výzvy. To znamená, že je potřeba nejdřív přemýšlet a naslouchat – k tomu potřebujete být přítomni duchem, abychom si vytvořili a mohli sdílet názor – to chce zase odvahu jít s kůží na trh – a pak je třeba, abychom nezůstávali u slov, ale přebírali za sebe a svou „cestu“ odpovědnost. Témata jsou křesťanská v nejširším slova smyslu, křesťan je člověk, který odpovědně a kreativně projevuje svoji svobodu, proto se bavíme například o identitě, prosociálnosti, odpuštění, environmentální etice a o všem, co se nás nějak dotýká. Není zde žádná podmínka „být věřící“. Mít odlišný názor není špatně, jen je dobré se naučit převzít za něj odpovědnost, dotáhnout ho do konce a nespokojit se s povrchním vyslovením „co si o tom myslím“. Je nutné jít dál, přemýšlet, jak se to týká mě, co pro to dělám, a tím sám sobě postupně rok za rokem odpovídat na otázku, kým vlastně jsem.

Hledáním odpovědí na otázky „kým jsem a kým jsme jako třída“ se zabývá specifická hodina zvaná též **třídní kruh**, která je na našem zámku tajnou chodbou spojující všech obory. Možná se divíte, jak to děláme, že je tu tak živo a zároveň to tu „funguje“, že jsme každý svůj – a přece zapadáme do celku. Třídní kruh každé třídy je originální a tak trochu tajný recept, takže můžeme prozradit jen základní tři ingredience: aktivizace studentů, komunikace a ztišení. V rozvrhu najdete třídní kruh vždy v pátek, a abyste se do něj dostali (podobně jako do tajné chodby), potřebujete znát heslo, kterým je rituál třídy.

Pedagogické lyceum

Pedagogické lyceum je náš nejmladší obor. Podobá se gymnáziu ve své orientaci na vzdělávání, které má následně pokračovat především na humanitních oborech vysokých škol. Aristotelův Lykeion vám možná navodí představu antických Athén, všestrannosti, umění a krásna a rozvoje svobodných občanů.

Na lyceu najdete originální skupinu předmětů, takzvané **specializace - hudební, výtvarnou a dramatickou**. Student si po prvním ročníku, kde absolvuje ochutnávku všech těchto předmětů, vybere a pak následuje svoji konkrétní múzu: vytváří se zde komunity dramaťáků, muzikantů a výtvarníků.

Nahlížíme do dveří učebny **dramatické výchovy** v suterénu... Prázdný velký prostor, někdy se zářivě bílými stěnami, někdy ohraničený černými závěsy. Může se proměnit, v cokoliv chcete – s pomocí světla, za doprovodu hudby a především díky hercům-studentům a jejich fantazii, tvořivosti, chuti komunikovat a sdělovat něco o sobě a světě kolem.

Celým suterénem se linou podivné zvuky, zní to jako „úúúúúúáááááámmmmmmůůááá“ v znělém mnohohlase. Zvuk se přibližuje a zase oddaluje. Druháci nejspíš mají hlasovou výchovu a vytvářejí tzv. zvukový most, čili učí se pracovat na správném posazení hlasu a jeho rozeznění v prostoru.

Když uslyšíte ostrou palbu slov, či naopak zadumané ticho a při nahlédnutí dovnitř do

učebny zahlédnete, jak se všichni včetně pedagoga zpomaleně pohybují prostorem a využívají všechny části svého těla, jedná se nejspíš o pohybovou či hereckou průpravu. Studenti specializace z dramatické výchovy mají čtyři hodiny týdně na to, aby se komplexněji naučili něco o divadle (teorii, historii), vyzkoušeli si téměř každou z divadelních profesí (herectví, dramaturgii, režii, světla a zvuk) a vytvořili inscenaci srozumitelnou pro diváky.

V praktické části maturity z dramatické výchovy každý student vytváří krátkou (cca desetiminutovou) divadelní inscenaci, kterou režíruje, ale zároveň v ní hraje a celou ji dokumentuje v tzv. režijní knize. Do takových výstupů studenti často promítají něco z vlastního pohledu na svět, z aktuálních osobních témat. Například jeden z výstupů, Cirkus Maturanto, s kabaretní nadsázkou zachycoval předmaturitní stres středoškoláka. Představení Mother to be zase formou činohry s využitím loutky zpracovávalo téma zodpovědnosti mladé ženy a nechtěného těhotenství.

U divadelních výstupů nejde jen o klasickou činohru, ale spíš o kombinaci a hledání různých divadelních forem – pohybu, vyprávění, montáže, práce s materiálem či předmětem apod.

Aby spolupráce ve skupině mohla fungovat, učí se studenti od počátku maximálně otevřené komunikaci a (sebe)vyjadřování, rozvíjí tvořivé a kritické myšlení a hlavně překračují hranice svého osobního komfortu a ostychu – což je samo o sobě velké dobrodružství. Autorská literární a divadelní tvorba a objevování

nových divadelních forem je běžnou a náročnou součástí studia téhle specializace.

Mrkněme se do **hudební**, vrcholí příprava k maturitě, studenti tu dirigují malý sbor s nácvikem trojhlasu. Nebudeme rušit a nakoukneme do **vedlejší třídy**, tady se probírá Bedřich Smetana. Při poslechu skladeb studenti nahlíží do partitury a snaží se vžít do role dirigenta.

Podivná vůně nás láká do protější učebny. Voní to tu po barvách, tady asi vznikají díla, jež mění chodby školy v galerii. Ale nikdo tu není, asi mají specializační dny a vyrazili do plenéru, aby jako impresionisté zachytili kouzlo okamžiku. **Výtvarníci** se seznamují s uměním v praxi, s teorií výtvarného umění a estetiky, s dějinami českého a světového výtvarného umění a kultury.

Aby se studenti ve světě neztratili, věnují se velmi intenzivně dvěma jazykům, **angličtině a němčině**. Němčinu mohou využít třeba na praxi ve Stuttgartu, angličtina je naprostou nutností vzhledem k jejich směřování na vysokou školu.

Jelikož je lyceum pedagogické, musí se tu někde učit i **pedagogika**. Je tu ruch jako v úlu, probíhá metodický týden, studenti ve skupinách reflektují své přípravy vzdělávací nabídky, to jsou jejich první konkretizované pedagogické plány na lekci zájmového vzdělávání – neboli trocha z výtvarky, hudebky či dramaťáku, což pak zkusí použít na své první pedagogické praxi v terénu. Sdílením postřehů a společnou tvorbou plánu „jak na to“ se učí

z praxe co nejvíc vytěžit. Pedagogikou listujeme jako knihou a začínáme nejdříve v historii, jejíž pedagogické osobnosti a směry nás inspiroují. Dostaneme se i k celku školské soustavy a koncepci vzdělávací politiky, to proto, abychom pak pochopili kontext pedagogických jevů a didaktiky. Významná pozornost je pak vzhledem k aktuálnosti inkluze a společného vzdělávání věnována speciální pedagogice a znevýhodnění, ve finiši pak diskutujeme různé současné sociální problematiky, trendy rodinného soužití, multikulturní výchovu či rizikové chování.

Sestrou pedagogiky je **psychologie**, a tak ji navštívíme při výuce. Možná vás trochu mate, že slyšíte angličtinu, ale to je proto, že tu právě probíhá výuka metodou CLIL, kdy se do běžné hodiny promítne cizí jazyk. Psychologie, stejně jako dějepis či základy společenských věd, se pro přirozené zařazení angličtiny hodí. Právě probíhající hodina se věnuje vývojové psychologii, čímž navazuje na první ročník, kde byla lidská psychika rozebrána na jednotlivé jevy – jako kdybychom člověka rozložili na součástky, vývojem se zase poskládal do celku a ožíval a rostl od prvních pohybů v prenatálním období po moudrost seniorského věku. Zrovna „se probírá“ batole. Studenti diskutují o lokomoci (to je pohyb celého človíčka, např. jak chodí do schodů), jemné motorice, která se dobře pozná na sebeobsluze, kdy se batolátko učí sportům, jako je stravování, hygiena a oblékání. Pozornost je věnována i období prvního vzdoru, kdy má dítě na vše „poněkud jiný názor“ než „stálý pečující ob-

jekt“ (tj. maminka), a dozvídáme se, k čemu je to dobré. Na tabuli stojí proti sobě pojmy jako autonomie x pochybnost, takže už je jasné, o co jde, když dítě „samo“ chodí, „samo“ mluví a „samo“ se vyprazdňuje do nočníčku. Je to malý krok, ale přesto velký – jako ten první na Měsíci, krok k samostatnosti a uvědomění si vlastního já. Další školní rok se studenti mohou těšit na sociální psychologii, která se zaměřuje na identitu člověka, a dále na pedagogickou psychologii a psychologii zdraví.

I náš nejmladší obor odrostl plenkám a dozrál do věku rozvinuté autonomie, pln tvořivých sil mládí a zároveň moudrosti, příznačné ochotou nechat se poučit a hledat, kým jsem v nové době, otevřené humanitním ideálům, obdobně jako tenkrát pokrokové Aristotelovo Lykeion, v jehož krytém sloupořadí se se svými žáky procházel a vedl dialog.

Zvláštní setkání

Probouzí mě zvonění telefonu. Stejně jako včera a předevčírem. K čemu si vlastně nastavovat budík, když to stejně nikdy není to, co mě ráno probudí. Do jakého dne jsem se to zase probudil? To musí být každé ráno tak ve spěchu? Novinařina je opravdu nevděčná práce. To jsem nemohl být nějakým podnikatelem, který si ráno v devět hodin vychutná svoji kávičku a poté s klidným výrazem vyrazí do práce? „Mobil, foťák, tužka, papír, notebook,...“ stále si opakuji tato slova. Tak snad mám vše. Jedu!

I přesto, že bydlím ve čtvrtém patře, výtah nechávám stát o patro výš a volím raději schody. Po těch jsem běžel už nesčetněkrát a myslím si, že i poslepu bych náš domovní výtah z devadesátých let předběhl. Na tyto úvahy však teď není čas. Usedám do svého sedanu značky Škoda a vyrážím. Přemýšlím, jaké setkání mě dnes čeká. Přátelé nebo nepřátelé, zelení nebo modří, létající talíř nebo spíše raketa budoucnosti, kdo ví.

Na obzoru před sebou již vidím vycházející slunce tak raději sklopím stínítko a na křižovatce zatáčím ostře doleva. Z asfaltové dálnice se po chvíli stává prашná cesta a když se jen na chvíli rozhlédnu kolem sebe, už málem padám do strouhy lemující tuto cestu. Za stromy hustého lesa, kterým se se svým autem prodírám, již vidím střechu budovy, do které mám dnes namířeno. Jemně sešlápnu plyn a pokračuji dál.

Ocitám se před chajdou, která nevypadá, že by vůbec někdy byla obyvatelná, natož teď. Začínám si myslet, že jsem se opět stal terčem nepovedeného vtipu. Rozhodně mě neuklidní usměvavý vousatý chlapík, který vypadá spíše na nějakého poustevníka, než na civilizovaného občana, který mi dnes ráno volal. Podává mi ruku na pozdrav a zve mě dovnitř na čaj, že prý máme ještě čas.

Vcházíme dovnitř malými dveřmi, a ocitáme se v malé chodbě, která má však po obou stranách velká okna, kterými dovnitř proudí hodně světla. Z jednoho okna je dobře vidět na mé auto, druhé směřuje do lesa směrem k silnici. Zvenku nevypadalo obydlí příliš útulně, ale o to větší překvapení je pocit, který mám z interiéru po vstupu dovnitř. Všechny věci jsou ze dřeva, což dělá chatku velmi útulnou. Ranní světlo dopadající na dřevěný stůl ve mně evokuje vskutku pohádkový pocit.

I přes to všechno se ale mé obavy z toho, že celý dnešní den je jen planý poplach, stupňují. Já jsem se sem trmácel, abych uviděl návštěvu z vedlejší galaxie, která tady dnes měla přistát a místo toho jsem veden do rozpadlé chatrče na šálek čaje. Usměvavý muž si mých rozpaků všímá, a proto se zastavuje, aby mi vše vysvětlil. „Holť pokerový hráč, který dove-de skrýt všechny emoce, ze mě asi nebude.“ zamumlám si pro sebe v průběhu toho, co si vytahuji svůj zápisník z batohu. Muž již začal povídat, a tak už nad ničím nepřemýšlím a raději poslouchám.

„Dnes ráno jsem se vracel z lesa s otepí dřeva.“ Chvilku přemýšlím, v kolik asi musel onen muž vstávat, aby mě stihl ještě vzbudit, ale pak si uvědomím, že mě již dnes asi nemá opravdu co překvapit a radši poslouchám dál. „Přeci jen je již v noci chladněji. A když jsem támhle vyšel z lesa,“ divoce ukazuje kamsi doprava, „podíval jsem se na oblohu a uviděl jsem oválný předmět, který se hrozně rychle točil a blikal a šílenou rychlostí se řítit k zemi. Pak se však náhle zastavil, jako by mě uviděl, otočil se a odletěl pryč. Tak jsem si říkal, že by vás to mohlo zajímat...“ Tak to je teda skvělé, pomyslím si. Tento pán si uprostřed noci vyrazí do lesa sbírat dříví, po cestě jistě sní nějakou houbu a pak se diví, že mu na zahradě chce přistát ufo. Ach jo, to je teda zase den. Už se chci zvednout ze židle, ale náhle zamrznu strachy.

Dveře pouze krátce zavržou a je opět ticho. To ticho, které je ještě děsivější než cokoliv jiného. Instinktivně zkontroluji z okna své auto stojící venku. A to mě vyděsí ještě více. Auto je rozmačkané na placku a na něm leží velký oválný předmět. Snažím se sám sobě si nalhat, že to je pouze zlý sen, ale obávám se, že se mi to dnes nepodaří. V hlavě mi běží miliony myšlenek a já si tak ani neuvědomuji, že je stále ticho. Crrrrrrr, rozezvoní se můj telefon v kapse. Je osm hodin a právě nastal čas mého budíku. Budík rychle vypínám a doufám, že nás tento zvuk neprozradil. Otočím se na muže, který ještě před chvílí stál naproti mně a vyprávěl mi svůj příběh. Není tady. Už není na co čekat, padám pryč. Myslím si, že mi to stačilo. Rychle otvírám okno a skáču ven. Špatně

dopadám na levou nohu, ale to teď není čas řešit. Prodírám se lesem, hlavně abych už byl pryč. Nechci se otáčet, nechci už nic vidět. Můj novinářský duch je ale silnější, a tak se zastavím a pomalu se otočím směrem k chatce. Zahlédnu už jen zvířený prach, ze kterého místy vyčuhují zbytky auta a chaloupku, která stojí stále nezměněná od okamžiku, kdy jsem ji viděl poprvé. Opět je ticho. Úplné ticho. Otáčím se zpět a belhám se lesem dál, pryč od chatrče. Ruce už mám podrápané od všudypřítomného maliní a ostružiní. Vlasy mám plné jehličí z malých stromků, které jsou zde opravdu hustě rozesté.

Ticho náhle prořízne silný mužský hlas, ve kterém poznám muže, se kterým jsem si ještě před chvílí povídal. „Ahoj, zase příště navíděnou!!“ volá na mě.

„Tolik aut nemám,“ řeknu si pro sebe, zasměju se tomu a spěchám dál směrem k silnici. Už se nemůžu dočkat, až to celé budu někomu vyprávět.

Matěj Šicner

Předškolní a mimoškolní pedagogika

Předškolní a mimoškolní pedagogika čili PéeMPéčko vystřídal původní obor Výchovná a humanitární činnost, z něhož u nás proběhly první pedagogické maturity. Budoucí pedagogy někdy nenajdete ve škole, ale v terénu mateřských škol či široké škály zájmového vzdělávání, oblasti volnočasových aktivit. Celý tento obor se jeví jako hravý, múzy tu tančí dohromady – **hudba, výtvarné i dramatické umění, tělesná kultura**. Poznáme to na zápočtovém listu, kde se studentům vyjímají jak sportovní kurzy (lyžařský, plavecký, cyklo-vodácký, bruslení, běžecké lyžování, zdravotní tělesná výchova), tak i každoroční přehrávky, ročníková práce do výtvarné výchovy či závěrečný divadelní výstup pro konkrétní cílovou skupinu.

Předmět **Pedagogická praxe** jsme zastihli výjimečně ve škole, čtvrtáci zde pilují výstup k praktické maturitě. Pracuje se na přípravě vzdělávací nabídky, čerpající metodiku převážně z vybrané estetické či tělesné výchovy. Maturanti by měli zahrnout prvky alespoň dvou dalších metodik, čímž se naplňuje Komenského ideál učit všechny ve všem všestranně. Praktik Jan Amos by zajásal, kdyby viděl i promyšlení didaktických postupů ve vzdělávacích oblastech a rozvíjení kompetencí v souladu s Rámcovým vzdělávacím programem pro předškolní vzdělávání, kterému sám položil základ – jak studenti dobře vědí – svým

slavným Informatoriem. Na samotnou maturitu přijde skupinka dětí, takže je potřeba mít vše pořádně promyšlené, protože na realizaci mají studenti jen jeden pokus, jede se naživo, ve skutečné výchovné situaci se skutečnými dětmi, které jsou normálně všetečné a hravé, žádné „stop a znovu“.

Předmět Pedagogická praxe je pro obor stěžejní, vše teoretické se proto celé čtyři roky „zkouší naživo“ v reálných situacích různých mateřských škol s různými programy. Zabrousí se i do lesní školky, multikulturní miniškolky či speciální školky v dětské nemocnici. Projdou si i „mimoškolku“ školních družin, center volného času, budoucí pedagogové se přitom učí i vytvořit ucelený projekt kroužku či pobytové akce.

Speciální a sociální pedagogiku máme jako samostatný předmět s možností nepovinné maturity navíc a pořád se najdou odvážlivci, kteří si ji přihodí, někdy i později na podzim či za rok. Proto neopomeneme nauknout do jedné hodiny. Handicapy jsou různé a občas je potřeba vidět na vlastní oči a slyšet na vlastní uši, jaké je to nevidět či neslyšet. Hodina surdopedie: kratičké videoukázky dávají pochopit, jak se dorozumívá znakovou řečí, jak to nám slyšícím zní, když neslyšící mluví nahlas (řeč se totiž učí pomocí logo-pedů), jak funguje kochleární implantát a jak s ním mohou neslyšící vlastně slyšet. Minulý měsíc tu ve dvojicích bloudili studenti po škole, jeden s klapkami na očích, druhý zkoušel, jak je těžké vést nevidomého, a svou práci přišli na besedu ukázat vodící psi.

Hudba je tou řečí, které by měl rozumět každý, proto škola někdy celá hraje. Provází nás kolegyně Milena: „Vcházím do učebny, na stěně vlevo se na mě usmívají hudební skladatelé. Úsměv oplácím a připravuji si u jednoho z klavírů šátky, se kterými dnes budeme se studentkami pracovat – tančit, zpívat a hrát si jako malé děti ve školce. A to vše za doprovodu dětských hudebních nástrojů, kterých je v každé hudební učebně dostatek. Majestátní klavír nezahálí, neboť každá ze studentek je schopná ujmout se role korepetitora.”

Nejmenší učebna naší školy slouží pro předmět **Hra na nástroj**. Nachází se zde šest klavírů (se sluchátky, abyste mohli hrát všichni naráz), podívejme, co studenti nacvičují – doprovody k jednoduchým písničkám, samozřejmě i s předehrou, aby pak na praxi mohli dětem písničku doprovodit. Všichni pilně prohánějí prstíky po klaviatuře, učitel přisedává k jednotlivým studentům, aby ukázal nový doprovod či popravil prstoklad. Kdybychom si nasadili sluchátka, slyšíme u někoho známou Pod naším okýnkem, Koulelo se koulelo, u druhého skladbičku Pavoučí menuet nebo Taneček lesní víly. Nikdo nezahálí, absolvent ZUŠky i úplný začátečník trénují stále lepší a hudebně zajímavější doprovody, které pak použijí na praxi.

V dramatické výchově... Z učebny vychází kouř! Než stačíme otevřít dveře, odstrčí nás neurvale dívka v zahradnickém, která s láteřivým monologem vstupuje mezi malé děti ve třídě a dožaduje se (coby zahradník Josef)

čerstvého pečiva z pekařství s nápisem „Otevřeno“. Očividně však pekař něco spálil a nikde ho není vidět. Děti se pozvolna zapojují do hry a stávají se zákazníky ve frontě do pekařství. O chvíli později táž dívka mění kostým i roli a coby pekařský mistr instruuje děti ohledně přípravy těsta. Každé z dětí se rázem mění na pekařského učně, který s bravurou pantomimicky připravuje pečivo. O pět minut později v příběhu nastane zásadní zlom – začne hořet. A zahradník, který nejvíc všem a na všechno nadával, má dům v plamenech... Děti se pak v rámci nastolené hry rozhodují, co teď, co dál...? Co se to tu tedy děje?

Právě jsme svědky realizace maturitního výstupu s konkrétní cílovou skupinou – dětmi 2. třídy ZŠ. Tématem je poukázání na podceňování určité profese a utváření předsudků podle prvního dojmu; vedle toho jde o důležitost vzájemné pomoci, ohleduplnosti a respektu. Druháčci jsou zde právě na návštěvě, ale jsou těmi nejdůležitějšími aktéry příběhu. V běžné výuce studenti takovou dramatickou hru prozkoumávají společně se skupinou vrstevníků.

Studenti se v rámci dramatické výchovy třeba právě touto cestou učí propojovat své pedagogické myšlení s divadelním. Z oblasti divadla se vybírají takové metody, které jsou využitelné při práci s dětmi a mladými lidmi. Začíná se komunikačními hrami a cvičeními, ruku v ruce kráčí při práci se skupinou studentů osobnostní a sociální rozvoj.

Studenti se samozřejmě učí také základní dovednosti hlasové a mluvní (třeba jak správně

ně tvořit a používat hlas, jak někomu poutavě číst), pohybové (pantomima, vyjadřování pohybem) a herecké (tvorba jednoduché postavy a její rozžití v situaci, v ději). Učí se improvizovat a oživovat předměty a loutky. Postupně se také prakticky i teoreticky seznamují s tím, jak vzniká inscenace a v čem je specifická inscenace pro děti. A alespoň jednu takovou společně vytvoří a pro dětské diváky zahrají. Pro plánování své pedagogické praxe jsou vedeni k tomu, aby využívali dramatickou výchovu jako propojující prvek tvořivé práce s dětmi a mládeží – kdy základem je společná (dramatická) hra, situace, příběh nebo téma.

Kromě toho studenti v rámci dramatické výchovy tříbí i své organizační dovednosti –

starají se o přípravu školní přehlídky – Vánoční akademie. Navštěvují divadelní dílny (třeba divadlo fórum, kdy diváci mohou ovlivnit dění na jevišti) a přehlídky (kde vidí různé formy divadla a učí se o nich diskutovat). A navíc si ještě rozšíří povědomí o literatuře pro děti a mládež a o tom, jak s ní pracovat.

Slyšeli jste někdy pojem **pracovní praktikum**? Pracovní praktikum rozšiřuje výtvarnou výchovu, především v podobě rukodělné kreativní činnosti. A jdeme na to. Co všechno nás čeká? Origami, vazba knihy, ruční papír, quilling, pedig, filcování, kůže, vosk, práce s těstem... Tkaní, drhání, šití, háčkování, pletení, vyšívání, batikování, drátování, smaltování, korálkování, tepání... Ani nemrknete, a hrdě si odnáší-

te např. přáníčko, deníček, košíček, ozdůbky z drátu a korálků, sklenici s leptaným motivem, vitráž či různé malé dárečky. Také se přiučíte věcem užitečným, jako je například háčkování. Nakonec učebnou zavoní sladké či slané dobroty připravené s velkým umem a láskou. A všechny návody si pěkně ukládáme do příručního sborníku se spoustou skvělých nápadů.

Studenti PMP si vybírají jednu „výchovu“, ze které budou maturovat, může to být dokonce i **tělocvik**. Ale žádná legrace to není, je potřeba zvládnout výkonnostní limity, metodické řady, vědět, jak učit děti všechny možné disciplíny, a samozřejmě se naučit teoretické maturitní otázky k ústní části. Samotné hodiny jsou podobné jako na gymnáziu nebo lyceu, ale víc se zaměřují právě na metodiky, to znamená, že se studenti učí správně vyučovat pohybové aktivity, vymýšlí různé psychomotorické hry. Jeden rok chodí místo do tělocvičny do bazénu, kde se učí různé plavecké styly a záchranu tonoucího.

I na PMP najdeme pro vzdělání důležité předměty jako **matematika**, které jsou někdy ozvláštněné specifiky oboru. Studenti se věnují utváření předmatematických představ, třeba formou pexesa, domina či jiných her. (Řeší se tvary: něco je kulaté, něco má hrany, kolik má čtvereček rožků? Podle toho děti vloží patřičný počet kuliček.) Z lega pak budou vyrábět pod vedením pedagogů-matematiků tělesa, budou si vytvářet barevné posloupnosti, hrát si s představami o sčítání a odčítání, dotknou se i pravděpodobnosti.

Hrou v jinak tak vážném předmětu vrcholí naše prohlídka školy pedagogické, snad by byl Jan Amos, jenž dětské zvědavosti otevřel dveře školy mateřské do světa, který se nám jeví nádherným obrazem, spokojen. S múzami jsme protančili den, ještě nám zůstává večer, proto pokračujme v hravém dětském duchu...

Večerní forma zkráceného studia PMP

Říkáme jim „večerníčci“. Možná vás překvapí, že na střední škole studují i dospělí (jako v klasice Marečku, podejte mi pero), někdy se opravdu stane, že tu studuje rodič i potomek, jednou se dokonce sešli u maturity. Kdo zvolil na střední či vysoké škole obor, který mu neumožňuje najít práci snů v branži, nemusí zoufat, ale může se vrátit „zpět“ na střední školu a prožít všechna kouzla tohoto oboru, včetně hry na klavír, přednesu či plaveckého kurzu. Na věku nezáleží! Večerní studium, to jsou už jen **odborné předměty**, charakter střední školy však zůstává zachován.

Tady se v hodině **pedagogiky** píše písemka, jedna „večernice“ má v šátku na břiše miminko, a tak má písemku opřenou o skříňky a píše vestoje, z hlav někdy i šedivých se jen kouří... Co myslíte, opisují někdy i večerníčci?

Mrkneme se do **tělocvičny**, večerníčci jsou ve sportovním a aerobik jede s energií pravého mládí. Je potřeba se rozcvičit, dneska se učí metodika přeskoků, tak ať si nikdo nenatáhne sval a ať všichni ví, kde stát a dávat pomoc. Příště se nadšeně vrhneme do míčových her.

Jan Amos Komenský, který povznesl výchovu na Pampaedii a moudrost na Pansofii, míní (a my s ním souhlasíme), že vzdělávání nikdy nekončí... Ačkoli jsme hravě zakončili náš prohlídkový okruh, budeme se těšit na vaši příští návštěvu CéeMka!

Průvodkyní Vám byla Jitka Nováková, text vznikl jako koláž z příspěvků jednotlivých sekcí.

Betonové srdce

Desítky hlasů švitořících přes sebe jako hejno holubů na nádraží v Brně, studený vítr a koleje, po kterých dlouho nic neprojelo, jen těch pár skřeků pronikajících tichem spící metropole.

Spí?

Ne, je jen zavřená, spoutaná v poutech. Nechali její srdce zamrznout. Ale ono bije, bije potichu ale mocně, bije a nikdo ho neudrží v poutech. Je to jen otázka času...

Proč?

Kvůli nemoci, nemoci, která ji sužovala, která ji naplňovala strachem. Zmrazili a spoutali ji a nemoc zmrzla s ní a nemoc zmrzla v ní a nemoc byla v poutech. Jenže město nezmrzne, nikdo ho nezastaví, nikdo ho nezmrází na věčnost...

Kdy?

Až nemoc ztuhne, až už nevydrží chlad, pak srdce roztaje, pak může město ze sna vstát. Roztrhá okovy a zabije. Už ne potichu, už ne se strachem, už ne chladně. Zabije a bude žít.

Josef Husták

Vězeň a sluha

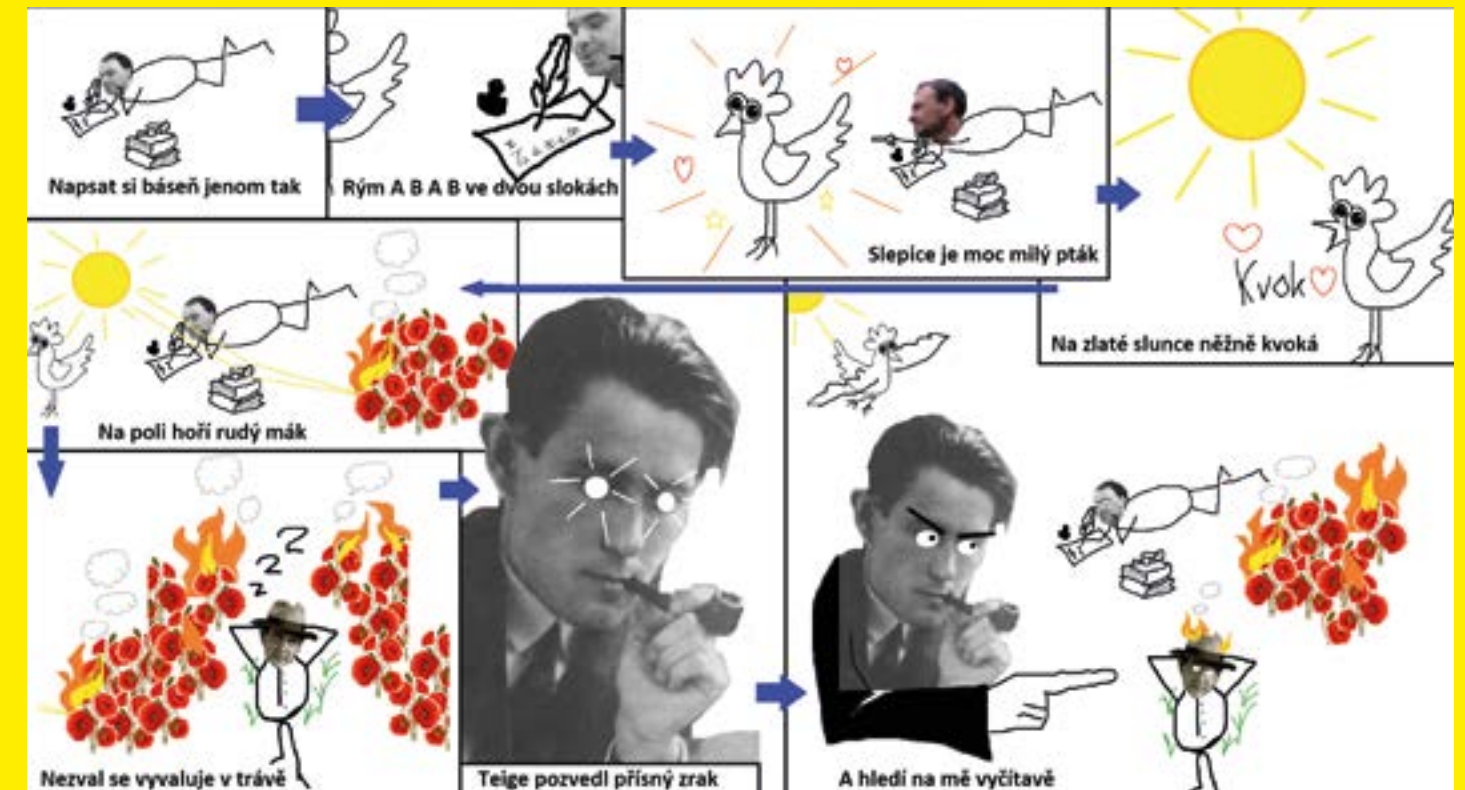
(minutová hra)

Nikodéma:	ALFRÉÉÉÉDE!!! Co to jako má být?
Alfréd: (rozespalé)	Co je zase...?
Nikodéma:	Koukni na ten nepořádek! Jak si to jako představuješ?
Alfréd:	Klídek... To je přirozené....
Nikodéma: (zvýší hlas)	Přirozené! Jak jako přirozené?
Alfréd: (nechá-pavě)	A co ti na MÉM nepořádku tolik vadí...?
Nikodéma:	Kdykoli přijdu domů, je všude kolem tebe boží dopuštění. Jen abych uklízela. Jsem snad tvůj otrok?
Alfréd: (trochu rozzlobeně)	A jsem snad já tvůj vězeň?
Nikodéma: (ne-chápavě)	Eh...??
Alfréd:	Ty si furt někam chodíš. Na nákupy, návštěvy, A já musím být zavřený doma.
Nikodéma:	Jo. Protože někdo musí peníze vydělávat. Když to neděláš TY, TAK MUSÍM JÁ.
Alfréd:	Bla bla bla. Strašně zajímavý...

Nikodéma: (pro sebe potichu)

Proč jsem si jen pořizovala mluvícího papouška...?

Barbora Špalková

Vojtěch Šimeček/transformace básně Tomáše Lotockého na komiks

Lidé

Sestry

V naší škole učím už od roku 2000/2001, kdy jsem ještě při studiu začínala s kroužkem francouzštiny, posléze přibýly hodiny češtiny na pedagogické škole a nižším gymnáziu, v září 2007 byla na nižším gymnáziu zahájena výuka francouzštiny jako druhého cizího jazyka, a nakonec došlo i na dějepis. V současné době učím na gymnáziu, a to především francouzštinu a češtinu.

Snad to nevyzní pateticky, ale i po tolika letech strávených v naší škole mě stále těší, že mohu být u toho, jak se studenti rozvíjejí a poznávají svět.

Škola, to jsou především lidé – studenti, učitelé, ostatní zaměstnanci, každý se svými radostmi i starostmi... Nám všem bych ráda popřála: nebojme se mít sny o svém životě a nepřestávejme toužit po jejich naplnění. A hlavně: udělejme pro to všechno, co je v našich silách! Nikdy na to nejsme sami! :)

Monika Vondráková (s. Cyrila)

Na střední škole pracuji skoro 17 let. Potkávám se zde se vzácnými kolegyněmi i kolegy a se skvělými mladými lidmi. Mám radost, když se k nám naši bývalí studenti rádi vrací.

Marie Jeřábková (s. Kristina)

Mé působení na střední škole bylo velmi krátké, přesto na něj ráda vzpomínám. V době, kdy se škola začínala rozrůstat, jsem spolu se s. Markétou krátce provázela studenty předmětem Pracovní praktikum.

Byla to pro mě zcela nová zkušenost, protože „moji“ žáci, kterým se dlouhodobě věnuji, mají 6–10 let, jsou malí a teprve se všechno učí. Studenti SŠ jsou naopak téměř dospělí, samostatní lidé s vlastním úsudkem a názory. Setkávání se s nimi mě obohatilo jak po stránce odborné (musela jsem nastudovat nové techniky :)), tak především po stránce lidské.

Z této doby jsem si odnesla mnoho pěkných vztahů s kolegy a kolegyněmi, které trvají dodnes a jsou pro mě velikou radostí. V srdci si nesu „své“ studenty a dnes už také jejich rodiny, za které se modlím.

Vyprošuji škole hodně radostných setkání, dostatek dobrých studentů, na něž bude s láskou vzpomínat, a nám všem radost z toho, že se vzájemně máme.

Ludmila Šimšíková (s. Hedvika)

Působím na škole teprve dva roky (a z toho asi polovinu času bylo „online“), i tak mi to ale přijde jako dlouhá doba, protože čas zde strávený je vždy velmi živý, intenzivní, plný nejrůznějších zážitků se studenty a s kolegy. Vzpomínám na své první setkání s učiteli na výjezdním školení na Hostýně, kde jsem byla okamžitě přijata a vtažena do společenství těchto skvělých lidí. Díky jim za tuto otevřenost a podporu!

A co říct o klubu Kotva? To se nedá vypovědět... To člověk musí zažít! Jsem vděčná, že můžu být součástí tohoto Božího díla mezi námi a v nás, a těším se na to, jak dále poroste!

Jana Roháčková (s. Alžběta)

Na CMGaSOŠPg Brno jsem dosud strávila 11 roků. Pod rukama mi prošlo nespočet žáků, resp. žákyň, protože jsem více působila na pedagogické škole, kde převažují dívčí třídy. S každým novým školním rokem nastupovaly do prvních ročníků neznámé tváře, nová jména, zajímavé osobnosti. S každým koncem maturitního ročníku známé tváře odcházely, povědomá jména mi zůstávala v paměti (aspoň některá), zajímavé osobnosti (všichni) mi přirostly k srdci.

A ostatní učitelé? Moji kolegové, prima parta, někteří jsou mi bližší, jiní vzdálenější, jak to tak v kolektivu bývá. Člověk se s nimi rád pobaví a zasměje. Humor nám opravdu v učitelském sboru nechybí.

Co pro mě znamená naše škola? Přátelská atmosféra, společenství lidí, kteří chtějí smysluplně naplnit svůj život, místo setkávání s lidmi i s Bohem, ale také nekončící práce, probdělé noci nad opravami písemek a někdy napjaté situace. Takový je prostě ŽIVOT.

Hana Vlčková (s. Michaela)

Naše cesty životem jdou různými směry. Vedou nás k poznávání lidí, situací a v neposlední řadě i sebe samých. Jeden takový delší úsek svého života jsem prošla spolu s kolegy a studenty naší střední školy. Byl to čas výzev, čas nápadů a dobré únavy. Čas, který přinesl radost, ale i starost, nová poznání a přátelství. Čas, který vybízel k novým začátkům jak v osobním životě, tak i v životě profesním. Chtěla bych poděkovat všem kolegům a studentům, se kterými jsme se na této cestě vzájemně doprovázeli. Škole přeji dobré studenty a skvělé profesory. Studentům přeji, aby „čas“ strávený na naší škole byl dobrým vkladem do života a přinesl všem jen dobré vzpomínky.

Marie Husaříková (s. Markéta)

V letech, kdy škola vznikala a byla založena, jsem zastupovala zřizovatele – Českou provincii sester sv. Cyrila a Metoděje – jako provinční představená. Ráda vzpomínám na všechny, kteří se mnou v těchto nelehkých letech spolupracovali a plně se nasazovali pro dobrou věc.

V prvních letech, kdy jsme ještě byli „malou školou“, která se postupně rozrůstala, jsme byli dost podceňováni, srovnáváni s Biskupským gymnáziem... Díky trpělivosti vedení školy a úžasného kolektivu pedagogů, z nichž někteří brali školu za svou a věnovali jí více času a energie, než bylo jejich povinností, také díky nadšeným studentům, kteří pracovali na různých projektech, z nichž mnozí měli obrovské sociální citění, se škola začala zcela „v tichosti“ posouvat a náhle byla pro ty, kdo k ní byli skeptičtí, překvapivě viděna a slyšena.

Jedinečností naší školy je její křesťanské pojetí a vstřícný a přátelský přístup všech pedagogů ke všem studentům.

Velmi si vážím vedení školy, všech profesorů a pracovníků, kteří ve škole pracují nebo pracovali v minulých letech. Vždy budu na školu ráda vzpomínat. Přeji jí a vyprošuji mnoho síly, splnění všech plánů a Boží požehnání do dalších let.

Marie Dudová (s. Václava)

Za ta léta, kdy jsem ve škole pracovala jako učitelka, a další léta, kdy se o ni tak trochu starám z pozice zřizovatele, jsem toho zažila opravdu hodně. Bylo to krásné, těžké, radostné i smutné... no, prostě to ve škole žilo! A jsem moc šťastná, že to pořád žije, že je škola stále plná skvělých otevřených lidí!

Ludmila Kadlčíková (s. Františka)

Na školu jsem nastoupila ve školním roce 1997/1998, tedy rok po jejím založení, jako správní zaměstnanec. A pracovala jsem v ní ráda dlouhých dvacet let až do roku 2018. V roce mého příchodu jsme měli pět tříd, sídlili jsme v přízemí budovy a ostatní patra byla pronajata jiným subjektům. Byly to začátky. Všechno bylo ve vývoji, tvořili jsme, získávali zkušenosti, církevní školství bylo „v plenkách“.

Pracovali jsme s nadšením, úsměvem a kreativitou, ale také zápasili s těžkostmi, nedostatkem peněz a vybavení. Nebylo to jednoduché. Během těch dvaceti let, motivována vědomím návaznosti na předchozí generace mých sester, kterým válka či režim vzaly možnost vychovávat a vzdělávat, dávala jsem CyGy všechno. A toho „všeho“ opravdu nelituji. Bylo to krásné a mělo to smysl.

Všem, se kterými jsem se během těch dvaceti let na naší škole potkala, přeji jen to dobré. A CyGy přeji mnoho dalších vynikajících absolventů.

Hana Černá (s. Vojtěcha)

Už si nepamatuji, jak se naše střední škola jmenovala na samém počátku. Ředitelkou se stala Míša Bloudková a někteří učitelé ze základní školy se ujali i výuky na střední škole. Na mě padla etická výchova. Vzpomínám si, jak mi Míša kladla na srdce, že by studentkám měl někdo říci o důležitosti čistoty ve vztazích, tedy před manželstvím. Byla jsem z toho v rozpacích. Co já, řádová sestra, mohu těmto slečnám říkat? Ale protože tuto potřebu sdělení také cítím jako důležitou, přišla jsem do hodiny s tímto tématem. Asi jsem to měla hodně promodlené, protože děvčata mé důvody pro čistý vztah přijala, měla plno otázek, a doted' si vzpomínám, že některé žákyně vyjádřily vděčnost za to, že jim to vůbec někdo řekl. Myslely si totiž, že je v pořádku s někým spát před manželstvím a že se vlastně nic neděje. Děkovala jsem Bohu za tuto zkušenost a velmi mi to pomohlo, když jsem podobná témata otvírala v dalších a dalších letech.

Zdeňka Kyseláková (s. Mlada)

Zaměstnanci 2016–2021

Pedagogičtí pracovníci

Mgr. Martina Bauerová,
pedagog 2018 – dosud

P. Mgr. Petr Beneš,
externí pedagog 2019 – dosud,
spirituál školy 2002 – 2018

Thomas Besche,
pedagog 2019 – dosud

Mgr. Jana Bielená,
pedagog 2004 – 2017

PhDr. Hana Cacková,
externí pedagog 1998 – 2017

Mgr. Eva Carbolová,
pedagog 2020 – dosud

Christopher Charles Coleman,
B.S., pedagog 2020 – dosud

Mgr. Terezie Čertková, Ph.D.,
pedagog 2015 – dosud

Mgr. BcA. Denisa Daňková,
pedagog 2019 – dosud

MgA. Eva Davidová, Ph.D.,
pedagog, 2016 – dosud

Mgr. Stéphanie Maria Odette
Dufond,
externí pedagog 2015 – 2018

Bc. Fabrice Gaspel,
externí pedagog 2018 – dosud

Mgr. Tomáš Hájek,
pedagog 2018 – dosud

Bc. Aneta Havlíčková,
pedagog 2018

Ing. Jarmila Havlíčková,
asistent pedagoga 2016 – dosud

Mgr. Markéta Havlíčková,
pedagog 2008 – dosud

Mgr. Jana Hegerová,
externí pedagog 2020 – 2021

Mgr. Lucie Helmová, DiS.,
pedagog 2015 – dosud,
metodik prevence 2015 – 2016

P. Mons. Ing. Martin Holík,
externí pedagog 2015 – 2017

Mgr. Kristýna Honková,
pedagog 2018 – dosud

PaedDr. Karla Hrabčíková,
speciální pedagog a metodik
prevence 2018 – dosud

Mgr. Roman Hrdlička,
pedagog 2016 – 2018

Mgr. Michal Hubáček,
pedagog a metodik prevence
2016 – 2018

Marie Husaříková, s. Markéta,
pedagog 1996 – 2018

Mgr. Stanislav Chvíla,
pedagog 2019 – dosud

Milena Jandová,
pedagog 2001 – dosud

Mgr. Soňa Jašková,
pedagog 2005 – dosud,
metodik prevence 2018 – dosud

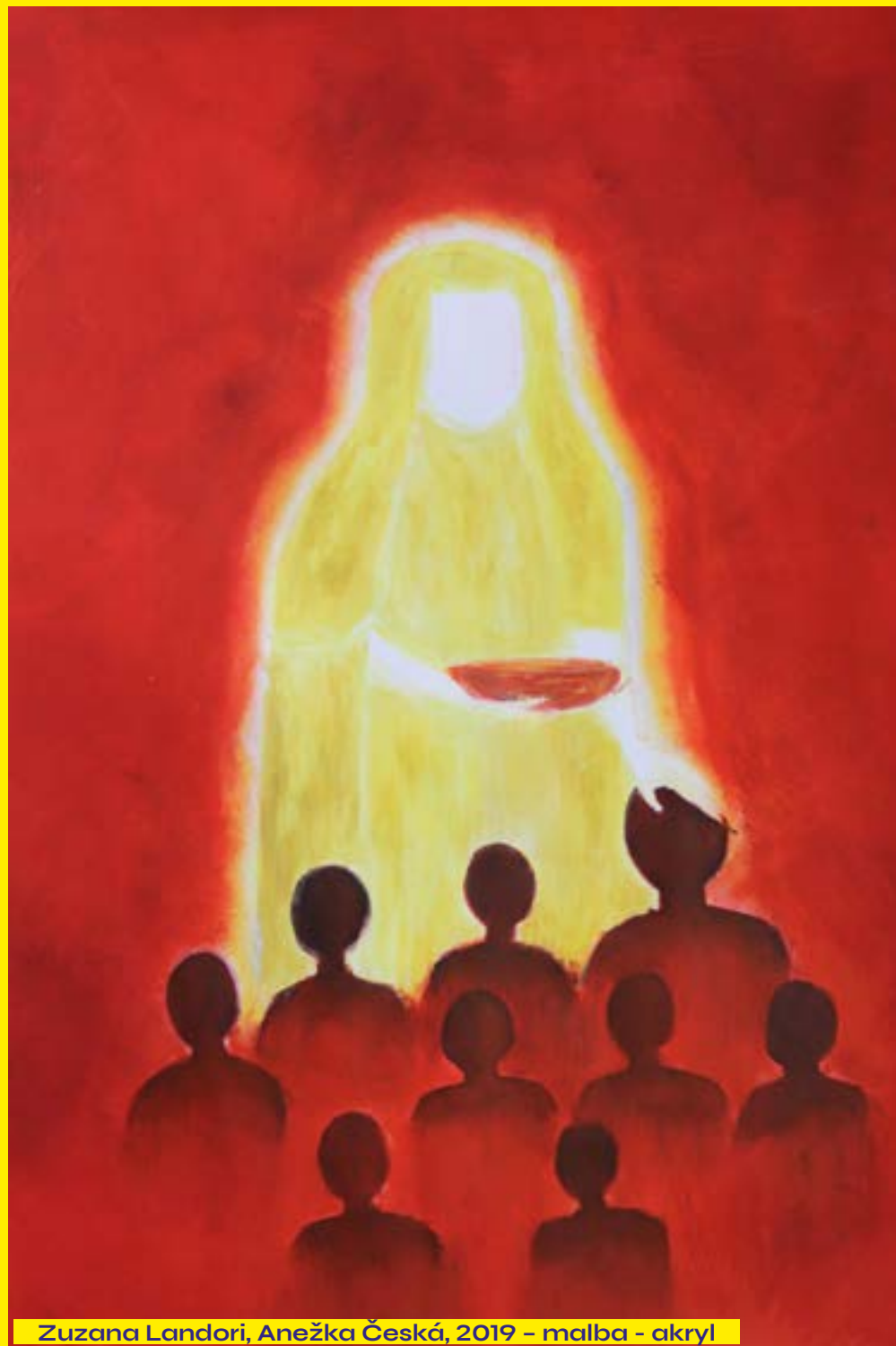
Mgr. Marie Javorová,
pedagog 1999 – dosud, zástup-
ce ředitele školy 2012 – dosud

Mgr. Marie Jeřábková, s. Kristi-
na, pedagog 2002 – dosud

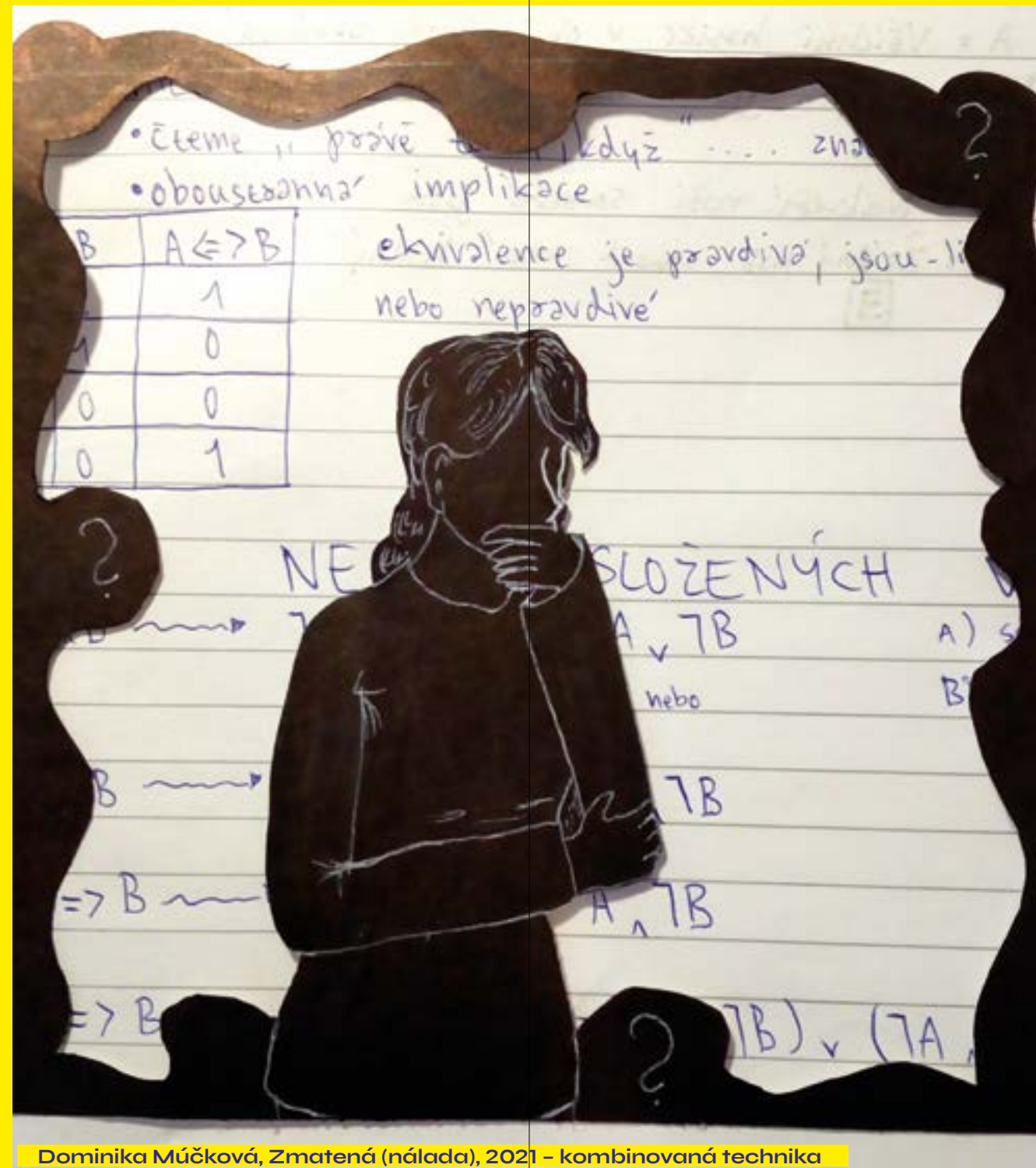
Mgr. Marie Jiroušková,
pedagog 1998 – 2021

Bc. Vojtěch Juránek,
pedagog 2015 – dosud

Mgr. Tomáš Kopřiva,
pedagog 2017 – 2018

Zuzana Landorí, Anežka Česká, 2019 - malba - akryl

Dominika Můčková, Zmatená (nálada), 2021 - kombinovaná technika

Josef Husták, Karta hry Dixit, 2021 - kresba

Mgr. Marie Koukalová,
pedagog 1996 – 2018, zástupce
ředitele školy 1996 – 2012

Mgr. Marie Krchňáková,
pedagog 2001 – dosud

MgA. Zdeňka Kučerová,
pedagog 2008 – dosud

Mgr. Marika Lažková,
školní psycholog 2017 – 2019

Mgr. Magdaléna Lípová,
pedagog 2001 – 2003,
2014 – dosud

Mgr. Terezie Lípová,
pedagog 2016 – 2018

P. Mgr. Tomáš Marada,
externí pedagog 2020 – dosud

Mgr. Marie Mareková,
pedagog 2013 – dosud

Mgr. Vítězslav Mareš,
pedagog 2017 – 2018

Mgr. Silvie Markovičová-Hrubá,
pedagog 2018

Mgr. Brigita Masaříková,
pedagog 1996 – dosud

Mgr. Eva Melicharová,
pedagog 1999 – dosud

Mgr. Lenka Mičánková,
pedagog 2018 – dosud

Bc. Helen Michálková,
pedagog 2004 – 2019

Mgr. Pavel Jindřich Michele,
pedagog 2019 – dosud

Mgr. Dominika Močubová,
pedagog 2015 – dosud

Mgr. Radka Mrázová,
pedagog a výchovný poradce
1996 – dosud

MVDr. Helena Múčková,
pedagog a výchovný poradce
1999 – 2018

P. Ing. Jaroslav Němec,
externí pedagog 2016 – do-
sud, vychovatel školního klu-
bu 2016 – 2019, spirituál školy
2018 – dosud

Mgr. Terezie Nerušilová,
pedagog 2015 – 2019

Mgr., Bc. et Bc. Ladislav Nosek,
ThLic.,
externí pedagog 2020 – 2021

Mgr. et Mgr., Bc. Jitka Nováková,
pedagog 1998 – dosud, zástup-
ce ředitele školy 2014 – dosud,
kariérový poradce 2017 – dosud

P. Mgr. Josef Novotný,
externí pedagog 2019 – 2020

P. kpt. Mgr. Jan Pacner,
externí pedagog 2020 – dosud

Bc. Barbora Pavelková,
vychovatel školního klubu
2018 – 2019

P. Mgr. Jan Pavlíček,
externí pedagog 2020 – dosud

Mgr. Martina Pazderková,
externí pedagog 2019 – 2020

RNDr. Jiří Pecl, Ph.D.,
pedagog 2019 – dosud

Mgr. Klára Pelánková,
pedagog 2008 – 2019

PhDr. Dagmar Peňázová,
pedagog 1999 – dosud

MgA. Paulína Petáková,
pedagog 2019 – 2020

Mgr. Jitka Pichlerová,
pedagog 2003 – dosud

Mgr. MgA. et MgA. Štěpán
Policer,
pedagog 2009 – dosud, ředitel
školy 2014 – dosud

Mgr. Pavla Pospíšilová,
pedagog 2004 – 2020

Mgr. Vlastimil Proks,
pedagog, 2009 – dosud

Mgr. Kateřina Prudilová,
pedagog 2014 – dosud

Bc. Josef Přehnal,
vedoucí školního klubu
2014 – dosud

Mgr. Richard Pták,
pedagog 2018 – 2020

Mgr. Jana Roháčková,
s. Alžběta,
pedagog 2019 – 2020, vychova-
tel školního klubu 2019 – dosud

Selina Seitz,
externí pedagog 2016 – 2017

Mgr. Otto Suchánek,
pedagog 2016 – 2017

RNDr. Veronika Svobodová,
Ph.D.,
pedagog 2003 – dosud, koor-
dinátor vzdělávání nadaných
žáků 2019 – dosud

PhDr. Ludmila Svrčulová,
pedagog 1998 – dosud

Bc. Marta Sýkorová,
externí pedagog 2020 – 2021

Mgr. Lukáš Synek,
pedagog 2006 – dosud

BcA. Andrea Szopová,
pedagog 2018 – 2019

Mgr. Kateřina Škrášková,
pedagog 2008 – dosud

Mgr. Ludmila Špačková,
pedagog, 2012 – 2021

Mgr. et Mgr. Jana Šprtová,
pedagog, 2015 – dosud

Mgr. Marek Štěpánek,
pedagog 2012 – dosud

Mgr. Daniela Švandová,
pedagog 2000 – dosud

Mgr. Miroslav Tesař,
pedagog 2018 – dosud

MgA. Denisa Tchelidze,
pedagog 2016 – 2017

Mgr., Bc. Jaroslav Trávníček,
pedagog 2017 – 2019

Mgr. Terezie Tučková,
školní psycholog 2019 – dosud

P. Mgr. Jakub Tůma,
externí pedagog 2017 – 2018

Mgr. Magdalena Tycová,
pedagog 2003 – dosud

Mgr. Kristina Vaňková,
pedagog a speciální pedagog
2015 – dosud

Mgr., Bc. Dana Vašáková,
pedagog, 2006 – 2020

Mgr. Vojtěch Veselý,
pedagog 1998 – dosud

Jana Vildová, MSc.,
pedagog 2020 – dosud

Mgr. Hana Vlčková, s. Michaela,
pedagog 2009 – dosud

Mgr. Monika Vondráková, Ph.D.,
s. Cyrila, pedagog 2001 – dosud

Mgr. Alena Vrabcová,
pedagog 2017 – 2018

P. Mgr. Libor Všetula,
externí pedagog 2015 – 2017

Bruno Pavel Zalubil, BA,
pedagog 2012 – 2021

Mgr. Terezie Zatloukalová,
pedagog 2014 – dosud

Mgr. Ladislav Zemánek,
pedagog 2005 – dosud

Ing. Václav Zvěřina,
pedagog 2018 – dosud

Ing. Marek Žák,
pedagog 2017 – dosud

Mgr. Renáta Žemličková,
pedagog a vychovatel školního
klubu 2020 – dosud

Správní a provozní zaměstnanci

Kateřina Baráková,
administrativa 2019 – dosud

Jitka Coufalová,
administrativa 2015 – dosud

Mgr. Hana Černá, s. Vojtěcha,
administrativa 1997 – 2018

Eliška Motúzová,
administrativa 1996 – 2019

Ing. Kamila Schmidtová,
administrativa 2020 – dosud

Ing. Petr Skácel,
administrativa 2018 – 2020

Ján Genčur,
školník 2017 – dosud

Mgr. Radovan Plšek,
školník 2016 – 2017

Jitka Brtníková,
recepce, 2020 – dosud

Jitka Doleželová,
recepce 2017 – 2020

Eliška Krejčová,
recepce 2017 – 2020

Milena Pličková,
recepce 2007 – dosud

Lenka Pyskatá,
recepce 2016 – dosud

Irena Havlíčková,
úklid 2018 – 2019

Renata Holubová,
úklid 2020

Věra Kalousová,
úklid 2007 – dosud

Dana Kollrosová,
úklid 2015 – 2017

Petra Kosmáková,
úklid 2020 – dosud

Gabriela Procházková,
úklid 2018 – dosud

Andrea Sanžová,
úklid 2019 – 2020

Bohuslava Ševčíková,
úklid 2014 – dosud

Natália Ševečková,
úklid 2017 – 2018

Soňa Žigová,
úklid 2019 – dosud

My jsme ti **správní!**

Kateřina Baráková,
Jitka Coufalová,
Kamila Schmidtová,
Lenka Pyskatá,
Jitka Brtníková

Nuda je náš nepřítel!

Nabízet a přijímat podporu je normální.

Hranice mého jazyka jsou hranice mého světa. (Ludwig Wittgenstein)

Liebe Grüße
aus Hessen

Brigita Masaříková
Miroslav Tesař
Dagmar Peňázová
Pavel J. Michele
sestra Cyrila
Fabrice Gaspel

**Prvořadým úkolem jazykovědce je
vykládat literaturu, prvořadou funkcí
literatury je působit potěšení.
(John Ronald Reuel Tolkien)**

Brigita Masaříková
Kateřina Škrášková
sestra Kristina
Eva Carbolová
sestra Cyrila
Pavel J. Michele
Lenka Mičánková

Citius, Altius, Fortius!

Lukáš Synek
Terezie Zatloukalová
Kristýna Honková
Vlastimil Proks

**Podívej se hluboko do přírody, a pak
všechno lépe pochopíš.
(Albert Einstein)**

Miroslav Tesař
Marie Krchňáková
Koštra Bezejmenná
Dominika Močubová
Soňa Jašková
Ladislav Zemánek
Magdalena Tycová

Všechny, ve všem, všestranně.

Denisa Daňková
Jitka Nováková
Ludmila Svrčulová
Radka Mrázová
Karla Hrabčíková

Smyčec se může stát v rámci hudební výchovy i nástrojem bicím.

Marie Javorová
Kateřina Prudilová
Marie Mareková
Milena Jandová
Terezie Čertková
Stanislav Chvíla
Štěpán Policer
Vojtěch Veselý

#0058B7 je barva naše!

Marek Žák
Tomáš Hájek
Václav Zvěřina
Jana Šprtová
Vojtěch Juránek

**Scéna je místem, kde se může
zjevovat neviditelné. (Peter Brook)**

Eva Davidová
Denisa Daňková
Zdeňka Kučerová

Člověk - tvor společenský.

Terezie Zatloukalová
Marek Štěpánek
Kateřina Škrášková
Jitka Pichlerová
Lenka Mičánková
Vlastimil Proks
sestra Cyrila
Lukáš Synek
Denisa Daňková

I have nothing to offer but blood, toil,
tears and sweat. (Winston Churchill)

Christopher Coleman
Stanislav Chvíla
Martina Bauerová
Daniela Švandová
Markéta Havlíčková
Jana Vildová
Tomáš Hájek

Dvakrát měř, jednou řeš!

Ladislav Zemánek
Jiří Pecl
Soňa Jašková
Vojtěch Juránek
Veronika Svobodová
Miroslav Tesař
Marie Javorová
Vojtěch Veselý

**Jsem tu pro tebe,
kdykoliv a kdekoliv.**

sestra Michaela
Jan Pavlíček
Petr Beneš
Jan Pacner
Jitka Nováková
Denisa Daňková

Kráska je forma určité věci. A určitou formu má každá věc. Z čehož vyplývá, že každá věc je svým způsobem z určitého hlediska krásná. (Vincent Van Gogh)

sestra Kristina
Jana Šprtová
Eva Melicharová

Zelený obchod

Jako malý kluk, vlastně až dodnes, jsem žil v poměrně velkém městě, v malém státě v srdci Evropy. Toto město bylo velice příjemné na pohled, jelikož překypovalo jak parky a historickými památkami, tak i moderními domy a architekturou.

Jenže nejvíce domů v centru města bylo postaveno za Rakouska-Uherska. Byly to krásně zdobené budovy, které měly často jen dvě barvy. Nějakou barvu na omítce a pak bílé ozdoby kolem dveří oken a nakonec sloupy všude, kde to šlo. V jednom z těchto domů hned vedle rohového, který byl vedle cesty, která vedla přímo na známé tržiště, byl obchod. Nebo to tak aspoň vypadalo.

Byla to výloha obložená dřevem, které bylo natřeno na tmavě zeleno. I když vypadalo starě, nijak poškozené nebylo, právě naopak, jak kdyby si včera někdo vzal malý detailní štětec a každou sebemenší třísku ručně natřel. Sklo výlohy bylo rozděleno do několika menších obdélníkových tabulek. I když jsem se snažil sebevíc, nikdy jsem přes okna tohoto obchodu nezahlédl nic.

Měl krásný vývěsný štítek, kde bylo napsáno Zelený obchod 1918. Z tohoto názvu, ať jsem se soustředil na poezii, přirovnání nebo dokonce na hieroglyfy, jsem nikdy nevyčetl nic víc, než jen to, co tam bylo napsáno. Nikdy mi to neřeklo, jestli je to kadeřnictví nebo pekařství, kavárna nebo papírnictví, či třeba jen nějaký stánek s novinami. Zároveň jsem tam ještě

nikoho neviděl vkročit, ale obchod se stále držel.

Pokaždé, když jsem se zeptal rodičů, co tam prodávají, nebo jestli tam půjdem, tak odpověděli podobně „Zjistí si to sám“ nebo „Nevím“ nebo dokonce „Dnes na to není čas“. Pokaždé mě to zklamalo, ale řekl jsem si, že se budu držet jejich rady a nakonec si zjistím něco o tom obchodě, třeba doma, ale problémem bylo, že jsem si na ten obchod nevzpomněl jindy než v tu chvíli, kdy jsem kolem něj procházel, a proto jsem si o něm nikdy nic nezjistil.

Později se objevila výluka hromadné dopravy, která mně usnadnila trasu domů, takže jsem kolem tohoto obchodu nemusel procházet. Nikdy jsem si na něj znovu nevzpomněl. Ani když jsme dostali za úkol najít nějaké tajuplné místo tohoto města, abychom si na něj připravili referát a zjistili informace. Během skoro celého mého povinného studia jsem si na tento obchod znovu nevzpomněl.

Nakonec výluka skončila a opět pro mě bylo výhodnější jít touto ulicí pěšky na jiný spoj. Pomalu jsem se chystal na střední školu, když se mi něco událo. Prošel jsem kolem obchodu jednou v zimě a vzpomněl jsem si na něj. Na to, jak jsem byl malý a jak jsem toužil zjistit, co se tam skrývá, co prodávají a jestli vůbec stále funguje. I když odpověď na svou poslední otázku jsem v tu chvíli znal, protože obchod krásně během stmívání zářil i přes malý nános sněhu na výloze. Jenže nakonec mi cinkl telefon a já se odklonil od obchodu a odešel pryč.

Od tohoto okamžiku se v mém životě objevili noví lidé, kteří mě ovlivnili. Byli to moji kamarádi, kteří měli podobnou cestu domů jako já, ovšem ne touto ulicí. Celkem mě to mrzelo, jelikož jsem si sice nevzpomněl, že tam chci kvůli tomu obchodu, ale něco mě tam táhlo. Ale dal jsem přednost přátelům, a tak jsem je doprovázel jejich cestou, pak se odpojil trochu dál a jel rovnou domů.

Okolo tohoto obchodu jsem pak prošel, teprve až když jsem byl na vysoké škole. V té ulici vyrostla nová budova a mě zajímalo, jak vypadá, co v ní je. Na obchod jsem se jen ohlédl, jako na člověka, kterého znám, ale znát nechci, a šel jsem se zachmuřeným obličejem dál. Když jsem poté přišel domů, posadil jsem se na židli a přemýšlel, proč jsem to udělal.

A toto byla první chvíle, kdy jsem si na tento obchod vzpomněl bez toho, aniž bych byl v jeho blízkosti. Nyní jsem měl času dost, školu hotovou, večeri sněženou, tak proč si o tomto obchodu něco nezjistit ... ne, nechal jsem toto tajemství dál tajemstvím. A opět jsem nevěděl proč, proč jsem ho takto nechal být a nezjistil si něco, co mě zajímalo už od dětství.

A nyní jsem jedním z těch lidí, co pracují celý den, v kanceláři a často v ní i přespávají, aby zítra ušetřili čas, který stráví dopravou, a mohli ho věnovat jen práci. Den co den jen pracuji, ovšem pár týdnů zpátky jsem se zastavil v této ulici a přímo před tímto obchodem. Chladný podzimní vítr mi totiž vyhodil z ruky pět papírů. Musel jsem je posbírat, protože jsem na nich strávil dost času a nechtěl jsem o ně přijít.

Zastavil jsem se úplně i se sklízením, když jsem pohlédl na jediné svítící světlo v celé této ulici i křižovatkách. Není taky divu, jelikož bylo už něco po deváté. Ale obdivuhodné bylo, že tento obchod stále svítil. Stále jako Polárka či Severka svítil v tomto temném vesmíru. Papíry jsem zvedl a vložil do tašky. Narovnal jsem se a poprvé za celý život jsem vykročil vpřed, ke dveřím tohoto obchodu.

Došel jsem ke dveřím a hledal nějaký svítící nápis, nebo i jen nápis, kde by stálo otevřeno nebo zavřeno či jen otevírací doba otištěná na oknu u dveří, jenže nic tu nebylo a navíc začalo pršet. V poslední době jsem tyto věci bral jako samozřejmost a i nyní jsem měl v tašce deštník, ale nevytáhl jsem ho a neodešel pryč, ale otevřel jsem dveře a při vstupu si případně připravil výmluvu, že nemám deštník a tady je otevřeno.

A ano, otevřeno bylo. Nahoře byl zvoneček, který nyní krásně zazvonil. Když jsem vešel, hlasitě jsem zvolal Dobrý den. Jenže se mi nedostalo žádné odpovědi. Zvolal jsem „Haló“ a znovu „Halóó“. Jenže opět nic. V tuto chvíli jsem se neptal do prázdna dál a jen se kochal krásným interiérem.

Byla zde krásná dřevem obložené zeď. Byl to tmavý dub, do kterého byly vytesané ornamenty Rakouska-Uherska a Moravy a Čech a ty další jsem už nepoznal. Vpravo byl i obrázek Františka Josefa I. a na druhé straně byla polička se zbožím. A nyní jsem se podívil, kolik tady toho je. Za pultem byly skříně s věšáky, kde bylo pověšené dobové oblečení, tedy

obleky s vestičkami a ozdobami a odznaky. Pod sklem na pultu zase byla pera, a to jak brky, tak luxusní, zlatem a stříbrem zdobená pera s inkoustem. V poličce, kterou jsem viděl jako první, byly zase knihy, které měly tak zastaralé názvy, že šlo poznat, že nepochází od dnešních spisovatelů, ale vypadaly jak vytištěné včera, ale těmi nejstaršími praktikami, aby se zachoval starý vzhled knih.

Kochal jsem se vším, co jsem mohl vidět, ale později jsem si všiml malého recepčního zvonku na pultě a nenapadlo mě nic jiného, než ho zmáčknout, nic víc jen malé cink. Nakonec jsem se odhodlal a na zvonek lehce zazvonil. Skutečně cinkl a na levém boku pultu vyskočil papírový muž s vousy a brýlemi s vestičkou a sáčkem. Aby se papír neohýbal, byl zezadu podepřen dřevem. Papír se pomalu posunoval ke zvonku a až tam došel, všiml jsem si, že ve skříni, za tímto papírovým pánem, byla polička s hracími skříňkami. Jedna se v tuto chvíli otevřela a začala hrát smutnou píseň. Na pultu se z ničeho nic objevila obálka. Já jsem se ale soustředil na skříňku a poté až jsem se otočil zpět na pult, viděl jsem tuto obálku a velice mě to vyděsilo, jenže pokud už mám tady něco zjistit, tak mi nic jiného než otevřít tuto obálku nezbývá.

Nakonec jsem si ale řekl, že před smrtí se mi prý všechno vysvětlí, tak si na ni radši počkám. Rychle jsem hodil zdviženou obálku na papírovou postavu a vyběhl z tohoto hororového domu pryč. Vyběhl jsem z tohoto obchodu ven a přímo před obchodem mě srazilo auto a má

taška se záhadně otevřela a naprosto všechny papíry, co vyletěly ven, do vzduchu, pomalu dopadaly na zem jako sníh v zimě.

I když jsem už nemohl pohybovat naprosto s žádnou částí mého těla, došlo mi, co to znamená. Já už jsem tady byl a nejen jednou. Tento obchod mě doprovázel celý můj život. Od narození, když jsem kolem něj poprvé prošel, tak do tohoto okamžiku s obálkou. Pokaždé jsem ale obálku otevřel a přečetl si text, který mě dovedl do zákulisí tohoto domu, a když jsem poté podle pokynů v dopise vyšel ven, nebyl jsem dospělým člověkem, ale malým dítětem, co za ruku prochází s rodiči okolo a ptá se co tady prodávají. Nyní jsem znal i odpověď na moji otázku, co tady prodávají. Byla to nová šance, jak bych to jednoduše popsal, a důvod, proč jsem ji nyní znovu nevyužil, byl ten, že i kdybych ji dostal, nijak se nepolepším, ale jen prožiji naprosto stejný život znovu.

I když se nyní ptám Vás, že pokud jsem zemřel pod autem, jak je možné, že Vám tento příběh jako osmiletý kluk vyprávím?

Dodatek:

V novinách skutečně bylo, že neznámý muž byl sražen autem, jeho písemnosti se rozletěly, a když na zem dopadla jeho poslední smlouva, vydechl naposled. Ale to nebyl ten osmiletý kluk, na kterého čekal svět venku. Ten si přečetl vzkaz v obálce a splnil pokyny v zákulisí obchodu a nakonec tak i jako malý kluk vyšel z obchodu, při jarním nedělním slunci, kde viděl svoje rodiče. V rukou už neměl svůj papírek

z obálky a ani nebyl ve dveřích, ale u výlohy, která byla zasněžená...

Jak asi naložím s touto šancí?

Vojtěch Vrtílek

Sára Kotková – Vtip, který visí v jedné učebně

G1

Studenti

Brázdová Klára, Diviš Adam, Doležalová Klára, Grůza David, Horký Šimon, Hynštová Anna, Klango-
vá Markéta, Mandys Benjamin, Mareš Jan, Marková Eva, M. Magdalena, Nečas Dominik, Němcová
Terezie, Nováček Karel, Packová Viktorie, Pelánková Marika, Peňasová Markéta, Poledňa Vojtěch,
Rener David, Ruschka Alan, Skalníková Anna, Skoumalová Viktorie Nela, Šálek Ondřej, Škaroupko-
vá Ludmila, Tesáček Jan, Tomenendál Matěj, Urbánek Vojtěch, Veselá Magdalena, Vrabec Jakub,
Zákravský Matěj

G2

Balíková Marie, Beszédešová Tatiana, Bílek Michael, Bradáčová Adéla, Dobešová Petra, Doušková
Barbora, Genčur Matěj, Hanák Šimon, Hanušová Viktorie, Hůrka Ondřej, Jiřík Martin, Kadlečíko-
vá Kristýna Ela, Kuba Lukáš, Mareš Vojtěch, Martinák Sofie, Mičáňková Tereza, Ostrá Nela, Otych
Roman, Pompová Magdalena, Procházka Jakub, Rada Ondřej, Roman Daniel, Staňová Victoria,
Synek Martin, Šicner Štěpán, Šmerková Martina, Tuček Tadeáš, Václavek Pavel, Vostalová Marta,
Vránová Zina, Vrbková Adéla, Wendrinska Agata

Bauerová Klára, Černá Zuzana, Fialová Ema, Georgesová Hana, Hegerová Adéla, Holý Lev Michael, Horká Anna, Husták Josef, Chrástová Natálie, Ilčík Teodor, Karas Jiří, Kocourková Eliška, Kotková Sára, Lerche Kryštof, Lišková Petra, Lojda Matěj, Macharáček František, Marečková Pavlína, Nováček Antonín, Novotný Lukáš, Očkayová Lucie, Škaroupková Veronika, Šťovíček Marek, Tesáček Antonín, Urbánková Marie, Valentová Viktorie, Vlachová Terezie, Vlachová Viktorie, Vobořil Dominik, Vojtová Alžběta, Vrtílek Vojtěch, Zelenková Dorota

Andrlová Markéta, Andrásková Lucie, Boháčková Zuzana, Bradáčová Kristýna, Černý Vít, Dvořák Martin, Galvasová Anna, Geršl Petr, Hanus Filip, Chalupská Jana, Joukl Lukáš, Kalousková Michaela, Klimeš Oliver, Kučerová Ludmila, Kureš Michael, Laštovic Marek, Maxa Filip, Míček Vít, Němec Tadeáš, Nováková Tereza, Poledňová Markéta, Policerová Anna, Pompová Veronika, Prokeš Bedřich, Renerová Nicol, Růžicková Markéta, Řezanina Lukáš, Skřičková Anna, Svoboda Pavel, Šicner Matěj, Veselská Karolína, Vrabcová Lucie

G5

Doušek Martin, Hanák Ondřej, Holík Vojtěch, Hrnčířová Ester, Janda Lubomír, Ježek Tomáš, Juřenčáková Zuzana, Klapetek Jan, Kočí Klára, Komrsková Klára, Kos Lukáš, Kostelan Ladislav, Koupá Tereza, Křetínský Štěpán, Levíček Benjamin, Mikulková Ella, Mrázková Eliška, Múčková Dominika, Petrášová Lenka, Pospíšilová Barbora, Prudil Šimon Martin, Pučová Tereza, Rousová Hana, Slaná Alžběta, Špalková Barbora, Šťastný Pavel, Šteflíčková Daniela, Tatíček Filip, Zelinková Kateřina

G6

Budjačová Natália, Císařová Helena, Dokládal Alex, Herman František, Hladký Jan, Holík Jan, Horák Dan, Javora Tomáš, Jobová Jolana, Kapitániková Simona, Klímová Alžběta, Kosina Samuel, Kubová Veronika, Kuklová Eliška, Marečková Michala, Maxová Anna, Peňás Jakub, Petrásek Adam, Plechlová Michaela, Procházka František, Procházka Jakub, Sieberová Karolína, Sovová Markéta, Štandara Matěj, Ševeček Michal, Večerka Boris, Vobořilová Aneta, Voznica Vojtěch

G7

Brauner Vojtěch, Daňková Barbora, Fialová Pavla, Halouzka Petr, Chetvernykh Uliana, Joukl Marek, Kalousková Petra, Kasanová Emma, Klimyak Vladislava, Kotek Matěj, Krusberský Jindřich, Lunzar Jakub, Marková Kateřina, Mittagová Barbora, Mlčáková Julie, Munzarová Anežka Ester, Němcová Barbora, Nováková Marie, Pavlata Tobiáš, Petečuk David, Račanská Antonie, Suchánek Jan, Šimeček Vojtěch, Veselská Barbora, Zelenková Klára, Zimula Mikuláš, Zoubek Tomáš

G8

Bakeš Vít, Barančic Kryštof, Bartoňová Romana, Bušinová Nela, Černá Magdalena, Hanák Petr, Hansová Kristýna, Honzová Anna, Chalupská Martina, Karasová Kateřina, Kocí Kateřina, Kořínek Kryštof, Kostelanová Ludmila, Malá Kateřina, Malý Jan, Matoulek Jakub, Míčková Veronika, Mikulíková Zuzana, Novotná Jana, Ondráčková Karolína, Pelánová Eliška, Petrásek Šimon, Plocková Štěpánka, Staňková Ludmila, Suchánková Lucie, Šimíčková Beáta, Šimíčková Klára, Šťastná Anna, Trnavský Jan, Závišková Anna

PL1

Bařinová Barbora, Bergerová Pavla, Braunerová Natálie, Brímová Michaela, Dvořáková Eliška, Florianová Alena, Hájková Vanesa, Handlířová Kateřina, Hellerová Anežka, Humpolík Matěj, Janečková Aneta, Konečná Libuše, Koudelová Natálie, Křemečková Aneta, Macháčková Alena, Macháčová Nikola, Mojdlová Hedvika, Musilová Veronika, Nekudová Monika, Němcová Zdeňka, Philippi Terezie, Polická Martina, Růdová Valentýna, Šaparová Markéta, Sedláčková Lucie, Štěpánková Terezie, Švecová Tereza, Tothová Eliška, Tydir Natálie, Wossalová Kristýna

PL2

Bílková Marlene Anna, Brostíková Tereza, Danielová Lea, Heinzová Eliška, Hlaváček Viktor, Hortová Kateřina, Jakubcová Hana, Kalvodová Veronika, Karmasinová Valentýna, Klimeš Kryštof, Koníčková Klára, Kratochvílová Marie, Kudová Bohumila, Lindušková Petra, Mašková Nela, Mrkvicová Vendula, Němečková Julie, Oprchalová Alena, Pantůčková Adéla, Paurová Linda, Stanislavová Klára, Šato Amelie, Šolcová Tereza, Štefková Denisa, Štěpaníková Anna, Štrajt Vojtěch, Toman Jakub, Urban Daniel, Urban Vít, Vávrová Veronika, Zajíčková Zora

PL3

Benšová Sabina, Bílková Aneta, Čalkovská Berenika, Černošlávková Karolína, Dvořáčková Natálie, Dvořáková Eliška, Egerle Pavel, Fialová Anežka, Havigerová Gabriela, Hedesová Alena, Chudosovceová Soňa, Imrichová Veronika, Kafoňková Adéla, Kepáková Antonie, Křížková Kateřina, Kubešová Viktorie, Melicharová Aneta, Nespěšná Denisa, Ondrůšková Adéla, Podracká Ludmila, Polášek Tobiaš, Posoldová Jiřina, Stará Aneta, Šafaříková Jindřiška, Šerá Miriam Jana, Švestková Simona, Václavík Šimon, Večeřová Kateřina, Zimanová Daniela, Zoss Katarína Daniela, Živělová Barbora

PL4

Běčáková Terezie Dominika, Blake Abigail Ruth, Cvachová Anna, Dvořáčková Monika, Engelhart Jaroslav, Jelínková Klára, Jiráčková Klára, Karmašová Kateřina, Kročilová Lenka, Krůzová Kateřina, Kvasňovská Terézia, Lysáková Julie, Mačáková Hana, Macháčková Zuzana, Machová Sára, Novotná Sára, Pražáková Kateřina, Prytulyak Oleksandra, Rejmanová Kristýna, Růžicková Anna, Rybářová Dominika, Sekyrová Eliška, Schejbalová Terezie, Schnirchová Klára, Smutná Kateřina, Strnadová Sofie, Šedivá Aneta, Šichtařová Klára, Štefková Eliška, Tomková Barbora, Tonner Vojtěch, Změlíková Kateřina

PMP1

Bartoňová Vendula, Bozděchová Nikol, Fuksová Barbora, Hradecká Tereza, Chvastková Veronika, Kahounová Eliška, Kašparová Martina, Koláčná Tereza, Kubíčková Šárka, Lukáčová Nela, Mikulášková Veronika, Navrátilová Michala, Navrátilová Monika, Nestrašilová Lucie, Netrdová Lucie, Nohelová Karolína, Pecková Karolína, Pemčáková Kristýna, Předešlá Karolína, Slámová Zuzana, Slavíčková Kristýna, Stavělová Nela, Svobodová Alice, Teinerová Eliška, Tihlaříková Klára, Trnavská Ludmila, Turková Rozita, Valná Simona, Vítková Zuzana, Weinhöferová Patricie

PMP2

Adamová Karolína, Baránková Anna, Bečvářová Jitka, Burianová Kateřina, Cenková Klára, Císařová Viktorie, Citnerová Kristýna, Čermáková Kateřina, Dvořáčková Sára, Giačová Sára, Hradská Alexandra, Jeřábková Eliška, Kachlíková Barbora, Kantorová Julie, Krejčí Eliška, Krejzlová Helena, Manová Anežka, Poledňová Zuzana, Pospíšilová Nela, Příbylová Julie, Příbylová Zdeňka, Rozprýmová Ema, Sedláčková Kateřina, Sedláková Anna, Slavíková Anna, Stará Eliška, Surková Tereza, Šebková Kristýna, Šiklarová Rosalie, Trnková Natálie, Veselková Eliška, Zikmundová Anna

PMP3

Bočková Blanka, Celnarová Lenka, Fantová Kristýna, Hořavová Karolina, Hrubá Eliška, Hublová Kristýna, Hyttychová Sabina, Chmelová Kateřina, Jahodová Helena, Jakubková Monika, Kadlecová Klára, Knížátková Tereza, Kopřivová Marie, Kotlánová Anna, Kratochvilová Kateřina, Landori Zuzana, Lungová Dagmar, Malíková Milica, Nováková Eliška, Obůrková Monika, Pacalová Hana, Peloušková Klára, Rozmarinová Tereza, Sotolářová Tamara, Šandová Kateřina, Štěpánová Natálie, Tomancová Anita, Turlandová Kateřina, Urbánková Simona, Veselá Veronika, Vosáhlová Terezie, Zákoutská Eliška

PMP4

Benešová Lucie, Bobová Tereza, Čechmánková Monika, Doležalová Adéla, Dvořáková Lucie, Gloserová Radmila, Indrová Viktorie, Ivičichová Marie, Jeřábková Klára, Kaňová Hana, Koudelová Kateřina, Křížová Vendula, Lexmanová Anežka, Lubalová Anna, Mikolášová Marie, Navrátil Dominik, Navrátilová Lenka, Nedělová Tereza, Neueroová Anna, Nováková Michaela, Pirochtová Kateřina, Plačkovová Marie, Štolfová Františka, Uhrová Nikola, Večeřová Zuzana, Vostrejšová Ivana, Vrbová Michaela, Zachová Marie, Zemanová Zdislava, Žůrková Adéla

PMP1v

Baláčová Eva, Bednářová Věra, Bendová Zina, Dohnalíková Tereza, Fialová Hana, Fučíková Lenka, Havlíčková Andrea, Hermany Nikol, Kolínská Miriam, Kornhäuserová Veronika, Králová Vendula, Kroščáková Beáta, Líčeníková Simona, Marková Alena, Matuszková Ivana, Pecinová Kristýna, Pejšová Michaela, Plačková Marcela, Popeláková Lucie, Semeniuková Alena, Schalová Vendula, Schieblová Jana, Skřivánková Olga, Ševčíková Romana, Šoupalová Markéta, Šťastná Markéta, Trefulková Andrea, Tůmová Kateřina

PMP2v

Antošovská Barbora, Brychtová Marcela, Eiblová Monika, Fejtová Karolína, Fildánová Lucie, Hasoňová Kateřina, Karlík Pavel, Kopřivová Ivana, Krejčí Marie, Křůmalová Lucie, Mikelová Tereza, Nováková Gabriela, Olšanská Lenka, Palátová Iva, Radostná Hana, Smutná Lucie, Šebková Kristýna, Šindlerová Lenka, Štafová Irena, Šupová Jana, Targonska Olena, Trefná Gabriela, Weiserová Kristýna

Sbor Cantate a CM orchestr

Sbor Cantate a CM orchestr

Soutěže, úspěchy, certifikáty

Je těžké vyjmenovat všechny úspěchy, kterých naši studenti dosáhli v nejrůznějších soutěžích za uplynulých pět let, tedy od doby, kdy byl vydán náš poslední almanach. Máme radost z toho, když jsou studenti za své úsilí a výjimečné výsledky oceněni i ve srovnání se studenty z jiných škol. Proto jsme se rozhodli zde uvést jen přehled soutěží, do kterých se naši studenti v uplynulých pěti letech úspěšně zapojovali. Věříme, že tím můžeme nejen reflektovat jejich úspěch, ale také inspirovat v možnostech, jakými cestami se naši studenti mohou ubírat.

Již tradičně se zapojujeme do předmětových olympiád. Zmiňme zde výjimečné výsledky v jejich krajských kolech.

Matematická olympiáda:

1. místo Adam Křivka (2018)
2. místo Adam Křivka (2017)
3. místo Barbora Dohnalová (2018), Adam Křivka (2020)

Astronomická olympiáda:

1. místo Adam Křivka (2017)
2. místo Matěj Šicner (2018), Adam Křivka (2019), Ondřej Rada (2020)
3. místo Ondřej Hanák (2018), Oliver Klimeš (2020)

Dějepisná olympiáda:

2. místo Veronika Míčková (2017)

Soutěž ve francouzském jazyce:

2. místo Kristýna Mikulková (2018)

Soutěž v anglickém jazyce:

3. místo Aneta Zelenková (2017)

Středoškolská odborná činnost:

1. místo Josef Tatíček (2019, 2020)
3. místo Matěj Smutný (2018), Ondřej Petržela (2019)

Na nižším gymnáziu jsou v některých předmětových soutěžích pořádána nejvýše okresní kola, proto zde uvedeme také vynikající výsledky, kterých naši nejmladší studenti dosahují právě v nich.

Matematická olympiáda:

1. místo Ondřej Hanák (2017), Šimon M. Prudil (2017), Matěj Šicner (2018, 2019, 2021)
2. místo Eliška Mrázková (2017), Matěj Standara (2017)
3. místo Matěj Standara (2018), Markéta Klanová (2021)

Fyzikální olympiáda:

1. místo Matěj Šicner (2020)

Olympiáda v českém jazyce:

2. místo Tereza Koupá (2020)

Zeměpisná olympiáda:

3. místo Matěj Standara (2017), Martin Synek (2021)

Na národní úrovni excelovaly Eliška Mrázková (2018, 2019) a Markéta Klangová (2020) v Matematickém klokanovi na 1. místě v celostátním kole. Cenu učené společnosti

České republiky se podařilo získat Adamovi Křivkovi (2019) a Anně Maxové (2020). V roce 2020 také zvítězil tým naší školy v astronomické soutěži Astro Pi Hackaton ve složení Roman Otych, Petr Geršl, Oliver Klimeš, Matěj Šicner, Vít Černý a Martin Doušek.

Úspěchy **na mezinárodní úrovni** jsme slavili především v Mezinárodní lingvistické olympiádě v roce 2018, kde naše studentka Barbora Dohnalová s českým národním týmem získala bronzovou medaili, a na největší světové přehlídce odborných středoškolských prací Intel ISEF v roce 2019, kde Adam Křivka získal speciální ocenění.

Stále více studentů naší školy se v posledních letech zapojuje do **skládání mezinárodních zkoušek**, které jim nabízejí srovnání jejich odborné nebo jazykové úrovně ve světovém měřítku.

Zmiňme zde **AP exam**:

- AP Exam Calculus BC – Adam Křivka (2017), Anna Maxová (2021), Eliška Mrázková (2021), Matěj Standara (2021)
- AP Exam Electricity and Magnetism – Adam Křivka (2018)
- AP Exam Macroeconomics – Adam Křivka (2018)
- AP Exam Mechanics – Adam Křivka (2018)
- AP Exam Psychology – Markéta Sovová (2021)

Mezinárodní jazykové certifikáty z angličtiny:

- B1 Preliminary (PET) – Eliška Heinzová (2021)
- B2 First (FCE) – Nela Bušinová (2019), Anna

Závišková (2019), Jan Malý (2021), Kateřina Malá (2021), Vít Bakeš (2021), Magdalena Černá (2021), Kristýna Hansová (2021), Magdalena Černá (2021), Vojtěch Tonner (2021), Julie Lysáková (2021), Anna Cvachová (2021), Jaroslav Engelhart (2021), Štěpánka Plocková (2021), Kristýna Hansová (2021), Vít Bakeš (2021), Miriam Jana Šerá (2021), Berenika Čalkovská (2021), Viktorie Kubešová (2021) C1 Advanced (CAE) – Veronika Litterová (2017), Kryštof Kotek (2018), Nela Bušinová (2021), Romana Bartoňová (2021), Anna Závišková (2021), Zuzana Mikulíková (2021), Ludmila Staňková (2021)

Mezinárodní jazykové certifikáty z němčiny:

- B1 Zertifikat Deutsch – Anna Todorová (2017)
- B1 ÖSD Zertifikat – Kateřina Kocí (2020), Klára Šimičková (2021)
- B2 Mittelstufe Deutsch – Klára Buchničková (2017), Daniel Chmelík (2017)
- B2 Goethe-Zertifikat – Matěj Smutný (2019)
- B2 ÖSD Zertifikat – Veronika Míčková (2020), Martina Chalupská (2020), Anna Šťastná (2021)

Mezinárodní jazykové certifikáty z francouzštiny:

- A1 DELF Scolaire – Jan Klapetek (2020)
- A2 DELF Scolaire – Anna Hriadelová (2018), Prokop Štěpánek (2018), Aneta Zelenková (2018), Klára Buchtová (2019), Miriam Popelková (2019), Jiří Kaňa (2019), Andrea Syrovátková (2020)
- A2 DELF Junior – Kateřina Marková (2018)
- B1 DELF Scolaire – Anna Kasanová (2018), Vojtěch Možný (2018), Barbora Dohnalová (2020),

Tomáš Konzal (2020), Kryštof Kotek (2020), Natálie Nečasová (2020), Petra Šteflíčková (2020), Vít Bakeš (2021), Kateřina Malá (2021), Ludmila Staňková (2021)
B2 DELF Scolaire – Kristýna Mikulková (2019), Oliver Mynář (2019), Jan Malý (2021)

Na závěr bychom rádi uvedli také několik uměleckých a sportovních úspěchů.

Studentská Thálie:

autorská divadelní inscenace „Každá“ – Jana Mlatečková, Štěpánka Todorová, Jana Vavřková, Zuzana Žalmanová (2017)

Dražba pro Fenix:

2. nejdražší vydražený obraz – Zuzana Landori (2020); 3. nejoblíbenější obraz – Zuzana Landori a Kateřina Turlandová (2021)

Aerobic Master Class:

1. místo Denisa Ondráčková (2017)
2. místo Denisa Ondráčková (2018)
3. místo Denisa Ondráčková (2019), Kateřina Svobodová (2020)

Šplh na tyč družstev: 1. místo v krajském kole – Lucie Andrýsková, Zuzana Černá, Marie Urbánková (2019)

Šplh na tyč jednotlivců: 3. místo v krajském kole – Lucie Andrýsková (2020)

Přehazovaná: 2. místo v krajském kole – Tereza Koupá, Eliška Mrázková, Lenka Petrášová, Tereza Pučová, Hana Rousová, Alžběta Slaná (2019)

Futsalová liga: 3. místo v krajském kole – Filip Tatíček, Štěpán Křetínský, Lubomír Janda, Alex Dokládál, Jan Holík, Vojtěch Voznica, Jakub Procházka, Adam Petrásek (2019)

Velkou zásluhu na úspěších našich studentů mají naši pedagogové, kteří svým odborným vedením a entusiasmem studentům pomáhají kráčet po náročné (nejen) akademické cestě.

Veronika Svobodová

Studentský parlament

Ahoj! Na naší škole již řadu let funguje studentský parlament, kde se schází lidé, kteří jsou ochotni udělat něco málo navíc pro školu a své spolužáky. Obvykle se scházíme jednou měsíčně, na zasedání vždy probereme všelijaké podněty z řad studentů a dále debatujeme o možném řešení těchto podnětů či realizaci akcí, které by mohly oživit život u nás na škole.

V době online výuky se však naše role mírně upozadila, ale stejně jsme se nepřestali snažit zpestřovat dlouhé dny svých spolužáků. Tvořili jsme zábavné kvízy a další aktivity pro studenty (akce „Poznej učitele“ – učitelé nám poskytli své staré fotky a žáci v dotazníku tipovali, komu fotografie patří, tabulka, do které studenti celé školy sdíleli nápady a doporučení na filmy a seriály, či poznávačka školy dle fotek zveřejněných na sociálních sítích).

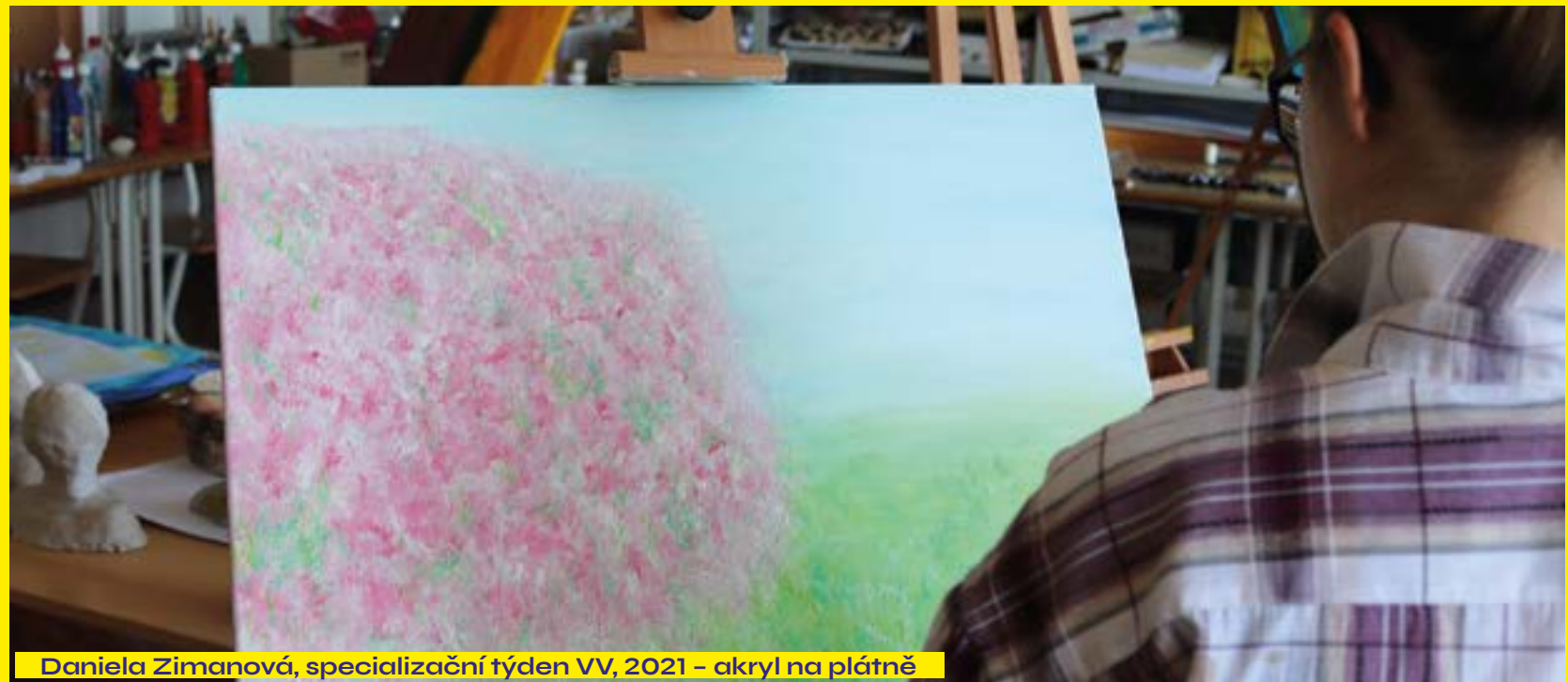
Příští rok máme znovu v plánu nakopnout se a být aktivní. Například školní rok zahájíme burzou učebnic pro starší ročníky a těšit se můžete i na spoustu dalších akcí.

Matěj Standara
předseda parlamentu

GAMA – akční malba, 2020 (malba nohama, rukama, na obr. jsou postavy)

Daniela Zímanová, specializační týden VV, 2021 – akryl na plátně

SpVV – PL2 – malba dle hudby

SpVV – PL3 – akční malba (skupinová práce)

Absolventi

Osmileté Cyrilometodějské gymnázium jsem studovala v období let 2007 – 2015 a moc ráda na toto období vzpomínám! Za osm let jsme měli možnost se se spolužáky dobře poznat a s učiteli navázat přátelské vztahy, které mnohým z nás vydržely až do současnosti. Ve škole vždy panovala velmi přátelská atmosféra, neboť jsme se dobře znali i se studenty z jiných tříd a společné výlety či četné možnosti účastnit se kulturních akcí nás spojily ještě více. Výhodou však bylo i to, že jsme díky osmiletému studiu mohli stále navazovat na probranou látku a v pozdějších letech si volit semináře podle svých preferencí, na rozdíl od studentů, kteří nastupují na čtyřleté SŠ obory a začínají prakticky od nuly. I díky tomu jsem měla možnost věnovat se šest let francouzštině a vyjet na tři měsíce do francouzského gymnázia v La Brède u Bordeaux, což mě později nasměrovalo ke studiu francouzštiny na FF MU.

Markéta Solnická
absolventka gymnázia 2015

Díky devítiměsíčnímu studijnímu pobytu ve Vídni, kde jsem navštěvoval gymnázium Sacré Coeur, jsem si tehdy velmi oblíbil Rakousko a němčinu. Mimoto se už od dětství zajímám o veřejnou dopravu, které jsem si ve Vídni ostatně také velmi užil. :)

Důkladné pojetí výuky němčiny na CMGP mi pomohlo při rozhodování, kterým směrem bych se měl vydat. Na jaře roku 2019 jsem se pokusil najít vysokou školu v Rakousku, která by byla zaměřená na dopravu, abych mohl využít svých zkušeností z vídeňského gymnázia a pokračovat tak v rozvoji němčiny i svých dosavadních znalostí dopravy. Cesta ke studiu však byla spleť.

Protože jsem z němčiny maturoval, udělal jsem si v půli července roku 2019 Goethe certifikát z němčiny na úrovni B2 a s morální podporou rodičů se vydal na přijímačky na Fachhochschule Sankt Pölten s oborem Bahn-technologie und Mobilität (Železniční technologie a mobilita). Studuji zde dodnes a líbí se mi

zde, ačkoli jsem před pár lety ještě vůbec netušil, jaké dveře mi němčina na CMGP otevře.

Matěj Smutný
absolvent gymnázia 2019

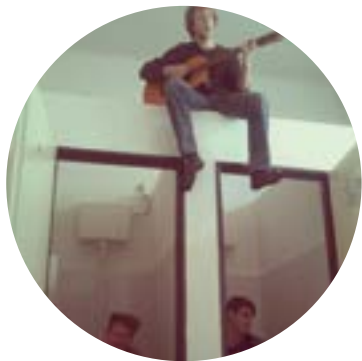

Na této škole mě nejvíce překvapila ta rodinná pohoda, vlídnost, a dokonce někdy i úsměvné situace, kdy se vyučující pousmívali nad našimi pubertálními legráckami (a že jich bylo!!), ovšem bez toho, aby ztratili cokoli ze své učitelské autority. Jako dospívajícímu člověku, který hledá svůj směr v životě (navíc po smrti otce), mi zázemí téhle školy dalo pevnou půdu pod nohama. Taková věc vám nedojde hned, musíte k tomu zpětně dozrát. Bez této školy bych dnes nebyla učitelkou. Byla to pro mě doba, kdy se škola stala mým druhým domovem, ráda jsem po vyučování trávila čas v prázdné třídě a hrála na klavír. Rády jsme s kamarád-

kou sedávaly na chodbě u okna a povídaly si. Měly jsme rády ten klid, který ve škole panoval, když většina žáků odešla domů, my jsme ale nespěchaly, bylo nám ve škole dobře.

Co mi škola dala do života? Kromě krásných, někdy bláznivých vzpomínek a opravdu dobrých přátel jsem získala pocit, že poslání učitele – to není „jen“ naučit, ale být pro žáky opravdu přítomný, být empatický, podporující, pomáhající. Prostě být tady pro ně, tak jako učitelé na Cyrilometodějské střední byli pro mě, a já jsem jim za to vděčná. A také předat dětem to, že se nesmí nikdy vzdávat – moje vysvědčení před maturitou obsahovalo samé jedničky a čtverku z matematiky. I když jsem se snažila...nešlo mi to. Později jsem měla u státnic z matematiky skvělou známku. Chce to prostě jenom čas a vše k vám přijde v ten pravý okamžik, když neházíte flintu do žita.

Zuzana Pálková
absolventka VHC 2006

Společně jsme v tomhle ústavu strávili krásných osm let, během kterých jsme se každý den snažili naplnit heslo „škola hrou“ ...doslova. A to i opravdovou hrou na hudební nástroje, kterou nám návštěvy WC zpříjemňoval Záchodový bard. Naučili jsme se mimo jiné vycházet s lidmi, kteří s námi vycházet nechtěli, a taky to, že život v antickém Římě nebyl jen o vysedávání na hostinách.

A jakkoli se může zdát, že jsme si z téhle školy nic neodnesli, vězte, že jsme se po maturitě všichni dostali na vejšku. Z Honzy je šikovnej aijťák, z Peti nadějněj projektovej manažer a z Dominika se rýsuje sportovní novinář. Zkrátka i když se na první pohled může zdát, že jsme tu školu nebrali vážně, do života nám toho dala docela dost, včetně spousty kamarádů, se kterými se doted' pravidelně vídáme.

Dominik Vaněk, Jan Crha, Petr Prokš
absolventi gymnázia 2014

Naše škola si mě „přitáhla“ snad sama. Čím? Již při první, spíše zvědavé návštěvě, jsem vnímala neobyčejnou atmosféru a přátelského ducha. A nezůstalo jen u vjemu. Sama jsem ve vynikajícím kolektivu naší třídy prožila výjimečné čtyři roky, jak studia, tak kamarádkských chvil, které nás společně převáděly z „dětských“ let do života dospělých lidí. A právě za to jsem moc vděčná, že jsme jenom nestudovali, ale také byl prostor na různé kamarádkské aktivity a chvíle. Děkuji všem, kteří tuto atmosféru vytvářeli svým osobním přístupem a dovoľovali nám být takovými, jakými jsme. Jsem ráda, že jsem na naší škole mohla studovat. Lepší široko daleko nenajdete (-:!

Anna Hunčová (s. Simeona)
absolventka VHC 2003

Chtěla jsem se vyhnout klišé, ale nelze... Škola mi nabídla víru, a to je dar, který se nedá oddělit od vzpomínek. Jedním z důvodů, proč jsem si tehdy školu vybrala, bylo její zaměření na umění, které je velmi pokrokové. Mám pocit, že se často zapomíná na sílu kreativity, a toto je jedna z mála středních škol, kde je možné složit maturitní zkoušku z výtvarné, hudební nebo dramatické výchovy. Moje současná profese se studiem velmi souvisí. A to právě díky respektu k již zmíněným uměleckým předmětům, které škola ve svých osnovách podporuje. Když si teď vzpomínám na svůj první ročník, jak stojím v suterénu před učebnou dramatické výchovy a čekám na svoji první hodinu, říkám si: Kdybych tehdy tušila, jak zásadní okamžik se odehrává. Troufám si říct, že setkání s pedagogy a divadlem jako takovým mi dopomohlo ke studiu na Janáčkově akademii múzických umění a posléze k nalezení své cesty. Děkuji.

Sabina Kašparová
absolventka lycea 2016

Myslím, že jsem si do života odnesla smysl pro týmovou práci a partnerství. Ve škole mě navíc oslovovala rodinná atmosféra, přátelské prostředí, skvělý učitelský sbor. Ráda vzpomínám nejen na kolektiv naší třídy a přestávky za zvuku klavíru, ale i na sestru Kristinu, která nás měla na výtvarnou výchovu, a na další skvělé profesory, na společné zážitky z lyžáku, vody, kol, Prahy...

Jana Tichá, roz. Kolářková
absolventka lycea 2006

Léta života na CMGP patří vůbec k těm nejšťastnějším v mém životě, protože mi škola poskytla bezpečné zázemí pro rozvoj nejen akademických dovedností, ale také jsem si odnesl hluboká přátelství na celý život, která byla prohlubována společnými zážitky na školních akcích jak v České republice, tak v zahraničí. Pedagogové napříč obory pro nás byli občanskými i osobnostními vzory, kteří nás nejen vzdělávali, ale také z nás vychovávali plnohodnotné lidi. Koneckonců, kdyby nebylo CMGP a mé bývalé profesorky anglického jazyka paní Stanislavy Čapkové, nebyl bych se vydal studovat angličtinu na MUNI. Její nadšení do předmětu a zápalu do práce s námi, byť místy s vysokými nároky, mi pomohlo zvolit kroky mé budoucí profesní cesty, která symbolicky vedla zpět na její začátek. To stejné lze říci i o školním sboru Cantate, neboť pravidelná účast na školních přehlídkách a tuzemských či zahraničních soutěžích, společně s profesionálním vedením našich sbormistrů, rozvinula mé hudební dovednosti a také zájem o hudbu jako

takovou. A tak mým druhým oborem na MUNI bylo právě učitelství hudební výchovy. S nostalgii proto procházím den co den dveřmi zpět do budovy školy a doufám, že za sebou zanechám odkaz třeba právě v podobě dalšího absolventa, který se k nám na školu vrátí.

Stanislav Chvíla
absolvent gymnázia 2014

Studium na CMGaSoŠPg (jak se ta zkratka sakra píše?) mi umožnilo vytvořit přátelství, která trvají do teď. A to je krása. Taky jsem odmaturovala z dramatické výchovy. Každý rok jsme na ni měli jiného pedagoga. Poznala jsem tak několik inspirujících osobností s velmi odlišným přístupem k věci. Štěstí jsem měla i na profesorku češtiny Brigitu Masaříkovou, která ve mně probudila ještě větší chuť číst, psát a nakukovat do knih poezie, u kterých jsem tak trochu nakonec zůstala.

Nebýt studia na této střední škole, neudělám jedno z nejlepších životních rozhodnutí, nepřihlásila bych se na JAMU. A to by byla velká škoda...

Na co ráda vzpomínám?
Na školníka Sašu.
Na automaty dole ve sklepě, ze kterých občas padaly sušenky zadarmo.
Na školní plesy.
Na mezioborová přátelství.
Na studentské hnutí proti příliš velkému množství cibule v obědových salátech.
Na válení se u topení na chodbě.

Anna Ročková
absolventka lycea 2015

Díky studiu a každoroční praxi v různých sociálních zařízeních jsem zjistila, že nejlíp se cítím ve školní družině. Tato věková skupina dětí mi

velmi vyhovovala. Určitou dobu jsem působila i jako asistent pedagoga, kdy jsem měla možnost využít své vědomosti nejen z psychologie a pedagogiky, ale i speciální pedagogiky.

Uchazečům bych tuto školu velmi doporučila. Je zde vynikající pedagogický kolektiv, který s námi dokázal řešit jakékoliv problémy. Snad i proto do dnešní doby s mnohými profesory udržuji kontakt. Velmi ráda vzpomínám na kladný přístup profesorů ke studentům, nejen ve škole, ale i mimo ni. Jejich přístup byl víc než profesionální, byl přátelský a vstřícný. Díky nim jsme velmi dobře fungovali jako kolektiv. Pokud bych si znovu měla vybírat školu, neváhala bych a volila stejně jako v roce 2000.

Do budoucna bych popřála všem studentům, aby při svém studiu na této škole byli do svého povolání stejně zamilovaní jako já. Nikdy bych neměnila!

Dita Unzeitigová
absolventka VHC 2004

Rád vzpomínám na spolužáky, se kterými jsme zorganizovali několik hudebních vystoupení a dodnes se scházíme. S nimi mám spojeny zážitky ze školních výletů, vodáckého kurzu na Vltavě, ale také ze zájezdů do Polska či Francie. Nelze opomenout učitelský sbor, jehož členové nám svým citlivým přístupem vštípili hodnoty důležité pro život – úctu k druhým, umění naslouchat, spolupracovat či zastat se slabšího, ale i poctivost či trpělivost. Řadu vyučujících díky jejich lidskému a individuálnímu přístupu i obětavosti vnímám jako své životní vzory.

Ve škole panuje rodinná atmosféra, a tak se snadno seznámí studenti z různých ročníků či studijních programů. Vyučované předměty jsou na vysoké odborné úrovni, kromě teoretického základu jsou uskutečňovány různé výjezdy a vycházky, zejména v hodinách dějepisu, literatury či biologie. Studentům je také k dispozici široký výběr kroužků, díky čemuž jsem si mohl na gymnáziu osvojit základy čínštiny. Magisterský program věnovaný tomuto jazyku dnes studuji na Univerzitě Palackého v Ol-

mouci. Škola mi kromě jiného dala možnost účastnit se několika olympiád a též absolvovat půlroční pobyt na partnerském gymnáziu ve Vídni. Kdybych se dnes rozhodoval o výběru školy, bylo by pro mě Cyrilometodějské gymnázium jasnou volbou.

Jan Brzobohatý
absolvent gymnázia 2016

Cyrilometodějské gymnázium jsem absolvovala v roce 2011 a v roce 2020 jsem do něj na chvíli opět nahlédla díky pedagogické praxi. Na rozdíl od většiny svých spolužáků nepocházím z věřící rodiny, přesto duchovní rozměr školy oceňuji. Nejen že mi dala velmi dobrý základ pro hladký průchod univerzitou, ale kromě znalostí z řady předmětů si z ní nesu i kompas, který lze využít bez ohledu na obor, jemuž se zrovna věnuji. Vedla nás totiž k určitým hod-

notám, ke schopnosti jít v životě do hloubky, k úctě k sobě i ostatním, k ochotě být zde i pro druhé, k laskavosti, hledání krásy ve všedních věcech. Setkala jsem se zde s vyučujícími, kteří mě inspirovali nejenom v oblasti svého předmětu, ale i po lidské stránce a jsem moc ráda, že mě kousek provázeli po mé cestě životem.

Helena Brunnerová
absolventka gymnázia 2011

Naučil jsem se především to, co nám naše milovaná paní třídní profesorka, matka a mentorka Ludmila Svrčulová vtloukala do hlavy: „Pamatujte si do života dvě věci, že vývoj jedince je individuálně specifický a vše je o komunikaci.“ Mnohokrát jsem si na tato hesla vzpomněl.

Školu bych doporučil pro její přívětivou rodinnou atmosféru. A také pro ochotu pedagogického sboru být žákům nablízku, hledat pro ně

cesty a řešení, kterými je dovedou k vytčenému cíli. (Tak si to alespoň pamatuji.)

Studium mi pomohlo v mnoha směrech. Nebojím se například předstoupit před lidi a být jim otevřený, což je v mé profesi moderátora TV NOE poměrně žádoucí. I na tom má škola zásluhu.

Rád vzpomínám na celá školní léta, kolektiv, profesory, školní výlety, besídky, pěvecké soutěže, přehlídky, společné akce, řádové sestry, zkrátka na všechny a na vše. Jsem škole opravdu vděčný za to, kam se v životě mé kroky ubíraly.

Jan Ženatý
absolvent VHC 2007

Na dnešní CMG a SOŠPg Brno jsem studovala téměř v jejich úplných začátcích, kdy ještě

nesla trochu jiný název a bylo možné zde studovat obor „Výchovná a humanitární činnost“.

Čtyři roky prožité na „Kraváku na Lerchové“ jsou pro mě dodnes nezapomenutelné. Naše třída byla (a vlastně, když se i dnes setkáváme, tak je) jedna velká parta. Prostředí, ve kterém jsem mohla svobodně a přitom s pravidly a hranicemi dospívat, mi dalo do života asi nejvíc. Teorii si můžeme vyhledat v knihách nebo na internetu, ale zážitky s lidmi, kteří se vzájemně respektují (a to jak studenti, tak i pedagogové) a je jim spolu dobře, nikde na síti nenajdeme.

A toho si na škole cením dodnes, kdy zde, tč. na rodičovské dovolené, pracuji jako pedagog.

Přeji škole vše dobré. Především však pedagogy, kteří budou své povolání dělat s radostí, a studenty, kteří si budou vážit prostředí, ve kterém se mohou (nejenom) vzdělávat.

Lucie Helmová, roz. Esterková
absolventka VHC

Po maturitě na našem gymnáziu a ukončení studia všeobecného lékařství jsem rok a půl pracovala na Oddělení nemocí očních a optometrie v nemocnici u svaté Anny v Brně. Nyní jsem už více než tři roky doma s dětmi na rodičovské dovolené.

Moje studium na CMG bylo nejkrásnějším a rozhodně nejvíc vzpomínaným obdobím mých studií. Škola pro mě představovala přátelské prostředí, kantoři jsou osobnosti a každý se snažil mi něco předat pro další studium i pro život. Mám odtud krásné zážitky, dobré přátele a seznámila jsem se tu se svým manželem.

Až ten čas přijde, ráda zde nechám studovat i svoje děti.

Jana Minsterová, roz. Bělousovová
absolventka 2010

Když jsem v září 1997 nastoupil do primy osmiletého gymnázia (tehdy zkratka školy zněla CMSPgŠaG, což jsme pro její „snadnou“ zapamatovatelnost s oblibou zaměňovali za BFLmPsVZ), měli jsme nad sebou jen jednu třídu – byli jsme tedy druhou primou v novodobé historii školy. Na školu vzpomínám rád, především na lidi, kteří jsou s ní spojeni. Myslím, že to hlavní, čím se střední škola zapíše do myslí svých absolventů, jsou právě lidé, kteří školu vytváří.

Vzhledem k tomu, že sám v současnosti vyučuji na církevním gymnáziu, kde jako kněz působím v roli školního kaplana, jsou pro mě studentská léta prožítá na CM gymnáziu bohatou zásobou vzpomínek i zdrojem podnětů pro práci s dětmi a mládeží. Domnívám se, že konkrétní vědomosti často vyblednou; to, co zůstává, jsou životní postoje, lidské vzory a přátelské vztahy – a myslím, že v tomto ohledu jsem si ze školy neodnesl málo... Ted' to jen předávat dál.

Vojtěch Loub
absolvent gymnázia 2005

Ve školním roce 1997/1998 jsem nastoupil na Cyrilometodějskou školu na obor Výchovná a humanitární činnost. Odmaturoval jsem v roce 2001.

Jelikož sám mám tři děti, tak vím, jakou dá práci je vychovat. Co se týká mého soukromého života, škola mi dala možnost porozumět dětem, jejich potřebám a citům. A co se týká profesního života u policie, velmi často jsem se setkal se situacemi, kde docházelo v rodině k domácímu násilí nebo k domácím neshodám, při nichž byly přítomny děti. I v těchto situacích jsem si vzpomněl na svá studentská léta a čerpal jsem nabyté vědomosti a zkušenosti.

Nejde o úplně běžnou školu. Kromě vědomostí, které mohou studenti během studií na této škole získat, je zde všudypřítomná láska a ochota ze strany pedagogů nebo vedení školy. Ve škole jsem získal během studia mnoho přátel nejen mezi studenty, ale i pedagogy, s nimiž se rád setkávám dodnes.

V současné době pracuji už 18 let u Policie ČR jako PR manažer a v soukromém životě podnikám jako fotograf. Pro CMGP pořádám jako policista přednášky.

Prožil jsem na škole kousek svého života, na který nikdy nezapomenu.

František Procházka
absolvent VHC 2001

Mým snem tak od tercie na gymnáziu bylo studovat na vysoké škole v Americe. Tento sen se mi podařilo naplnit: v letošním roce jsem (dálkově) započal studium na Kalifornském technologickém institutu (Caltech), který má největší počet nositelů Nobelovy ceny na světě. Studium je narozdíl od Česka rozdělené na tři trimestry a je mnohem více prakticky založené – většina „učení“ probíhá řešením velkého množství náročných příkladů. Velmi je kladen

důraz na spolupráci; ostatně po letošním roce už rozumím tomu, proč se říká, že Caltech se nedá zvládnout samostatně. Vše je založené na důvěře – když má závěrečná písemka být napsána za 5 hodin, může se u ní používat učebnice, ale nesmí se používat internet nebo spolupracovat s ostatními – a očekává se, že to studenti dodrží. Podvádění nebo plagiátorství je tvrdě trestáno, mnohem víc než v Česku. Jinak jsme rozdělení do kolejí, které jsou spíše jako v Harry Potterovi než podobné českým – probíhá zde většina socializace a běžná je pomoc starších mladším.

Myslím, že CMGP mělo zdaleka ten největší a nejdůležitější vliv na to, že jsem se na Caltech vůbec dostal. Ve škole jsem se toho mnoho naučil od dobrých učitelů, zároveň jsem ale měl i dost času a prostoru se rozvíjet mimo školu (např. díky mé individualizaci výuky). Taky jsem měl skvělé kamarády, se kterými jsme se navzájem podporovali. V dnešní době mi přijde hodně důležité, aby měl každý společensky zaměřený člověk aspoň nějaké technické znalosti a každý technicky zaměřený člověk zase aspoň nějaké komunikační dovednosti. V každém směru by se určitě dala najít škola, která kýženého dosahuje lépe, ale řekl bych, že CMGP nabízí dobrý mix obou. Já osobně doporučuji studium na CMGP každému, koho potkám.

Adam Křivka
absolvent gymnázia 2020

Naše gymnázium se stalo nedílnou součástí mého života díky vstřícnému a přátelskému přístupu učitelů, rodinné atmosféře, ale především díky kolektivu naší třídy. Moji spolužáci i naši učitelé mi dali do života mnoho impulzů, ze kterých čerpám dodnes. Vnímání potřeb druhých, respektování odlišných názorů, nekonečné diskuze, práce s chybou a především legrace mě provázely po celé mé studium. Chvilé, na které ráda vzpomínám, jsou právě ty prosmáté, kdy jsme ve třídě vtipkovali nejen o nás samotných, ale také o zbytku školy. Občas jsme se kvůli našim nemístným vtipům dostali do úzkých, ale díky ochranné ruce naší skvělé třídní Katky Škráškové jsme se z nich dostali. Některé problémy jsme dokázali vyřešit i sami. Nikdy nezapomenu na příhodu, kdy naši kluci měli dát do pořádku velmi vrásčitou třídní knihu (tehdy ještě papírovou) – rozuměj – nebyl na ní kousek listu rovného. Kluci do hodiny češtiny přinesli žehličku a prkno a zakrátko tento problém vyžehlili.

Mohu tedy říci, že studium na naší škole bylo obohacující po všech stránkách. Uchazečům

bych ho doporučila už jen kvůli kolektivu. Věřím, že jejich třída bude také tak skvělá a že zakusí rodinnou atmosféru, kterou jsem mohla pocítit i já.

Nela Vicherková
absolventka gymnázia 2017

Cyrilometodějské gymnázium je opravdu rodinná škola – tedy žádný masokombinát na studenty. To ale znamená, že se v ní jen tak neschováte, což má své výhody i nevýhody. V takové škole každý zná tak trochu každého, a tak se zde dají vytvářet vztahy napříč třídami a díky tomu tu vládne opravdu přátelské prostředí. Na druhou stranu když uděláte nějaký průšvih, pak se, jak už jsem zmínil, jen tak neschováte.

O prostředí tady mluvím proto, že bylo důležité i pro mě osobně. Hned po maturitě jsem totiž nastoupil do kněžského semináře. Nemyslím

si, že by škola měla zásadní vliv na mé rozhodnutí, ale právě díky tomuto prostředí jsem se nemusel bát jakéhokoli zásadního nepřijetí ze strany ostatních (samozřejmě kromě některých dobře míněných vtípků). To pro mě bylo jasným signálem k tomu, že tato cesta je normální, a tak nemusím mít strach na ni vyjít.

Doufám, že si zmíněný charakter škola uchovála dodnes (a i nadále uchová) a bude se snažit o co nejvyšší vzdělávání studentů na úrovni intelektuální a co nejlepší rozvoj na úrovni lidské, vztahové i duchovní.

Daniel Martinek
absolvent gymnázia 2017

Když jsem na Lerchárně začínal, od kamaráda jsem věděl, že na škole je hodně holek, ale můj zážitek z prvního dne v prvním ročníku byl výstižný. Vstupuji do třídy, šlo by říci téměř pozdě,

společně s romským chlapem (až následně se ukázalo, že je to starší spolužák) a po otevření dveří pohledy všech spolužaček na nově přichozí a hláška: „Tak to jsou ti naši borci, jo?“

Následovaly čtyři roky zkoušky studia, které jsem v pokoře a nemalé snaze obětoval pro kýžený výsledek získat maturitu v oboru výchovná a humanitární činnost. Střední škola tenkrát byla opravdu v počátcích, nejvíce mě oslovilo úžasné, takřkajíc rodinné klima. V prvním ročníku na škole bylo pár tříd gymnázia a 5 tříd pedagogické školy. Všichni jsme se znali.

Velkou oblibu si u mě získaly víkendy s... tematické víkendové výlety, kam jezdili kantoři i kdokoliv ze všech ročníků z řad studentů, kteří chtěli něco nového zažít. Troufnu si říci, že díky těmto akcím mám krásné životní a stále trvající vztahy s lidmi věnujícími se pedagogickému oboru. Nastartovalo to u mne opravdový zájem o výchovu a také uvědomění si hloubky osobního přístupu a pedagogického vzoru.

Po dvou ročnících, kdy jsem souvislou praxi strávil na internátní zvláštní škole, přišla nabídka práce vychovatele. Jako vychovatel dětského domova pracuji stále a výchova se stala mým životem – nikdy nepřestává.

Stejně by se dalo říci o lásce. Mou ženou se stala moje spolužačka přímo ze třídy :)

Novým studentům přeji stejně krásné a plnohodnotné studium jako jsem měl já sám.

Václav Zwiener
absolvent VHC 2002

Pokud uchazeče vnitřně láká práce s lidmi, těžko by hledali lepší školu. Za největší přínos považuji široký rozsah praxe, kde jsem si mohla na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to je pracovat v zařízeních od mateřských škol až po domovy seniorů. Dále pak nesmím opomenout rozvoj múzických umění, báječné pedagogy a obecně velmi přátelskou atmosféru školy.

Momentálně pracuji v managementu tchajwanské společnosti Wistron InfoComm (Czech), s.r.o., která v Brně zaměstnává přes 550 zaměstnanců. Přesto, že činnost firmy je orientovaná na výrobu počítačových serverů a datových věží, má práce je zaměřená na člověka a jeho vnímání. Zodpovídám za charitativní činnost společnosti, příjemné pracovní prostředí, design, firemní akce, benefity, vnitřní i vnější komunikaci ve firmě (správa firemního časopisu, intranetu a sociálních sítí) a servis jak pro zákazníky, tak pro naše zaměstnance (pobytové a pracovní oprávnění, cestování, stravování a pod.). Troufám si říci, že výsledek studia na střední škole se odráží ve všech zmi-

ňovaných oblastech. Největší odkaz však patří mému nově vznikajícímu projektu, a to zřízení tří dětských skupin v prostorách naší společnosti s celkovou kapacitou 54 dětí.

Srdečně zdravím celý učitelský sbor a děkuji za všechnu trpělivost, laskavý přístup a kolikrát i tvrdé lekce, které mě posunuly na cestě stát se lepším člověkem.

Tereza Hrabčíková, roz. Jandová
absolventka VHC 2010

Josef Husták, Zamyšlení (nálada), 2021 – fotografie

Kateřina Turlandová, autoportrét, 2021

Aneta Stará, Z cyklu (ročníkové práce): Život s elektronikou, 2021 – malba akrylem na plátno

Dominika Múčková, Mé druhé já, 2021 – koláž/kresba

Oleksandra Prytulyak, Anna Cvachová, Šaty, 2020 – prostorová práce

Lukáš Kos, Mé druhé já, 2021 – malba

Tereza Knížátková, Z cyklu (ročníkové práce): Znamenáš e.moci, 2021 – kombinovaná technika

Kateřina Kratochvilová, Z cyklu (ročníkové práce): Podnebné pásy – Subpolární pás 1, 2021 – malba akrylem na plátno

Daniela Zimanová, Malba v plenéru, 2020

Poradenství

Školní poradenské pracoviště

Jmenuji se Radka Mrázová a již řadu let jsem výchovná poradkyně na škole, učím také předměty psychologie, pedagogika a odborná praxe.

Pracuji s žáky, učiteli i rodiči. Spolupráce všech je vždy základem posunu při jakékoli problematice. Žák s obtížemi ve výuce, osobními problémy doléhajícími na jeho práci ve škole nebo i žák hledající vhodné prostředky ke slušnému a tolerantnímu chování je mým partnerem při otevřené komunikaci.

Spolupracuji se všemi členy školního poradenského pracoviště. Mojí prací je také administrativa na cestě žák-poradna, ale i poradna-škola.

Mám ráda, když se žákem individuálně pracuji a i po malých krůčcích vnímám posun.

Jitka Nováková, dobrý den. Za slovem kariéra si častěji představíme stoupání po pracovních pozicích vzhůru, ale naše kariéra začíná tím, jací jsme, jak věci přijímáme a učíme se jím rozumět a rozvíjet své schopnosti, jak umíme využít své zkušenosti. Poradenství neodpovídá na otázky, spíše pomáhá si je klást na cestě vlastního sebe-rozvoje. Kam směřuji, co bych rád v životě dokázal, co mě baví a naplňuje, co je ta oblast lidského snažení, kde mohu zazářit. Pro toto společné kladení otázek s žáky jsem tu. Někdy je to rozhovor face to face, někdy zkusím otázky podsunout společnou třídní aktivitou, abychom téma profesní orientace neboli přemýšlení nad dalšími kroky v životě vůbec otevřeli.

Těší mě, že je to zas jiný způsob interakce s žáky mimo mé předměty psychologie, speciální pedagogika a křesťanská výchova, i když cítím, že téma rozvíjení a osobnostního růstu je mou červenou nití spojující vzdělávání a podporu selfmanagementu.

Budu ráda, když se zastavíte „na kus řeči“ a budeme spolu hledat, jak vaše možnosti rozvíjet a co je zase tou vaší červenou nití v portfoliu vašich školních i mimoškolních aktivit.

A já jsem Karla Hrabčíková, na škole působím jako speciální pedagožka.

Zaměřuji se na péči o žáky se zdravotním postižením. Spolupracuji se školskými poradenskými pracovišti, která doporučují a stanovují podmínky pro vzdělávání žáků s určitým druhem handicapu.

Je důležité, aby se tito žáci cítili na naší škole dobře a byli zde spokojeni. Takového cíle lze dosáhnout především vzájemnou komunikací. Jsem v kontaktu s vyučujícími, průběžně s nimi konzultuji nastavení podmínek výuky. Sleduji nejen výsledky školní práce těchto žáků, ale také jejich socializaci a začlenění do třídního kolektivu.

Nedílnou součástí úspěšného začlenění žáků se zdravotním postižením je komunikace s žáky a jejich rodiči. Společně vyhodnocujeme doporučená opatření a snažíme se o nastavení takových podmínek, aby žák nejen zvládal požadavky výuky, ale také aby se cítil na naší škole příjemně a bezpečně.

Moje jméno je Soňa Jašková a kromě výuky chemie a matematiky působím na naší škole jako metodik prevence.

Ačkoli do mé kompetence spadá i práce s žáky, kteří se s nějakými sociálně patologickými jevy potkali nebo se s nimi přímo potýkají, mohu říci, že díky skvělé práci zejména naší školní psycholožky a díky celkovému klimatu naší školy je mé působení opravdu hlavně preventivní.

Na naší škole máme vytvořený ucelený systém preventivních přednášek a programů zaměřených na různé sociálně patologické jevy (šikana, kyberšikana, závislost na návykových látkách i sociálních sítích, poruchy příjmu potravy, rizikové chování při sportech či v dopravě atd.) tak, jak většinou do života mladých přicházejí. Každá třída je však jiná a velice často pořadí programů měníme podle aktuálních potřeb té které třídy na naší škole.

Velice ráda se s našimi žáky programů tam, kde je to vhodné, sama účastním. Je pro mě obohacující poslouchat, co si naši žáci o problematice sociálně patologických jevů myslí.

Jmenuji se Terezie Tučková a na škole působím jako psycholožka.

Nejčastěji se na mě obracejí žáci, když je něco trápí, potřebují se v něčem zorientovat nebo se cítí nepochopeni. Každý někdy zažívá těžké chvíle a je dobře obrátit se pro pomoc, nikdo na své trápení nemusí být sám. Stávat se dospělým a hledat, co ke mně patří a kdo vlastně jsem, je jeden z nejdůležitějších úkolů a já jsem vděčná za důvěru, kterou ve mně studenti vkládají, když mě přizvou jako oporu do své cesty životem.

Žáci mě mohou oslovit buď přímo osobně ve škole, nebo se na mě mohou obrátit prostřednictvím e-mailu nebo chatu. Občas pro povzbuzení stačí jedno dvě setkání, ale někdy je dobré se potkávat pravidelně a hledat příčiny problémů a jak z toho dál.

Ráda se také zapojuji do třídních kruhů nebo adaptačních pobytů.

Na škole jsem také k dispozici učitelům nebo rodičům, v případě, že se potřebují ohledně žáků domluvat.

Těší mě, moje jméno je Veronika Svobodová. Pomáhám individuálně žákům, kteří mají motivaci se více vzdělávat a chtějí v některém z oborů proniknout do větší hloubky. Pro tyto žáky máme na škole vytvořen od roku 2019 program Quo vadis. Mohou se díky němu spolupodílet na vytvoření svého studijního plánu tak, aby jim podpora dávala smysl. Naši žáci si častokrát kladou vysoké cíle, pomáhám jim proto na jejich cestě v průběhu školního roku tím, že s nimi vedu reflektivní rozhovory, na kterých se učí sebehodnotit, stanovovat cíle a v neposlední řadě organizovat si svůj čas. Pokud se žák zapojený do programu Quo vadis rozhodne pro studium na zahraniční univerzitě, píše mu doporučující posudek.

Mám radost z žáků, které vzdělávání baví a kteří své nadšení šíří dál – ať už formou týmové spolupráce, nebo aktivního zapojení do vzdělávání v roli učitelů.

Pracuji jako asistentka pedagoga. Naše gymnázium začal navštěvovat před pěti lety nevidomý student. Nastoupila jsem s ním, oba jsme byli noví, oba jsme si zvykali na nové prostředí, na spolužáky, na učitele. A učitelé i spolužáci si zvykali na nás. Ne nadarmo se říká, že každý začátek je těžký. Naštěstí jsme na to všechno nebyli sami. Neocenitelnou pomoc nám ochotně poskytli (a stále poskytují) pracovníci ze Speciálně pedagogického centra pro zrakově postižené v Brně a ze Střediska Teiresiás při Masarykově univerzitě. Vedení školy nám vytvořilo odpovídající zázemí, investovalo do nákupu nezbytných kompenzačních pomůcek. A tak se rozběhla inkluze, která má bezesporu smysl a která se neobejde bez vzájemné spolupráce učitele, asistenta, žáka, rodičů i všech intaktních spolužáků. Učíme se vzájemně – jak komunikovat, jak se orientovat, jak nalézat nová řešení. A hlavně jsme se naučili vnímat handicap jako normální součást života, s níž se dá žít a dokonce úspěšně vystupovat. Koho by taková práce netěšila?

Jarmila Havlíčková

Portrétní karikatury ŠPP
nakreslila Zuzana Landori.

Školská rada

Školská rada se schází minimálně třikrát do roka. Pravidelnými obdobími bývá konec srpna, říjen a březen. V každém období jsou projednávány důležité dané body, které Školské radě ukládá legislativa. Setkání volených studentů, zástupců zřizovatele, rodičů a učitelů probíhá v příjemné atmosféře školní budovy. Školská rada se pravidelně vyjadřuje k návrhům školních vzdělávacích programů a k jejich následnému uskutečňování, schvaluje školní řád a jeho změny, schvaluje výroční zprávu o činnosti školy, projednává návrh rozpočtu školy na další rok, vyjadřuje se k rozboru hospodaření, podílí se na zpracování koncepčních záměrů rozvoje školy, podává podněty a oznámení řediteli školy, zřizovateli.

Zasedání Školské rady začíná přivítáním předsedou a společnou modlitbou. Poté dostávají slovo hosté, kteří seznamují přítomné členy s jednotlivými důležitými body jednání. Nejčastěji se rady účastní pan ředitel a hospodář školy. Do společné diskuse se pak mohou zapojit ostatní přítomní členové a ptát se tak přímo pana ředitele, který je sdílný ke všem otázkám. Při srpnových setkáních jsou zejména pro přítomné rodiče a zástupce zřizovatele zajímavé změny a novinky v budově školy, které byly uskutečněny o prázdninách. Většinou bývá toto setkání zakončeno společnou prohlídkou školy s komentářem k již realizovaným úpravám. Následně bývá v přátelské atmosféře zasedání rady ukončeno.

Ladislav Zemánek
předseda ŠR

Seznam knižních titulů z doby covidové

Aktivitiy

Adaptační pobyty

Na začátku každého školního roku se ve třech různých třídách sejdou noví studenti, kteří se vesměs neznají a jsou plni očekávání, jak to bude ve škole fungovat a jak se jim bude dařit. Po krásné zahajovací mši svaté se každá třída rozjede na svůj seznamovací pobyt do různých koutů republiky. Prima jezdí do Jeseníků do Branné, pedagogické třídy do sousedních Beskyd na Orlí hnízdo a do Vidče. Těchto akcí se kromě studentů účastní také vedoucí, třídní učitel, duchovní podpora a hlavně animátoři z řad současných i bývalých studentů.

Seznamování probíhá již při samotné cestě na určené místo. Jako dopravu používáme hlavně České dráhy, vlaky jsou ideální ke komunikaci i k pohodlí. Z výstupní stanice nás čeká pěší cesta k našemu cíli. Někdy nás však zastihne deštivé počasí, ale i tak si umíme poradit (auto zvládne nemožné). Ubytovací zařízení jsou dobře vybavena a poskytují skvělé zázemí k seznamovacím aktivitám. Během pěti dnů mají animátoři připravený program pro studenty tak, aby byl poutavý a zajímavý a hlavně aby splnil cíle adaptačního pobytu. Kromě seznamovacích her jsou připraveny také hry důvěrové na stmelení kolektivu.

Třídní učitel je zapojen do všech aktivit a má tak možnost poznat jednotlivé žáky své třídy. Výhodou je rovněž účast animátorů, studentů, kteří předávají novým studentům informace o škole, studiu, o učitelích. Jednou z nejoblíbenějších seznamovacích aktivit studentů je

Budík, který se využívá při celodenním výletě, studenti mají možnost bavit se v různých dvojicích na různá témata a díky tomu se lépe poznat. Z aktivit vyžadujících důvěru v ostatní je nejoblíbenější Ulička důvěry, kdy studenti jednotlivě probíhají špalírem, který vytvoří ostatní, a věří jim, že ty ruce přece jen zvednou. Nedílnou součástí adaptačního pobytu je vždy skvělé jídlo, které připravují naše učitelky-kuchařky, někdy se tak vracíme nejen s novými kamarády, ale i s nějakým tím kilem navíc.

Snažíme se motivovat studenty, aby jeli na adaptační pobyt všichni, protože je nedílnou součástí stmelování a tvorby kolektivu, který se formuje od samého začátku a je důležité nastavit vše správným směrem. Novým studentům se pak také „lépe dýchá“ v pro ně novém prostředí.

Ladislav Zemánek

Školní klub Kotva

Velké oblibě se na naší škole těší volnočasový klub Kotva, který nabízí především studentům nižšího gymnázia možnost smysluplně trávit volný čas. Jakým způsobem a v jakých podobách? O tom se dozvíte více z následujícího rozhovoru s vedoucími Kotvy Pepou a Jardou.

Co pro vás Kotva vlastně znamená?

Pepa: Kotva? Původně jedna holčina vymyslela, že se budeme jmenovat Klub odvážných tělovýchovných volnočasových aktivit (z toho zkratka Kotva). A kromě těch tělovýchovných to tak nějak dodržujeme :)

Jarda: Klub Kotva, to je hlavně prostor pro děcka, prostor s nimi pobýt, nabídnout jim smysluplné využití času. Děcka přijdou, pozdraví, na něco se zeptají nebo něco potřebují, to vše využijeme k tomu, že se s nimi seznamujeme.

Co všechno děcka můžou v klubu dělat?

Pepa: Prvním záchytným bodem bychom měli být my pedagogové. Prohodíme s děckama pár slov, hrajeme různé videohry, deskovky, pinec, společně tancujeme nebo si děcka můžou jen tak poležet a požvanit na gauči, dodělat si domácí úkoly.

Jarda: Kroužky jako takové se v našich prostorách v suterénu neodehrávají. K dispozici je tu klubovna, ve které si děcka můžou aktivně nebo pasivně odpočinout – od sedmi od rána do začátku vyučování a pak od jedenácti do pěti.

Pepa: Odpoledne, když děcka přijdou, už běží program. Jeden den se snažíme kutit, to má na starosti Jarda – práce všeho druhu se dřevem. Další den s děckama vaříme, to má na starosti taky Jarda, on je totiž vyhlášený šéf-kuchař. Je tím opravdu pověstný, u nás i vedle na základce. Potom máme s Renčou tvoření. Zkoušíme zažehlovací korálky nebo keramiku, různé drátky, umíme něco vygravírovat do dřeva, nebo dokonce do keramiky. Zajímavá je taky enkaustika, to je taková speciální žehlička – dáš na papír vosk, zažehlíš a vzniknou z toho pěkné obrazy.

Jarda: A pak ještě máme den deskových her. S děckama vytáhneme jednu deskovku, která zabere více než 15 minut, a hrajeme.

Jak se o tom děcka dozví?

Pepa: Aktivity probíhají pravidelně. Pondělí – vaření, úterý – tvoření, středa – výtvarné pokusy, čtvrtek – deskové hry. Pátek máme kratší a program necháváme na děckách. Myslíme si, že naší rolí je dokončovat proces vzdělávání ve škole. A protože třeba na nižším gymnáziu není moc zastoupena vzdělávací oblast Člověk a svět práce, tak tím, že děckám nabízíme možnost naučit se pilovat nebo řezat, se snažíme doplňovat jejich vzdělání, aby bylo kompletní po dovednostní stránce, aby děcka vylezla jako celistvé osobnosti.

Pořádáte nějaké akce i o víkendech?

Pepa: O víkendech většinou děláme duchovní obnovy nebo kurzy pro animátory (pomocníky vedoucích a vedoucích z řad studentů).

Jarda: A jezdíme na brigády do Jeseníků.

Pepa: Víkendy pro animátory bývají pětkrát do roka.

**Jak můžou animátoři začít?
Kam jezdí a co se tam naučí?
Zapojíte je i tady v Kotvě?**

Jarda: Výchova animátorů je opravdu ne-skutečný proces. Děcka s námi jezdí na akce a my jim dáváme elementární úkoly, jako je příprava her nebo modlitby, animace mše svaté... Pak jim nabídneme možnost stát se animátory, zapojit se do přípravných kurzů. Existuje takzvaný animátorský kalendář, který obsahuje základní přehled o tom, co všechno se musí naučit, jaké mají mít postoje, hodnoty, vztahy k děckám. Musí se naučit, jak se připravuje hra, jaký má průběh a zakončení. Učí se i něco z duchovní oblasti, Písmo svaté, důležité kapitoly z vývojové psychologie, aby věděli, co se jejich kamarádům děje. Prvně z nich jsou takoví kéž-by-animátoři, ale třeba příští rok několik studentů dosáhne 18 let a půjdou na animátorské zkoušky. A to už dostanou potvrzení, že mohou dělat vedoucího na táborech.

Pepa: Ten oficiální, ministerstvem školství i vnitra schválený certifikát, se jmenuje Hlavní táborový vedoucí. Jsou organizace, hlavně nadnárodní korporace, kde máš při přijímacím pohovoru plus body za zájmovou činnost, takže se ten certifikát hodí i tam.

Když jsem byl se svou třídou na adaptáku, byl s námi Ladě Zemanek a animátoři z jeho třídy. Byl jsem moc překvapený, kolik

her znali, jako by v hlavě měli kartotéku... Jak se to vlastně učí?

Pepa: Hry se nejlíp naučí, když je sami hrají.

A když se jim ta hra líbí, tak ji prostě znovu použijí. Na adaptáky je potřeba mít v hlavě takzvané debilní hry... Děcka prvně říkají, že to hrát nebudou, že je to primitivní, ale pak je to nejvíc baví.

Na druhou stranu to není zas tak jednoduché, máme na to celou metodiku! Aby hra studenty nadchla, musí v první řadě bavit animátora. Dále se snažíme vybírat jednotlivé hry tak, aby zapadaly do celkové dramaturgie tábora nebo akce.

Vždycky musíme mít na začátek nějaký „icebreaker“, který to rozjede. V momentě, kdy máš narušenou komfortní zónu, už musíš začít s někým komunikovat, takže následují seznamovačky – i když už se lidi znají, můžou se poznat hlouběji. Na adaptáku pak typicky přejdeme k důvěře – většinou se omezí nějaký smysl a děcka se musí spolehnout na někoho jiného. Potom je třeba hry zpětně vyhodnotit, dát čas na jejich strávení, ideálně nějaký výlet, a zakončíme mší svatou, která to vše podpoří zase spirituálně. Tím je celek dotvořen a pak už stačí jen táborák :) Je to tedy o dramaturgii. Na našich táborech, ale i na kurzech klíčových kompetencí se snažíme, aby byl program pestrý – aby byla jeho součástí vědomostní hra, technická hra, rukodělná hra, sportovní aktivita. Šíří těch aktivit zasáhneme všechny účastníky, ale nesmí chybět aktivita, které se zúčastní všichni proti nám, čímž se podaří nej-

lépe stmelit kolektiv. Co se týče metodiky hry, Jarda úplně miluje, když říkám: „Jaký je tam pedagogický cíl?“ A potom hru musíme také zpětně analyzovat a reflektovat.

Jarda: Třeba o prázdninách nám děcka píšou, jaká mají od akce očekávání, potom zpětně reflektujeme, zda se očekávání minulo účinkem nebo zda je něco nějak posunulo, oslovilo.

Můžete nám představit program Doopravdy?

Pepa: Součástí tohoto projektu jsou právě animátoři, dále kurzy klíčových kompetencí a duchovní obnovy.

Jarda: Začalo to ve školním roce 2003/2004 v Prostějově, kde jsem působil. Měli jsme pro nastupující studenty adaptační kurz a po čtyřech letech jsme si říkali, že jsou studenti takoví unavení a že je musíme zase nějak nakopnout, takže v kvintě jsme na začátku školního roku měli takový pětidenní kurz, který se jmenoval „Kdo jsem“. Další kurzy se nabalovaly. Například v septimě, kdy se studenti musí pomaličku rozhodovat, co dál po maturitě, obsahoval „Kurz sociálních kompetencí“ i testy profesní diagnostiky a povídali jsme si také o povolání. Studenti pak šli na 10 dnů do různých zařízení, kde se mohli potkat s lidmi s handicapem. Byly to různé domovy důchodců, ústavy sociální péče. Také jsme jezdili do Ostravy, kde je Nízkoprahové středisko mládeže, které pracuje s dětmi z ulice. Jelo se mnou zhruba šest až osm studentů a po 14 dnech napsali takový závěr. Někteří studenti, kteří už byli rozhodnutí, na kterou školu

půjdou, po tomto kurzu změnili svoji volbu a šli studovat nějaký sociální nebo pedagogický obor. Řekli si: „Aha, bylo by užitečnější, kdybych šel studovat sociální práci.“

Základní touhou kurzu Doopravdy je, aby ta děcka vše, co budou dělat, dělala doopravdy. Nejenom naoko, abych se někomu zavděčil nebo abych něco získal, ale abych skutečně chtěl někomu pomoci, někam ho posunout nebo ho něco naučit.

Pepa: Program Doopravdy má tři pilíře: Kurz klíčových kompetencí, duchovní obnovu (dodává programu spirituální rozměr) a animátory. Daná třída má klíčové kompetence i duchovní obnovu, s tím, že duchovní obnova probíhá o víkendy, ale klíčové kompetence jsou v rámci ŠVP a děcka mají vyhrazeny tři dny z výuky.

Jarda: Máme na to osnovy.

Pepa: V primě se koná „**adapták**“, v listopadu máme „**Kurz efektivního učení**“. Děcka přijdou do školy, zakouší změnu z prvního na druhý stupeň, částečně je to už střední škola. Musíme je naučit přemýšlet v souvislostech, jedeme podle Bloomovy taxonomie, aby si uměli stanovit svůj cíl a podle toho si kvalitně vyhodnotit, zda látku umí, nebo ne. Jsme velmi rádi, když se dostaneme k tomu, že děcka umí základní analýzu. Učíme je také memorovací strategie, jako je metoda PQRSST nebo mnemotechnické pomůcky, myšlenkové mapy.

Dále v sekundě máme kurz „**Nejsem tu sám**“. Učíme se v něm dávat prostor druhému, protože ne vždy je moje myšlenka tak bys-

trá jako toho druhého. S tím mají děcka hodně velký problém, na konci proto máme aktivitu, kde děcka postupně přijdou o veškerou komfortní zónu, a nakonec ji hodnotí jako nejlepší ze všech. Kurz se koná od středy až do pátku a ve čtvrtek večer necháváme prostor pro účastníky samotné, aby si popovídali s učiteli i mezi sebou.

Jarda: V tercii je „**Mně se líbí**“, o tom jsme už mluvili, jenom dodám, že řešíme kritéria výběru, aby mě neoblouznila první okatá holka nebo první svalnatý kluk, aby mě neoblouznilo něco, co mi jde velmi snadno, ale na druhou stranu mě to zas tolik nebaví a věnoval bych se tomu jen napůl. V kvartě máme „**Lásku a zamilovanost**“, tu jsme u nás kvůli koruně ještě nerealizovali.

Pepa: To byly kurzy klíčových kompetencí (KKK). Od sekundy jezdíme s děckama jedno pololetí na KKK a druhé na duchovní obnovu, která s KKK tematicky souvisí.

Jarda: V sekundě je to duchovní obnova „**Nazval jsem vás přáteli**“, což koresponduje s „**Nejsem tu sám**“, v tercii je „**Štěstí začíná uvnitř**“, v kvartě máme „**Život z víry, naděje a lásky**“. Kolegyně zatoužily i po něčem na druhém stupni gymnázia. Tak jsme pro kvintu, ve které se mění třídni, připravili „**O(d)pust**“, tzn. že děcka něco opouštějí a že někomu něco také musí odpustit.

Je něco podobného na lyceu?

Jarda: Ne, protože na lyceu je hodně pedagogiky, navíc třeba v rámci dramatické výchovy mají spoustu sebepoznávání apod.

Pepa: Ale jak v sextě, tak i v PL2 a PMP2 se ještě jezdí do Fryštáku, to je také KKK, s tím, že my se snažíme nepoptávat si program od jiných organizací, tvoříme si jej s animátory sami, přímo pro naše děcka. Zvyknou si na nás a náš styl a z nich se pak také rekrutují animátoři.

Jasně, takhle je to pro nás od nás.

Pepa: Od nás a od těch starších spolužáků, takže když tam děcka vidí svoje starší spolužáky, je tam ohromná přidaná hodnota.

Mohli bychom také zmínit základní informace o kroužcích?

Pepa: Kroužky se dělí na dvě základní skupiny: „komerční“ a „olympijské“. V olympijských se děcka připravují na olympiády z různých školních předmětů, ale patří tam koneckonců veškeré kroužky, které reprezentují školu nebo dělají něco pro školu. Komerční kroužky jsou více navštěvované než olympijské, tam máme sport (fotbal, aerobik, volejbal, frisbee, florbal), výtvarné studio GAMA, které vede Janča Šprtová a je velmi oblíbené, pak máme od Jirky Pecla přípravu na TSP. Přírodovědná sekce je hodně aktivní, patří sem i Šifry, které vede Verča Svobodová, a Robotika, kterou vede Vojta Juránek. Potom máme kroužky umělecké: Klavír a třeba Literární doupě Evy Davidové. Určitě jsem na něco zapomněl, ale toto jsou ty hlavní. V olympijských naprosto převažují přírodní vědy, máme tam tři matematiky, jednu chemii, dvě fyziky, pak sem patří Lercháč a Dramatická jelita.

Jarda: A ještě školní sbor a školní orchestr. Tyhle kroužky jsou zadarmo.

Pepa: A ještě něco! V průběhu školního roku jezdíváme s děckama na **minitábor** o podzimních a jarních prázdninách, potom s těmi staršími jezdíváme na Vánoce a na Velikonoce na duchovní akce. Dále jsou ještě tři oblíbené jednodenní akce během školního roku, a to je „**Hravé odpoledne**“ na podzim, určené pro děti a rodiče, pak **karneval**, ten je před Popeleční středou v pondělí. Ještě tu máme akci „**Vypluj!**“ – jedná se o festival, který se nám zatím podařilo uspořádat jen jednou, ale měl fenomenální úspěch a rádi bychom ho zopakovali.

A jak to vypadá?

Pepa: Je to festival, který prezentuje naše umělecké, divadelní, výtvarné a hudební aktivity a výrobky z naší odpolední tvorby, součástí je pohoštění, dokonce jsme při něm žehnali školní auto.

Jarda: Tehdy přišlo skoro 200 lidí, což je úspěch, a vybrali jsme 15 tisíc na potřeby školy. O letních prázdninách chodíváme na **pout' na Velehrad** a jezdíváme na tábory, specializujeme se na cyklotábory, protože si myslíme, že tady v Brně nabídka cyklotáborů chybí. Z party z těchto cyklotáborů se nejčastěji rekrutují naši animátoři.

Pepa: Nechceme je totiž vychovávat pro někoho jiného, když už do nich investujeme emoce a výchovu, ale nechceme je také nikomu brát – když si je vychovávají ve skautu, ať zůstanou ve skautu. Naše děcka jsou vychována

naší pedagogikou, a tak ji mají v sobě. Je to ta nejsnazší, ale hlavně nejlepší cesta.

Ptal se **Pavel J. Michele**, odpovídali Jaroslav Němec a Josef Přehnal

Quo vadis

V programu Quo vadis podporujeme všechny motivované studenty naší školy, které baví vzdělávání a chtějí se samostatně vzdělávat nad rámec běžné školní výuky.

Studentům nejprve nabízíme diferenciaci látky v běžné vyučovací hodině s možností navštěvovat nějaký akademický kroužek na naší škole, což častokrát uspokojí jejich poptávku po studiu do větší hloubky.

V další úrovni doporučujeme online vzdělávací platformy. Naše škola pomáhá testovat platformu www.brilliant.org, ve které mohou studenti zdarma studovat komplexní témata z matematiky, programování, biologie, chemie a fyziky. Také spolupracujeme s Centrem pro talentovanou mládež www.ctm-academy.cz, které nabízí vzdělávací online kurzy v angličtině. Ty nejnáročnější kurzy zakončené mezinárodně uznávanou AP zkouškou, odpovídající úrovni prvnímu ročníku vysoké školy, u nás studenti skládají již od kvinty gymnázia. Studentům, kteří studují tentýž online kurz, umožňujeme, aby se jednou týdně potkávali na společné vyučovací hodině v počítačové učebně, kde na něm mohou společně pracovat místo jiné vyučovací hodiny.

Své místo v programu má také mentoring, což je pravidelná týdenní dvacetiminutová konzultace studenta s mentorem nad zadanými úkoly. Nejedná se tedy o výuku, ale o individuální vedení v předmětech, které mohou být pro samostudium obtížnější. V posledním školním

roce jsme takto mentorsky podpořili devět studentů v programování, dva studenty v matematice a dva studenty v samostatném vedení kroužků.

Starším studentům vypracováváme plán, ve kterém mohou místo některých vyučovacích hodin pravidelně navštěvovat odborné pracoviště, laboratoř nebo se účastnit vybrané vysokoškolské přednášky.

Stále častěji se také někteří studenti zapojují do výuky jako učitelé, ať už v běžných vyučovacích hodinách, nebo v kroužcích či na dnech otevřených dveří. Chceme vytvořit studentskou komunitu, ve které je vlastní vzdělávání vysokou hodnotou. Snažíme se studentům ukazovat, že spolupráce na projektech, soutěžích, výzkumech a studiu je daleko hodnotnější než soupeření.

Program Quo vadis podporující nadané a motivované studenty je v České republice zcela unikátní. Proto naše škola spolupracuje s Národním pedagogickým institutem a Jihomoravským centrem pro mezinárodní mobilitu, kde společně sdílíme cesty, jak realizovat podporu nadaných, a inspirujeme se navzájem.

Co musím splňovat, abych do programu mohl/a vstoupit?

Musím studovat na naší škole a měl/a bych mít nadprůměrně dobré studijní výsledky.

Jak poznám, že je program pro mě vhodný?

Je to zpravidla tehdy, když mě nějaký obor hodně baví, chtěl/a bych ho studovat do větší

hloubky, nebo když jsem oproti spolužákům ve vybraném oboru napřed.

Co mohu udělat pro to, abych se do programu mohl/a zapojit?

Nejprve musím oslovit koordinátora programu, třeba e-mailem nebo přes Edookit, ten si se mnou sjedná schůzku a na ní probereme, jaká podpora ve vzdělávání by pro mě byla vhodná.

Plynou pro mě z účasti v programu nějaké závazky?

Ano, stávám se zodpovědná/y za cíle, které si ve vzdělávání stanovím. Několikrát do roka se mnou koordinátor vede reflektivní rozhovor, ve kterém hodnotím, kam se posouvám a zda jdu tím směrem, kterým chci jít. Pokud neplním, co slíbím, nemohu v následujícím roce v programu pokračovat.

Jak se mohu do programu zapojit jako učitel?

Tím, že diferencuji pro studenty svou výuku, nebo tím, že vedu na škole vzdělávací kroužek či mentoring.

Pořádá Quo vadis i nějaké akce, na které se mohu přijít nezávazně podívat?

Ano, vždy před koncem pololetí organizujeme společné asi dvouhodinové posezení, na kterém vzájemně sdílíme naše vzdělávací sny, to, co se nám daří, a hledáme cesty, jak uskutečňovat podporu, která nám všem bude dávat smysl.

Veronika Svobodová

Sbor Cantate a CM orchestr

Když ve středu po obědě projdete vrátnicí školy a stoupáte po schodech do patra, neslyšíte dupot tříd přesouvajících se z matematiky do tělocvičny... Slyšíte hudbu!

Z jedné strany se line zpěv celého sboru, často za doprovodu klavíru, na nějž mistrně hraje sbormistr Patrik Buchta. Z druhé strany chodby můžete zaslechnout kakofonii zvuků, jasně identifikujete trubku – to ladí orchestr! Trubka sice přehluší vše, ale když ladí smyčce nebo klarinety s flétnami, zvuk dostává jasné obrysy. A za pár minut zazní první tóny klavíru a vy zajásáte, protože to znáte – Jurský park!

Takto se tu ve škole bavíme, když umíme zpívat nebo na něco hrát. Studenti si mohou vybrat, jestli chtějí chodit do sboru, nebo do orchestru, ale stejně na školních akcích vystupujeme společně. A společně také jezdíme na přehlídky umělecké činnosti nebo čas od času do partnerského Stuttgartu.

Nacvičit něco smysluplného a pěkného dá dost práce a zabere to i hodiny, které nejsou v rozvrhu – soustředění nebo generálky navíc. Ale pak ten výsledek! A ty krásné zážitky ze společných výjezdů a večerního zpívání a procházek na soustředění... Myslím, že studenti mají na co vzpomínat. A jejich posluchači pak také.

Kateřina Prudilová

P.S. Máme novou CiMbálovou muziku, kterou vede naše absolventka Zdislava Jurečková. Než si ji poslechnete, podívejte se na pár fotografií.

Divadelní soubor Dramatická jelita

Dramatická jelita je název divadelního souboru při CMGP Brno, založeného roku 2008. Po celou dobu funguje soubor nepřetržitě, i když členové se proměňují, což nám umožňuje se stále navzájem inspirovat a obohacovat. Přesto si ale zachováváme vlastní divadelní poetiku. Zaměřujeme se především na autorskou tvorbu, zkoušíme nové a netradiční divadelní formy, experimentujeme. Naší součástí je též divadelní Je-li to kapela. Za celou dobu působení máme za sebou několik inscenací a projektů, koncertů i Literárně hudebních autorských komponovaných večerů, které pro nás začaly být velmi typické. Zapojujeme se do nejrůznějších kulturních akcí v Brně i jiných městech, nebojíme se nových výzev a spolupráce, účastníme se workshopů, divadelních přehlídek i festivalů. V roce 2017 jsme získali cenu Studentské Thálie za autorskou inscenaci Každá.

Všechny naše inscenace vycházejí z aktuálních potřeb, dovedností a tužeb souboru. Z těch větších za posledních pár let můžeme jmenovat např. pohybovou inscenaci v maskách Okolek, kterou jsme hráli v prostorách divadla Polárka. Nebo krátkou situační, lehce interaktivní inscenaci s hudebními dialogy nazvanou Divadlo v hospodě, kterou jsme režírovali v brněnských i vesnických hospůdkách. Naším aktuálním projektem je muzikál Marcela, který se se svou velkolepou výpravou těší na premiéru na podzim roku 2021.

Jelitem může být každý, koho baví hrát, hrát si a tvořit, a tak se moc těšíme na každého, kdo se k nám s chutí připojí.

Zdeňka Kučerová

Vánoční akademie

Vánoční akademie je na naší škole tradiční společenskou předvánoční akcí. V uvolněné a zároveň nadcházející atmosféře svátečních dní se v prostorách velkého sálu Kulturního centra Babylon na Kounicově ulici setkávají žáci a pedagogové celé školy, aby prezentovali osobitá, většinou kolektivní celotřídní vystoupení. Ta se charakterem pohybují na pestré škále různých jevištních forem – od tanečních a akrobatických choreografií, často parodicky pojatých, přes různé typy pěveckých a hudebních výstupů až k voicebandu, krátkým autorským divadelním inscenacím a autorským filmům (zvláště ze školního života).

Bouřlivě aplaudující publikum žáků celé školy empaticky oceňuje jak recesi a někdy až drsnou travestiální grotesku starších žáků, tak třeba i neumělou, ale křehkou snahu o společnou divadelní výpověď těch nejmladších na škole.

Přípravu a realizaci vánoční akademie má na starosti aktuální ročník PMP3, který se přehlídce věnuje v rámci hodin dramatické výchovy a zajišťuje vizuální, manažerskou i technickou stránku akce.

Smyslem vánoční akademie je společné setkání žáků a pedagogů školy. Setkání umožňující vzájemně se poznat i z jiného úhlu pohledu, v jiných situacích než jak se známe ze školy. Setkání zasvěcené zábavě, nadsázce a hravosti.

Eva Davidová

DiHuTaj

Multižánrová školní přehlídka DiHuTaj (tedy Divadlo, HUdba, TAnec a jiné) je oproti vánoční akademii akcí komornější a specifitější v tom, že je především nabídkou pro rozvíjení konkrétních dovedností studentů naší školy nebo jejich souborů. Začínající muzikanti, zpěváci, tanečníci, herci, performeři či výtvarníci si mohou vyzkoušet vystoupení (prezentaci své tvorby) před publikem a prostřednictvím zpětné vazby od odborných lektorů se na své umělecké cestě posunout o kousek dál.

Současná koncepce DiHuTaje se ustálila na tom, že podstatou je vzájemná motivace a podpora zúčastněných a kreativní umělecký růst. Klíčovou částí přehlídky je tedy otevřená odborná diskuse o jednotlivých vystoupeních, rozdělená ještě do jednotlivých skupin diskutujících podle oborů (hudební, divadelní a taneční, výtvarný). Studenti se učí prezentovat vlastní tvorbu, reflektovat své schopnosti a dovednosti, obhajovat svůj názor. A samozřejmě se vzájemně inspirojí.

S ohledem na princip naprosté dobrovolnosti se DiHuTaj odehrává vždy v odpoledních hodinách. Z velkých sálů (např. KC Musilka – 2016, nebo Kino Scala – 2017) se v souvislosti s proměnou koncepce přesouvá spíše do menších kulturních prostor (Klub Leitnerova – 2018, Divadlo BARKA – 2019). Novinkou z posledních let je (teď už pravidelné) hostování mladých umělců ze spřátelených škol a organizací

(BiGy, SŠUŘ, Dramatická jelita) a také instalace a prezentace výtvarných prací.

Kromě naší školy DiHuTaj pravidelně finančně podporuje křesťanská sportovní organizace Orel Brno.

Eva Davidová

Lercháč

Školní časopis Lercháč založila v roce 2008 sestra Cyrila se skupinou nadšených studentů. Lercháč je od té doby něco mezi časopisem školy, tedy oficiálním médiem, a časopisem studentů, tedy spontánním, mladistvým vyjádřením. Tradičními rubrikami jsou rozhovory, ohlédnutí za událostmi na škole, reportáže, tvorba studentů a žerty.

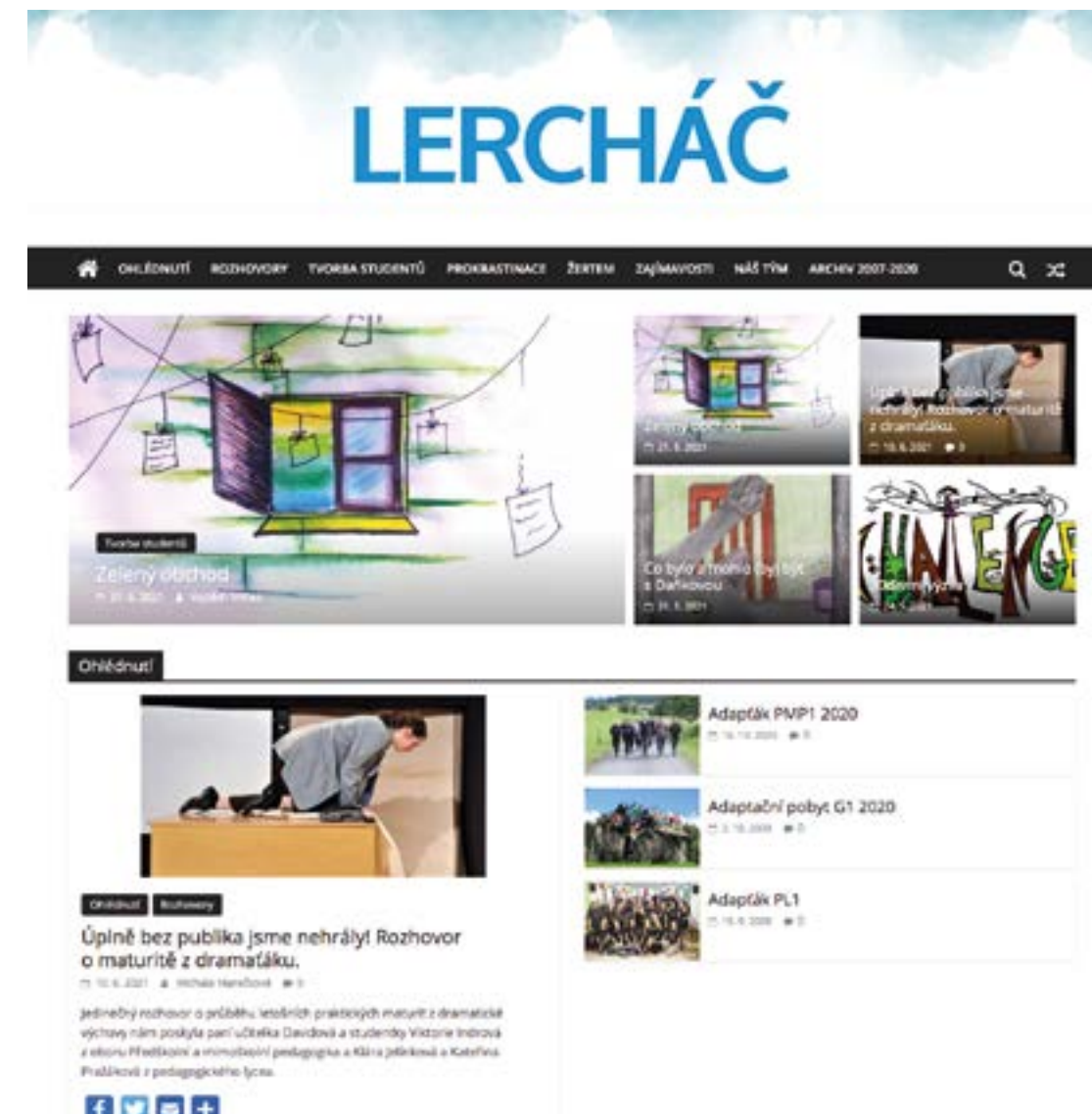
V posledních letech redakce diskutovala o tom, jakým způsobem přejít do online prostředí. Koronavirus nám v rozhodování výrazně pomohl, a proto se od roku 2020 věnujeme vytváření ryze webové podoby časopisu.

Jelikož jsme v tomto oboru všichni nováčci, naráželi jsme na spoustu nečekaných otázek: jaký font a velikost písma zvolit, jaké barvy bude web mít, jaké rubriky ponecháme, jak se vyhnout trollům... Nakonec jsme zvolili černo-bílý layout a rozhodli se, že každý článek bude doprovázen obrázkem, nejlépe z dílny našeho studentstva. Vznikl tak poměrně pestrý, dynamický útvar.

Celá redakce se schází zhruba jednou za měsíc, sdělíme si své nápady a zkušenosti, diskutujeme o tom, jak se dostat ke čtenářům a oslovit je kvalitním obsahem i prostřednictvím sociálních sítí. Zadáme si práci, většina redaktorů pak pracuje ve dvojicích či menších týmech, které o svých poznatcích, potřebách i výsledcích práce průběžně komunikují s Pavlem J. Michele, jenž převzal štafetu od sestry Cyrily v září 2019.

Máme velké plány: Rádi bychom se více spojili s výtvarnou skupinou GAMA a ostatními mladými umělci působícími na naší škole, rádi bychom zveřejňovali neotřelé a invenční texty, rádi bychom prezentovali neformální aktivity studentů a studentek, včetně jejich názorů na aktuální společenská témata... Rádi bychom zahrnuli žánry jako videorozhovor, podcast, memes... Snad nám to krok za krokem půjde.

Pavel J. Michele
Čtěte!

Návod na přežití.

Kapitola první: jak přežít karanténu

1. Ujistěte se, že nemáte sourozence, pokud ano, okamžitě eliminovat
2. Zabezpečte si dveře do pokoje zámkem proti zlodějům a zvukotěsnou bariérou
3. Nanoste si do pokoje zásoby alespoň na dva týdny
4. S ručníkem jde všechno líp
5. Zařídte si, aby vám nefungovala kamera ani mikrofón
6. Zprovozněte si youtube
7. Předplaťte si netflix
8. Nastavte si budík na 7:59
9. Do online hodiny se připojte o pět minut později
10. Když vás učitel vyvolá, napište do chatu, že máte v pokoji sourozence a nemůžete mluvit
11. Podplaťte si osobního lékaře, aby vám na zažádání dal omluvení od úkolů a veškerého vyučování na týden
12. Z pokoje vůbec nevycházejte, nestojí to za to

13. Za žádnou cenu neuklízejte, přistihnete se, že za pět minut je to stejné jako předtím
14. Nikdy si nevětrejte, čerstvý vzduch zabíjí
15. Pokud vám nedejbože dojdou zásoby, počkejte do nejbližší půlnoci a udělejte nájezd na lednici
16. Dělejte úkoly jen a pouze do výtvarné výchovy, pokud se vám nedaří zbavit se dočasných učitelů, vraťte se ke kroku 11.
17. V žádném případě nehrajte na hudební nástroje, spotřebovává to váš životní prostor a energii
18. Pokud si rodiče budou stěžovat, že s nimi netrávíte žádný čas, ignorujte je, přejde je to
19. Když vám dojde čisté oblečení, počkejte do půlnoci a vybrakujte staré skříně sourozenců, pro tento krok je nutné mít kompletně a perfektně zvládnutý krok 1., pokud nemáte, je nutno před akcí provést
20. Pokud jste se dočetli až do tohoto kroku a nezavřeli manuál do kroku 19., je s vámi něco v nepořádku, nechte se online prošetřit, ale stále za dodržování kroků 1.–19.

Tadeáš Tuček

HADICE

(minutová hra)

Muž táhne přes zahradu hadici a vidí ho soused

SOUSED
(udiveně) Proboha, co s tím chceš dělat?

MUŽ Vyplavovat. Furt tu budou otravovat, potvory jedny.

MUŽ pokračuje v cestě

SOUSED Máš tu krtky?

MUŽ Kéž by krtky. To by bylo stokrát lepší.

SOUSED
(nechápe situaci) Tak... tak myši? Ale ty se nevyhání vodou, nebo ano?

MUŽ Jasně že ne. Na myši je dobrá kočka, to ví každý. Nebo pastě.

SOUSED Tak co budeš tou vodou vyplavovat, když tu nemáš ani krtky, ani myši?

MUŽ
(s povzdechem)

Ale mám tu dcery. Co jim zavřeli školy, tak z toho pokoje nevylezly.

Tereza Koupá

Zahraniční kontakty

Slovensko

Malebná krajina, na dohled Vysoké Tatry. Kdo by řekl, že tak daleko za kopci najdeme spřízněné duše. Gymnázium sv. Františka Assiského v Levoči se pro nás stalo spřátelenou školou, kde nestojí v popředí zájmu pouze vzdělání a rozpočet školy, ale i její formativním a duchovním rozměr.

Jak jsme na začátku spolupráce v roce 2015 žasli nad jejich studentskými projekty, kdy samozřejmostí byly vzájemné zpětné vazby, ocenění, uvědomění si pokroku! Obdivovali jsme jejich nasazení pro každého žáka s vědomím, že žijí v oblasti se sociálně vyloučenými lokalitami, vyšší nezaměstnaností.

Jsme vděční, že jsme s nimi během následujících let mohli zažít výměnné pobyty poznávací, přírodovědné i historické. Díky nim jsme si uvědomovali společné česko-slovenské kořeny a také jsme dospěli k zjištění, že k naší škodě nám Slováci rozumí o něco lépe než my jim. Jsme rádi, že naše spolupráce funguje i díky podpoře MČ Brno-střed v rámci projektů Chceme být spolu a Lípa česko-slovenského přátelství.

Těšíme se, že v dohledné době budeme moci znovu obnovit spolupráci, tentokrát na česko-slovenském literárním projektu.

Marie Javorová

USA

Za poslední tři roky měla naše škola tu čest „sdílet“ pár našich studentů se střední školou ve Spojených státech. Díky zapojení do katolického výměnného programu „Global Outreach“ měli naši studenti možnost pobývat u hostitelské rodiny ve Wisconsinu, Minnesotě nebo Nebrasce a také studovat stejné kurzy jako místní. Tato výměna obvykle trvá jeden školní rok. Před dvěma lety si tuto bohatou zkušenost života, studia a socializace v anglicky mluvící zemi na druhé straně planety užívala Ludmila Staňková. Letos se na stejnou expedici připravuje Julie Mlčáková.

Tomáš Hájek

Další informace:
<https://globaloutreachprogram.com/> nebo kontaktujte Tomáše Hájka na hajek@cmgp.cz

Itálie

Před dvěma lety jsme navázali kontakt s vyučující angličtiny z gymnázia Liceo Fogazzaro v italské Vicenze. Uskutečnili jsme kulturní projekt, díky němuž studenti mohli poznat italské svátky a tradice a zároveň představit naše české. Ve školním roce 2020/21 jsme intenzivně spolupracovali a potkávali se v rámci celoročního projektu. Studenti G3 se seznámili se studenty jedné italské třídy, se kterými pracují na vybraných tématech a potkávají se na sociálních sítích. Veškerá komunikace probíhá v angličtině. Na sdílení materiálů používáme platformu eTwinning a společná setkání a práce v mezinárodních skupinkách se realizuje na Google Meet. Meety byly velmi příjemné a jazykově i kulturně obohacující. Studenti měli hodně prostoru pro vzájemnou komunikaci a sdílení ve skupinách, byli aktivní, mluvili výborně a skvěle naši školu reprezentovali.

Letošním rokem spolupráce nekončí, naopak, již od září obnovíme společnou práci a setkávání studentů, budeme prohlubovat vzájemné vztahy, a pokud situace dovolí, na začátku roku 2022 proběhnou výměnné pobyty.

Slovy studentky z G3: „Jsem ráda, že jsme mohli mít meetingy s Italy, protože jsme se zdokonalili v angličtině a také jsme si uvědomili, jak na tom jazykově jsme my sami.“

Martina BauEROVÁ

Francie

Roku 2013 bylo uzavřeno partnerství s Lycée de la Sauque La Brède, nacházejícím se neda-leko Bordeaux ve francouzské Akvitánii, které zůstalo naší spřátelenou školou až doposud. Výrazným plodem naší spolupráce jsou ne- jen oboustranné jazykově-poznávací pobyty (k dnešnímu dni byly připraveny tři), ale také možnost tříměsíčního studijního pobytu našich studentů septimy, a to za velmi výhodných finančních podmínek.

Na základě dohody s partnerskou školou jsou naši septimáni zařazováni do předmaturitního ročníku literární větve (Première L), v jejímž tý- denním rozvrhu dominují humanitní předměty. Lycée de la Sauque je školou internátní, a tak jsou všichni zahraniční studenti přes týden ubytováni v areálu školy, přičemž se přes ví- kend stávají součástí rodiny jednoho z domá- cích studentů. Dostávají tak skvělou příležitost poznat jak klasický život francouzské rodiny, tak i klady a zápory spojené se studentským životem na internátu.

Kristýna Mikulková o svém pobytu od září do listopadu 2017 napsala:

„Jednoduše řečeno, na studium v zahraničí vás nic a nikdo nepřipraví. Jasně, můžete si o tom něco přečíst, snažit se psychicky připra- vit a vyzpovídat ty, kteří tam byli před vámi. Pravdou ale zůstává, že realita je pro každého jiná. Skáčete do neznáma, a na to vás nikdy nikdo nepřipraví. Na tři měsíce si sbalíte ku- fry, nasednete do letadla směr cizí země a cizí

rodina, kde na vás navíc každý mluví jazykem, který zas tak dobře neovládáte.

Začátek je zmatek. Pamatuji si, jak jsem ještě v letadle nemohla uvěřit tomu, že jsem to vážně udělala. Kdy jsem sebrala dost odvahy odjet někam, kde budu tři měsíce žít sama? Co když se mi ve škole nebude líbit? Co když mi hostitel- ská rodina nebude vyhovovat? Co když neza- padnu? Co když se nedomluvíme a nezvládnou se ani zeptat, kde je záchod? Nechala jsem svůj dosavadní život za sebou, sbalila si ku- fry a odjela na čtvrt roku. Já měla to obrovské štěstí, že jsem se setkala s mnoha úžasnými lidmi, kteří mě přijali a vzali mě mezi sebe, jako kdybych tam byla odjakživa. Stali se nedílnou součástí mého života a ještě teď, pět měsíců po odjezdu, se mi po nich stále stýská. Všichni na mě byli hodní, pomáhali mi a starali se o mě, ale to samozřejmě pořád neulehčuje tu situaci jako takovou. Jednou jsem někde četla, že studium v zahraničí bude pravděpodobně to nejšťast- nější a nejsmutnější období zároveň. Neumíte si vůbec představit, jak moc je to pravda. Potkala jsem tolik skvělých lidí, viděla tolik úžasných věcí, tolik jsem se nasmála a byla hrozně šťast- ná, zároveň mi ale pořád chyběla moje rodina a kamarádi, kteří ode mě byli tolik kilometrů daleko. Často jsem si přála, aby ty věci se mnou mohli zažívat lidé, kteří na mě čekali doma, a současně jsem si někdy připadala šťastná až přespříliš, protože by mi přece můj život v Čes- ké republice měl chybět víc...”

Monika Vondráková (s. Cyrila)

Německo

Partnerství v SRN skýtá pro naši školu mnoho možností. Zatímco studentky čtvrtého ročníku PMP mohou svou praxi vykonat v soukromé křesťanské mateřské škole v Düsseldorfu, studentky a studenti pedagogického lycea se mohou vydat do Stuttgartu, kde díky organizací i finanční podpoře ze strany Ackermann-Gemeinde mohou získat zkušenost s prací v domově důchodců, v mateřské či speciální škole.

Ackermann-Gemeinde navíc každoročně studentům gymnázia nabízí intenzivní jazykový kurz, zaměřený na kulturu a společnou historii Čechů a Němců. A protože k tradičním zastávkám patří Štrasburk, přinášíme Vám báseň Emmy Kasanové na toto téma:

Straßburg

Am Anfang stelle ich mir eine Frage,
warum ich über den dritten von fünf Tagen
schreibe.

Und das ist meine ehrliche Meinung.
Es ist definitiv meine schönste Erinnerung.

Die Straße zum Straßburger Münster
ist eine Inspiration für jeden Künstler.
Warten Sie hier? Und worauf?
Heben Sie Ihre Augen auf!

In den Wolken sehen wir den einzigen Nord-
turm.
Seine Schönheit ist wie Stille vor dem Sturm.

Der Südturm da wurde nie gebaut,
trotzdem ist das Klingeln ziemlich laut.

Plötzlich höre ich ein süßeres Geräusch als
Raffaello.
Ein unbekannter Mann vor dem Münster spielt
Violoncello.
Dank dieser kleinen Dinge ist die Welt immer
ein bisschen besser.
Und so ist die Freude an dieser Reise noch
größter.

Die Rosette über dem Hauptportal
finde ich wirklich phänomenal.
Nachdem wir uns alles angesehen hatten,
war es Zeit weiterzumachen.

La Petite France ist das charmanteste Stadt-
viertel.
Es hat für Touristen immer etwas zu bieten.
In diesen schönen Straßen
möchte ich mich inspirieren lassen.

Jeden Abend konnten wir uns dank angene-
hmer Diskussionen
im Gemeinschaftsraum an den Vortag eri-
nern.
Dann sind wir sehr zufrieden schlafen gegán-
gen,
weil wir jeden Tag immer viel erlebt haben.

Wir haben viel gelernt und gesehen.
Es brachte uns einige neue Ideen.
Vielen Dank für diese Möglichkeit.
Es war eine wunderschöne Zeit.

Dagmar Peňázová

Rakousko

Letošní rok slavíme 20 let spolupráce s Gymnasiem Sacré-Cœur v centru Vídně, které nabízí našim gymnazistům semestrální pobyty, obvykle pro dva septimány. Poslední dva roky poznamenala pandemie, naši studenti tak ovšem získali příležitost srovnat, jak se s organizací výuky vypořádaly rakouské školy. Nejenže byly zavřené mnohem kratší dobu, ale znalosti studentů byly prověřovány vždy prezenčně, což představovalo větší naději na udržení živého kontaktu se školou i důvěru v hodnotu studia na dálku a domácí přípravy.

Dlouhodobé partnerství s Gymnasiem Sacré-Cœur dává studentům nahlédnout do odlišného systému vzdělávání, mohou reflektovat jeho výhody i úskalí, a díky jejich pozitivním zkušenostem se otevírá prostor pro smysluplné změny v koncepci studia na našem brněnském gymnáziu.

Abychom však byli konkrétní, zmíníme některé z autentických dojmů našich studentů.

Zuzanu Mikulíkovou překvapilo, že jsou rakouští spolužáci v hodinách nesrovnatelně aktivnější – patrně proto, že se učitelé namísto předávání velkého množství dat soustředí na obecné porozumění látce a ze strany studentů jsou vítány jakékoli otázky a komentáře směřující k pochopení hlavních principů.

Ačkoli by se mohlo zdát, že se studijní program gymnázia orientuje zejména na intelektuální vědění, schopnost diskutovat a přemýšlet, ve

Vídni neopomíjejí ani ryze osobní zkušenost s jinakostí, potřebami bližních a praktickým soucítěním. Nezřídka tedy naši studenti hovoří o svých zážitcích z programu „Compassion“. Jak vysvětluje Kateřina Kocí: „V rámci tohoto programu si všichni studenti třetích ročníků vyberou z nabídky institucí. Může se jednat o domov pro seniory, nemocnici, školku, apod. Cílem tohoto programu je především ukázat žákům, jak může vypadat život jiných lidí, jak odlišný od toho jejich může být a jak lidem s určitým postižením pomoci. Mým osudným místem se stala právě základní škola pro tělesně a mentálně postižené děti – „Integrative Schule Hernals“ ve Vídni. ... Nejkrásnější bylo, když jsme šli tančit menuet. Ano, přesně tak. I s vozíčky jsme to dokázali a bylo to opravdu krásné. Nikdy jsem neviděla v něčí tváři tolik radosti a štěstí jako ve tvářích těch dětí.“

Studenti se při programu Compassion nepřiučí jen základům znakového jazyka, jak správně vést nevidomého nebo jak oslovit dítě s mentálním postižením. To, co by bez osobní přítomnosti v programu Compassion mohlo znít jako fráze, se tak – opět slovy Kateřiny Kocí – stává zvnitřněným poznáním: „Naučila jsem se být vděčná a šťastná za spoustu věcí, které jsem dosud ve svém životě brala jako samozřejmost, a uvědomila si, že mnoho věcí, které mě v minulosti stresovaly, jsou vlastně úplné hlouposti a maličkosti. Tato zkušenost mi dodala chuť, energii a odhodlání žít život více s úsměvem, nadhledem, pozitivním myšlením a láskou.“

Dagmar Peňázová

DiHuTaj 2019

DiHuTaj 2019

DiHuTaj 2019

DiHuTaj 2018

Dramatická jelita: Divadlo v hospodě

Dramatická jelita: inscenace Okolek

Dramatická jelita: inscenace Okolek

Je-li to kapela

Další odkazy

Almanach 20

Kongregace sester
sv. Cyrila a Metoděje

Přijímací zkoušky

Maturita

Vydané ročenky

Zpráva o hospodaření školy za rok 2020

Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno ukončila hospodaření školy v roce 2020 se zlepšeným hospodářským výsledkem ve výši **1 516 940,58 Kč**, z toho v hlavní činnosti ve výši **1 422 380,58 Kč** a ve vedlejší činnosti ve výši **94 560 Kč**.

Výnosy v roce 2020 byly v celkové výši **42 550 289,20 Kč**, z toho:

dotace MŠMT - provozní výdaje	37 058 323,00
dotace MŠMT - podpůrná opatření	559 104,00
dotace MŠMT na projekt: Profesní rozvoj pedagogů II. (Šablony)	690 901,34
dotace MŠMT na projekt: Excellence středních škol 2019	29 750,00
dotace StmB na projekt DofE	32 000,00
příspěvek ČBK (sdružení Renovabis) na projekt Ora et labora 2020/2021	34 082,00
školné studentů	2 509 493,00
ostatní výnosy:	
platby studentů za učebnice, ISIC, LVK aj.	934 299,86
školní klub	295 321,00
ostatní	91 370,00
nájemné	116 600,00
čerpání darového fondu	199 045,00
Celkem	42 550 289,20

Náklady v roce 2020 byly v celkové výši 41 033 348,62 Kč , z toho:	
spotřeba materiálu:	
čisticí prostředky, kancelářské potřeby, IT potřeby	239 721,83
drobný hmotný majetek	678 755,50
materiál pro opravy a údržbu, pohonné hmoty	76 521,92
knihy, učební pomůcky	106 279,91
učebnice pro studenty, pro školní klub	609 821,08
ostatní materiál (nábytek, vybavení...)	415 300,49
spotřeba energie	802 543,86
opravy a udržování	744 214,27
cestovné	116 174,33
ostatní služby:	
IT služby, zpracování mezd	393 943,62
školení	237 471,28
náklady na LVK	387 658,00
nájemné	1 200 000,00
režijní (revize, svoz odpadu, telefon, internet, kopírky...)	533 963,46
ostatní - studenti (ISIC, stipendium, Ryanair, akce ŠK...)	592 569,44
mzdové náklady	25 040 634,00
zákonné sociální pojištění a náklady	8 178 332,00
ostatní náklady (pojištění, poplatky, odpisy...)	433 834,63
daň z příjmů	245 609,00
Celkem	41 033 348,62

Důvodem zlepšeného hospodářského výsledku bylo snížení provozních nákladů školy z důvodu uzavření školy v rámci protiepidemiologických opatření. Velký důraz byl také kladen na dodržování úsporných opatření, na optimalizaci a na průběžné sledování čerpání rozpočtu.

Zlepšený hospodářský výsledek školy za rok 2020 - zisk ve výši 1 516 940,58 Kč - bude rozdělen do Fondu na výchovně vzdělávací účely (ve výši 800 000 Kč) a do Fondu sociálního (ve výši 716 940,58 Kč).

V Brně dne 20. 4. 2021

Mgr. MgA. et MgA. Štěpán Policer
ředitel školy

Zpracovala: Ing. Kamila Schmidtová,
ekonomka školy

Lukáš Kos, Ukřižovaný Kristus, 2021 - kresba

Lev Michael Holý, Krvavá pomsta (nálada), 2021 - kompozice předmětů

Kristýna Hublová, Zátíší, 2019 - suchý pastel

Barbora Špalková, Moje výzva, 2021 - malba

Oleksandra Prytulyak, Draci, 2019 - origami

Anna Zikmundová, Květiny, 2021 - vyšívání

Résumé

Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno je školským zařízením, které v sobě zahrnuje dva typy škol pod jednou střechou: osmileté všeobecné gymnázium pro studenty od 11 do 19 let a čtyřletou střední pedagogickou školu pro studenty od 15 do 19 let.

Škola navazuje na tradici Řádového dívčího gymnázia, založeného Kongregací sester sv. Cyrila a Metoděje v roce 1933 s cílem poskytnout dívkám výchovu a kvalitní vzdělání vycházející z křesťanských principů; toto gymnázium však bylo donuceno přerušit svou činnost nejprve nacistickým režimem v roce 1940 a posléze komunistickou totalitou v roce 1948. Teprve až po sametové revoluci v roce 1989 následované pádem komunistického režimu mohla současná škola (tentokrát už pro chlapce i dívky) v roce 1996 opět zahájit svou činnost. Škola klade velký důraz na výchovu, systematický rozvoj osobnosti a vědění, a tím i na pomoc studentům nalézat pravý smysl lidského života. Školní vzdělávací program Lux in tenebris (Světlo v temnotách) motivuje studenty k osobnímu rozvoji, ke studiu cizích jazyků a společenských věd, stejně jako ke studiu matematiky a ostatních přírodních věd. Úspěch studentů v olympiádách či ve Středoskolské odborné činnosti (SOČ) spolu s četnými studenty přijatými ke studiu na vysokých školách (více než 90 %) dokládají vysokou úroveň studia. Školní vzdělávací program je

obohacen o předměty náboženská či etická výchova (studenti mají na výběr), respektive křesťanská výchova.

Nabízíme:

- systematickou přípravu ke studiu na všech typech vysokých škol;
- spolupráci s kněžími a školním poradenským pracovištěm;
- studium živých cizích jazyků (angličtiny, němčiny, francouzštiny) se zapojením rodilých mluvčích a studium latiny;
- možnost vykonat mezinárodní jazykové zkoušky (FCE, Zertifikat Deutsch, DELF/DALF);
- exkurze, studium a jazykové, kulturní či sportovní pobyty v zahraničí (Slovensko, Polsko, Ukrajina, Rakousko, Německo, Francie, Velká Británie);
- pedagogickou praxi v různých zařízeních (mateřské školy, základní školy, domovy důchodců či centra pro postižené);
- sportovní aktivity či zájmové kroužky pod záštitou Školního klubu Kotva;
- víkendové či prázdninové pobyty zaměřené na rozvoj osobnosti;
- vstřícné chování, které netoleruje žádné násilí;
- vřelou atmosféru, založenou na přátelství a vzájemném respektu.

Škola spolupracuje se zahraničními partnery:

- Gymnázium sv. Františka Assiského, Levoča (Slovensko)
- Gymnasium Sacré Coeur, Vídeň (Rakousko)
- Ackermann-Gemeinde, Stuttgart (Německo);
- Regnum Christi, Düsseldorf (Německo);
- Lycée de La Sauque, La Brède (Francie);
- Liceo Fogazzaro (Itálie).

Français

Le Lycée de St. Cyrille et Méthode et Lycée pédagogique Brno est un établissement scolaire qui comprend deux types d'enseignement sous une toit: un lycée général de 8 ans pour les élèves de 11 à 19 ans et un lycée pédagogique de 4 ans pour les élèves de 15 à 19 ans.

L'école suit la tradition du Lycée des filles de Saints Cyrille et Méthode, qui, étant fondé par la Congrégation des Soeurs de Saints Cyrille et Méthode en 1933 pour but de fournir aux filles une formation et une éducation de qualité, basées sur des principes chrétiens, a été forcé à interrompre ses activités d'abord par le régime nazi en 1940 et ensuite par le régime communiste en 1948. Car ce n'était qu'après la Révolution de velours en 1989 suivie par la chute du régime communiste que l'école actuelle, cette fois-ci pour les garçons et filles, a pu recommencer les activités en 1996. L'école met en valeur un haut niveau de formation, un développement systématique de la

personnalité et du savoir afin d'aider les élèves à trouver un vrai sens de la vie humaine. Le programme scolaire Lux in tenebris (Lumière dans les ténèbres) dirige la motivation des élèves vers le progrès personnel, l'étude des langues et des sciences sociales ainsi que des mathématiques et d'autres sciences. Le succès des élèves aux Olympiades ou dans le concours « SOČ » (c'est-à-dire la recherche et la soutenance de thèse) ainsi que de nombreux élèves admis aux écoles de l'enseignement supérieure (plus de 90%) prouvent bien le haut niveau des études. Le programme est enrichi des matières intitulées « l'éducation religieuse » « l'éducation éthique » (à choisir) ou bien de celle intitulée « l'éducation chrétienne ».

Nous offrons:

- une préparation systématique aux études dans tous les types d'enseignement supérieur;
- une coopération avec des prêtres et des psychologues scolaires;
- des études des langues étrangères vivantes (anglais, allemand, français) avec un soutien des locuteurs natifs et des études du latin;
- une possibilité d'obtenir un diplôme international en langues (FCE, Zertifikat Deutsch, DELF/DALF);
- des excursions, des études et des séjours linguistiques, culturels et sportifs à l'étranger (Slovaquie, Pologne, Ukraine, Autriche, Allemagne, France, Grande-Bretagne);

- des stages pédagogiques dans les espaces variés (écoles maternelles, écoles primaires, centres des retraités ou des personnes handicapées);
- des activités sportives et des loisirs dans le cadre du Club scolaire « Kotva » (Ancre);
- des séjours pendant les week-ends ou les vacances scolaires orientés vers le développement de la personnalité;
- une attitude bienveillante ne tolérant aucune violence;
- une ambiance chalereuse, basée sur l´amitié et le respect mutuel.

L´école coopère avec des partenaires à l´étranger:

- Gymnázium sv. Františka Assiského, Levoča (Slovaquie)
- Gymnasium Sacré Coeur, Wien (Autriche)
- Ackermann-Gemeinde, Stuttgart (Allemagne);
- Regnum Christi, Düsseldorf (Allemagne);
- Lycée de La Sauque, La Brède (France);
- Liceo Fogazzaro (Italien).

Deutsch

Das Kyrillomethodianische Gymnasium und pädagogische Fachoberschule Brünn ist ein Institut, das zwei Schultypen unter einem Dach einschließt: ein allgemeinbildendes achtjähri-

ges Gymnasium für Schüler von 11 bis 19 Jahren und eine vierjährige pädagogische Fachoberschule für Schüler von 15 bis 19 Jahren.

Die Schule knüpft an die Tradition eines Ordensgymnasiums für Mädchen an, das von der Kongregation der Schwestern der heiligen Kyrill und Method im Jahre 1933 gegründet wurde mit dem Ziel, Mädchen eine Erziehung und eine aus christlichen Prinzipien ausgehende Bildung von guter Qualität zu bieten; dieses Gymnasium wurde jedoch zuerst vom nationalsozialistischen Regime im Jahre 1940 und nachher von der kommunistischen Totalität im Jahre 1948 gezwungen, seine Tätigkeit einzustellen. Erst nach der Samtenen Revolution im Jahre 1989, die vom Sturz des kommunistischen Regimes gefolgt wurde, konnte die gegenwärtige Schule (diesmal schon für Jungen und Mädchen) im Jahre 1996 ihre Tätigkeit wiedereröffnen. Die Schule legt einen großen Wert auf die Erziehung, systematische Entwicklung der Persönlichkeit und des Wissens, und dadurch auch auf die Hilfe den Schülern bei ihrer Suche nach dem wahren Sinn des menschlichen Lebens. Das Schulbildungsprogramm Lux in tenebris (Licht in Dunkelheit) motiviert die Schüler zur persönlichen Entwicklung, zum Erlernen der Fremdsprachen und der Geisteswissenschaften genauso wie zum Lernen von Mathematik und der anderen Naturwissenschaften. Der Erfolg der Schüler bei den Olympiaden oder beim Wettbewerb der Sekundärschüler im Verfassen einer Facharbeit (unter der Abkürzung SOČ bekannt) zusammen damit, dass zahlreiche Absolventen zum Hochschulstudium aufge-

nommen werden beweisen ein hohes Niveau der Bildung. Das Schulbildungsprogramm ist um folgende Fächer bereichert: Religion oder Ethik als Wahlfach, beziehungsweise christliche Erziehung.

Man bietet:

- systematische Vorbereitung zum Studium auf allen Hochschultypen;
- Zusammenarbeit mit Priestern und mit einer schulischen Beratungsstelle;
- Erlernen von lebenden Fremdsprachen (Englisch, Deutsch, Französisch) mit Einbeziehen der Muttersprachler und Lateinlernen;
- Möglichkeit, international anerkannte Sprachdiplome zu gewinnen (FCE, Zertifikat oder Mittelstufe Deutsch), DELF/DALF);
- Exkursionen, Semester im Ausland und Sprach-, Kultur- oder Sportaufenthalte im Ausland (Slowakei, Polen, Ukraine, Österreich, Deutschland, Frankreich, Großbritannien);
- pädagogisches Praktikum in verschiedenen Einrichtungen (Kindergärten, Grundschulen, Seniorenheime oder Behindertenzentren);
- Sportaktivitäten oder Interessenzirkel unter dem Schutz des Schulklubs „Kotva“ (Anker)
- Wochenend- oder Ferienaufenthalte, die auf Persönlichkeitsentwicklung orientiert sind;
- entgegenkommendes Benehmen, das keine Gewalt toleriert;

- warme Atmosphäre, auf Freundschaft und gegenseitigem Respekt basiert.

Die Schule arbeitet mit folgenden ausländischen Partnern zusammen:

- Gymnázium sv. Františka Assiského, Levoča (Slowakei)
- Gymnasium Sacré Coeur, Wien (Österreich)
- Ackermann-Gemeinde, Stuttgart (Deutschland);
- Regnum Christi, Düsseldorf (Deutschland);
- Lycée de La Sauque, La Brède (Frankreich);
- Liceo Fogazzaro (Italie).

English

The St. Cyril and Methodius Grammar School and Pedagogical Secondary School Brno is an educational institution which comprises of two types of schools under one roof: an 8-year grammar school for students aged 11-19 and a 4-year pre-school teachers training centre for students from 15 to 19 years of age.

The school continues in the tradition of the Religious Grammar School for Girls founded by the Congregation of the Sisters of St. Cyril and Methodius in 1933 with the aim of providing a quality education and upbringing based on Christian values. However, the grammar school was forced to interrupt its activities first by the Nazi regime in 1940 and subsequently by the Communist totalitarian regime in 1948.

Only after the Velvet Revolution in 1989 and the ensuing fall of Communism was it possible to re-open the school again – this time for both girls and boys – in 1996, in its current form. Our school puts a special emphasis on upbringing and a systematic development of personality and knowledge, with the aim of helping students to find the true meaning of human life. The school education programme 'Lux in tenebris' (Light in the darkness) motivates students to develop their personality, study foreign languages and humanities, as well mathematics and other natural sciences. The high standards of the studies are proven by the many successes of our students in subject-related competitions, the national contest of Students' Professional Activities (SOČ) and by most students being accepted to university (over 90%). The school education programme also offers students a choice between the subjects of religion or ethics, or more precisely Christian ethics.

We offer:

- systematic preparation for higher education of all kinds
- cooperation with priests and our school counselling office
- modern language studies (English, German, French) supported by native speakers; and study of Latin
- the opportunity to prepare for international language exams (FCE/CAE, Zertifikat Deutsch, DELF/DALF)

- excursions; study, language, cultural and sporting stays abroad (Slovakia, Poland, Ukraine, Austria, Germany, France, Great Britain)
- pedagogical internship in various organizations (nursery schools, primary schools, elderly care homes and centres for people with special needs)
- extra-curricular sports and activities under the auspices of the school club Kotva (Anchor)
- weekend trips focused on personal development
- forthcoming approach which does not tolerate any kind of violence
- a welcoming atmosphere based on friendship and mutual respect

The school cooperates with the following international partners:

- Gymnázium sv. Františka Assiského, Levoča (Slovakia)
- Gymnasium Sacré Coeur, Wien (Austria)
- Ackermann-Gemeinde, Stuttgart (Germany);
- Regnum Christi, Düsseldorf (Germany);
- Lycée de La Sauque, La Brède (France);
- Liceo Fogazzaro (Italy).

Partnerství.

Projektová spolupráce

Sponzoring

Almanach Cyrilometodějského gymnázia a střední odborné školy pedagogické Brno 2020/2021

Vydavatel: Cyrilometodějské gymnázium a střední odborná škola pedagogická Brno

Zpracoval kolektiv školy

Fotografie: archiv školy, Člověk a víra, Kamil Jursa, archiv absolventů

Redakce: Pavel Jindřich Michele, Veronika Svobodová, Jana Šprtová

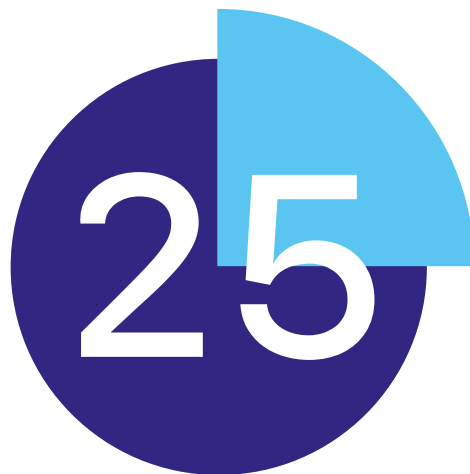
Jazyková korektura: Marta Svobodová

Grafická úprava: studio KUTULULU

Tisk: Tiskárna Didot, spol. s r. o.

Září 2021

náklad 1000 ks

Cyrilometodějské gymnázium
a střední odborná škola
pedagogická Brno